

Scan

**ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝาก
ธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังพระราชบัญญัติ
สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้**

นางพรทิพา โตวิชัย

**การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2551

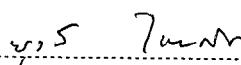
**The Alternatives for Investment Diversification in Financial Products of Bank
Thai's Depositor Customer in Prachaupkirikhun Province after
Enforcement of The Deposit Protection Institution Act**

Mrs. Pornnipa Tovichai

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

หัวข้อการศึกษาคั่นคว้ออิสระ ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของ
ลูกค้ำเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ภายหลังกพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้
ชื่อและนามสกุล นางพรทิพา ไตวิชัย
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ยุวดี ไชยศิริ

คณะกรรมการสอบการศึกษาคั่นคว้ออิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาคั่นคว้ออิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ยุวดี ไชยศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยานี ภาคอัติ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการอนุมัติให้รับการศึกษา
คั่นคว้ออิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
วันที่ 17 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๖๒

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝากธนาคาร
ไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
มีผลบังคับใช้

ผู้ศึกษา นางพรทิพา โควิชัย **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ยุวดี ไชยศิริ **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) หลักการของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2) การรับรู้
ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. 3) ผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน 3 ประเภท ได้แก่ กองทุนรวม
การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน พร้อมทั้งเปรียบเทียบข้อแตกต่างของแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก 4) การรับรู้ของผู้ฝากเงิน
เกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าว 5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุน 6) รูปแบบการลงทุนที่
ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน สภาพคล่องแตกต่างกันและหาความสัมพันธ์ของ
ลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการ

วิธีการดำเนินการศึกษาร่วมทำการเก็บข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับ พ.ร.บ. และผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และเก็บ
ข้อมูลปฐมภูมิโดยการออกแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝากเงินของธนาคาร ไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มี
ยอดเงินฝากรวมทุกบัญชีตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป จำนวน 100 คน แล้วนำมาประมวลผล ใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติ
เชิงอนุมานไคล์สแควร์ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า 1) หลักการของ พ.ร.บ. จัดตั้งขึ้นเพื่อจ่ายเงินคืนแก่ผู้ฝากเงินที่เป็นเงินฝากภายใน
ประเทศและเป็นสกุลเงินบาท โดยไม่ต้องรอขั้นตอนการชำระบัญชีกรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ การกำหนดวงเงิน
คุ้มครอง ปีที่ 1-3 เต็มจำนวน ปีที่ 4 จำนวน 50 ล้านบาท และปีที่ 5 เป็นต้นไป 1 ล้านบาทต่อคนต่อสถาบันการเงิน
2) ผู้ฝากเงินรับทราบว่ามีประกันบังคับใช้ พ.ร.บ. ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2551 แต่ส่วนใหญ่ร้อยละ 61 จะไม่ทราบข้อมูลที่
ถูกต้องในเรื่องวงเงินและหลักเกณฑ์ที่ได้รับความคุ้มครอง 3) การเปรียบเทียบผลตอบแทน กองทุนรวมและตัวแลกเปลี่ยนจะ
มากกว่าเงินฝากร้อยละ 0.25-0.50 ยกเว้นการประกันชีวิตที่น้อยกว่าเงินฝากแต่ได้รับความคุ้มครองชีวิต 4) การรับรู้ข้อมูล
ผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีค่าเฉลี่ย 7.45 คะแนนจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ข้อมูลที่รับรู้มากที่สุดได้แก่ กองทุนรวม
การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน ตามลำดับ 5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนมากที่สุดเป็นเรื่องอัตราผลตอบแทน
ที่จะได้รับ รองลงมาเป็นความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจมาจากการติดต่อกับเจ้าหน้าที่
6) รูปแบบการลงทุนส่วนใหญ่ต้องการผลตอบแทนสูงกว่าเงินฝากภายในระยะเวลา 3 เดือน ต้องการความเสี่ยงต่ำจากการ
ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลมากกว่าตราสารหนี้หรือตราสารทุน เป้าหมายการเก็บออมเพื่อใช้หลังเกษียณระยะเวลา 11-15 ปี
การลงทุนที่จะต้องใช้เงินก่อนครบกำหนดต้องการแบบที่ใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ รูปแบบการลงทุนมี
ความสัมพันธ์กับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 87 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยเพศชายจะเลือก
ลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำและระยะเวลาเก็บออมระหว่าง 6-20 ปี ซึ่งนานกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีอายุน้อยจะเลือกระยะเวลาเก็บ
ออมระหว่าง 6-20 ปี ซึ่งนานกว่าผู้ที่มีอายุมาก กลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะเลือกลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าและเลือก
ระยะเวลาเก็บออมระหว่าง 6-20 ปี ซึ่งนานกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มที่มีอาชีพมั่นคงรายได้แน่นอนจะเลือกลงทุนแบบที่
ใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ และเลือกระยะเวลาเก็บออม 11-20 ปี ซึ่งนานกว่ากลุ่มที่มีอาชีพเป็นพนักงาน
บริษัทเอกชนหรือทำธุรกิจส่วนตัว กลุ่มที่มีรายได้สูงจะเลือกลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย
คำสำคัญ กระจายการลงทุน ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ลูกค้าเงินฝากธนาคาร ไทยธนาคาร พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ยุวดี ไชยศิริ และรองศาสตราจารย์ ดร.กัลยานี ภาคอัด ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ใน
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มาโดยตลอด นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้
ความรู้ ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้
ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา ประโยชน์ที่จะได้รับจาก
การศึกษานี้ผู้ศึกษาขอมอบให้ธนาคารไทยธนาคารและผู้สนใจการศึกษาทั้งหมด

พรทิพา ไตวิชัย

ธันวาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
วิธีดำเนินการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551	6
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต	23
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับตัวแลกเปลี่ยน	28
แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค	33
แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพิจารณาการลงทุนทางการเงินในสถาบันการเงิน	34
การหามูลค่าอนาคตของเงินลงทุน	38
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์	39
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	46
กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	46
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ประเด็นที่ 1 ข้อมูลเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	50
ประเด็นที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประเด็นที่ 3 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	61
ประเด็นที่ 4 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	64
ประเด็นที่ 5 การจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุน	74
ประเด็นที่ 6 รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ	79
ประเด็นที่ 7 ความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุน	81
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	106
ก แบบสอบถาม	106
ข ธุรกิจของธนาคารที่ออกผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	115
ประวัติผู้ศึกษา	125

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 แสดงรายชื่อสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	8
ตารางที่ 2.2 แสดงภาพที่เกี่ยวเนื่องกับการลงทุนในกองทุนรวม	18
ตารางที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทเงินฝากกับกองทุนรวม	51
ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ประเภทเงินฝากกับกองทุนรวม	52
ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทเงินฝากกับการประกันชีวิต	54
ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทเงินฝากกับตั๋วแลกเงิน	57
ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ประเภทเงินฝากกับตั๋วแลกเงิน	58
ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน	60
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของ	62
พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	
ตารางที่ 4.8 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูล พ.ร.บ. ของผู้ฝากเงิน	63
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลของ พ.ร.บ. โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งระดับ	64
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของกองทุนรวม	65
ตารางที่ 4.11 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลกองทุนรวมของผู้ฝากเงิน	66
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลกองทุนรวมโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งระดับ	67
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของการประกันชีวิต	68
ตารางที่ 4.14 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลการประกันชีวิตของผู้ฝากเงิน	69
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลการประกันชีวิต โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแบ่ง	70
ระดับ	
ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของตั๋วแลกเงิน	71
ตารางที่ 4.17 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลตั๋วแลกเงินของผู้ฝากเงิน	72
ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลตั๋วแลกเงิน โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งระดับ	73
ตารางที่ 4.19 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยสรุปการรับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	73
ทั้ง 3 ประเภทของผู้ฝากเงิน	
ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการเงินทั้ง 3 ประเภท	74
โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งระดับ	
ตารางที่ 4.21 แสดงการจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุน	75
ในปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.22 แสดงการจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุน ในปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	77
ตารางที่ 4.23 แสดงการจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุน ในปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม	78
ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน	80
ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุน ... ที่ผลตอบแทนเป็นไปตามระยะเวลาการลงทุน	82
ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุน ... ที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน	84
ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับเป้าหมายระยะเวลา .. การลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน	86
ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุน ที่จะต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี 2540 ที่มีการขยายตัวของสถาบันการเงินโดยขาดการกำกับดูแลที่ดี สถาบันการเงินบางส่วนลงทุนในธุรกิจที่มีความเสี่ยงมากเกินไป การดำเนินกิจการมีปัญหา ผู้ฝากเงินขาดความเชื่อมั่นในสถาบันการเงิน สถาบันการเงินหลายแห่งถูกถอนเงินฝากจำนวนมากจนประสบปัญหาสภาพคล่อง ไม่มีเงินจ่ายคืนผู้ฝากเงิน ส่อเค้าเป็นปัญหาที่รุนแรงจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ รัฐบาลจึงเข้ามาช่วยเหลือโดยคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกข้อบังคับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ว่าด้วยการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินทั้งในและต่างประเทศเต็มจำนวนพร้อมทั้งดอกเบี้ย เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2540 และจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เพื่อดำเนินการกับสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน 56 แห่งที่ถูกระงับกิจการให้เข้าสู่กระบวนการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชี วันที่ 14 สิงหาคม 2541 ธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังได้ประกาศแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินเรียกว่า มาตรการ 14 สิงหาคม 2541 ซึ่งมีสาระสำคัญในการจัดการกับสถาบันการเงินที่รัฐได้แทรกแซงและได้มีการดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ เช่น เสนอขายธนาคารศรีนครและธนาคารนครหลวงไทยแก่ผู้ร่วมลงทุนภาคเอกชน และควบรวมกิจการทั้งสองแห่งภายใต้ชื่อธนาคารนครหลวงไทย ปิดกิจการธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยกรรม โอนเงินฝากและสินทรัพย์ที่ดีไปยังธนาคารกรุงไทย จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพฯ พาณิชยกรรมเพื่อบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ รวมถึงกิจการสถาบันการเงินที่ถูกแทรกแซง 12 แห่ง ธนาคารสหธนาคาร และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ เปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารไทยธนาคาร เป็นต้น จนกระทั่งเดือนพฤศจิกายน 2546 รัฐบาลได้ยกเลิกการค้ำประกันเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน และยกเลิกการค้ำประกันผู้ฝากเงินที่มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศ คงเหลือการประกันเฉพาะผู้ฝากเงินภายในประเทศเท่านั้น สรุปแล้วนับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินปี 2540 กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ได้ให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงิน ประเมินความเสียหายโดยรวมสูงถึงประมาณ 1.4 ล้านล้านบาท

จากความเสียหายดังกล่าวซึ่งเป็นภาระแก่ภาครัฐและก่อให้เกิดการบิดเบือนของตลาดการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินอาจจะเลือกดำเนินธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงเกินสมควร เพราะเห็นว่าเมื่อเกิดปัญหาภาครัฐจะเข้ามาช่วยเหลือผู้ฝากเงินแทน ในส่วนของผู้ฝากเงินก็มุ่งเน้นการฝากเงิน

ที่ให้ผลตอบแทนสูง มากกว่าการคำนึงถึงการบริหารงานและความมั่นคงของตัวสถาบันการเงิน ประกอบกับการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนตามมติคณะรัฐมนตรีปี 2540 จัดเป็นมาตรการชั่วคราว เพื่อช่วยเหลือสถาบันการเงิน เมื่อปัญหาและสถานการณ์คลี่คลายลงก็จะต้องลดบทบาทยกเลิกหน่วยงานกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ซึ่งตามแผนงานนโยบายของภาครัฐได้จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นมารองรับระบบการคุ้มครองเงินฝาก ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้วันที่ 11 สิงหาคม 2551 แนวคิดของการจัดตั้งเพื่อจ่ายเงินคืนให้ผู้ฝากเงินตามจำนวนที่กำหนดเมื่อสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องรอขั้นตอนการชำระบัญชีหรือกระบวนการล้มละลาย และเป็นการช่วยให้ผู้ฝากเงินไม่ตื่นตระหนกกับข่าวสถาบันการเงินที่มีปัญหา ซึ่งจะเสริมความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงินโดยรวม การกำหนดจำนวนเงินฝากที่คุ้มครองต่อคนต่อสถาบันการเงินตามมาตรา 72 มีดังนี้ ปีที่ 1-3 (11 ส.ค. 2551 – 10 ส.ค. 2554) เต็มจำนวน ปีที่ 4 (11 ส.ค. 2554 – 10 ส.ค. 2555) จำนวน 50 ล้านบาท และปีที่ 5 ตั้งแต่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไปจำนวน 1 ล้านบาท

ฉะนั้นจึงเป็นที่คาดกันว่าภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ในอันที่จะเคลื่อนย้ายเงินฝากกระจายไปหลายสถาบันการเงินเพื่อใช้สิทธิวงเงินความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนั้นในฐานะของธนาคารไทยธนาคารซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง จึงมีความจำเป็นจะต้องกำหนดกลยุทธ์ในการรักษฐานลูกค้า โดยหาทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร และปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินงานเพื่อรองรับลูกค้าในส่วนที่ต้องการกระจายการลงทุน นอกเหนือจากเงินฝากต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาเรื่องทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. หลักการของพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
2. การรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
3. ผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน 3 ประเภทได้แก่ กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเงิน พร้อมทั้งเปรียบเทียบข้อแตกต่างของแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก
4. การรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าว

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกกระจายการลงทุนของผู้ฝากเงิน
6. รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน สภาพคล่องแตกต่างกัน และหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือลูกค้าเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร เฉพาะในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีอยู่ประมาณ 6,700 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่างเลือกจากผู้ฝากเงินที่มียอดเงินฝากรวมทุกบัญชี 500,000 บาทขึ้นไป มีประวัติข้อมูลสมบูรณ์สามารถติดต่อได้สะดวก จำนวน 100 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์คัดเลือกประมาณ 150 คน เหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากผู้ฝากเงินมักจะไม่ใช่บริการธนาคารเดียว จึงคาดว่าเงินฝากของกลุ่มตัวอย่างนี้เมื่อรวมหลาย ๆ ธนาคารยอดเงินคาดว่าจะเกิน 1,000,000 บาท
2. ผลกระทบทางการเงินที่ศึกษาเฉพาะประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน โดยใช้ข้อมูลเฉพาะที่ธนาคารไทยธนาคารและบริษัทในเครือของธนาคารเท่านั้น
3. ระยะเวลาการศึกษาภายใน 75 วัน ตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2551 – 15 ตุลาคม 2551

วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษามีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ในส่วนของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน เพื่อสรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงินแต่ละประเภทกับเงินฝาก โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ส่วนการเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝาก กองทุนรวม และตัวแลกเปลี่ยน ใช้อัตราผลตอบแทนย้อนหลังในระยะ 1-2 ปี ตามที่แต่ละหน่วยงานได้รวบรวมสรุปเก็บไว้ การเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝากกับการประกันชีวิต ใช้การคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียว และมูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุก ๆ ดัชนีงวด
2. เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นการออกแบบสอบถาม
3. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

3.1 สถิติเชิงพรรณนา ใช้การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยแล้ว นำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล เพื่ออธิบายส่วนของการศึกษาเรื่องการรับรู้ของผู้ฝากเงิน เกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต ตัวแลกเปลี่ยน ส่วนการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการกระจายการลงทุนของผู้ฝากเงิน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และจัดลำดับตามความสำคัญ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล

3.2 สถิติเชิงอนุมาน ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square Test เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรทางประชากรศาสตร์ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาเรื่อง ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้ายุคใหม่เงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ฝากเงินมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากอย่างถูกต้อง
2. ธนาคารจะใช้ข้อมูลจากการศึกษามาวางแผนการทำงาน ในด้านประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต ตัวแลกเปลี่ยน
3. ธนาคารจะได้นำข้อมูลจากการศึกษามาเตรียมความพร้อมของพนักงาน โดยการจัดอบรมให้ความรู้ เพื่อจะได้เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ฝากเงินในการกระจายการลงทุน ตลอดจนในด้านของสำนักงานใหญ่ จะได้วางแผนการตลาด พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและกำหนดช่องทางการจัดจำหน่ายให้ตรงกับความต้องการของผู้ฝากเงิน
4. ผู้ฝากเงินจะได้ทราบทางเลือกการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารและสามารถใช้ในการวางแผนกระจายการลงทุนได้อย่างเหมาะสม
5. ผู้สนใจศึกษาทั่วไปใช้เป็นเอกสารทางวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ จึงมีคำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

สถาบันการเงิน หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ 34 แห่ง บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 3 แห่ง บริษัทเงินทุน 5 แห่ง ภายใต้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ไม่รวมธนาคารของรัฐหรือที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เช่น ธนาคารอิสลาม)

กองทุนรวม หมายถึง โครงการลงทุนที่จัดตั้งขึ้นเป็นกองทุนรวม โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนทำหน้าที่บริหาร ออกจำหน่ายแก่บุคคล นิติบุคคล ฯลฯ เฉพาะที่จัดจำหน่ายผ่านธนาคารเท่านั้น

การประกันชีวิต หมายถึง การประกันแบบสะสมทรัพย์ เป็นการออมทรัพย์แบบมีกำหนดระยะเวลาและได้รับความคุ้มครองชีวิตของผู้เอาประกัน โดยมีบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้ดำเนินการ เฉพาะที่จัดจำหน่ายผ่านธนาคารเท่านั้น

ตัวแลกเปลี่ยน หมายถึง หนังสือตราสารที่ผู้ส่งจ่าย ส่งผู้จ่ายให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่ผู้รับเงิน สามารถนำไปซื้อขายในตลาดเงินได้ และจัดจำหน่ายผ่านธนาคารเท่านั้น

กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) หมายถึง เงินที่เกิดขึ้นจากผลต่างของราคาหลักทรัพย์ที่ขายได้สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อมา จัดเป็นผลตอบแทนส่วนหนึ่งจากการลงทุนกับกองทุนรวม

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Asset Value : NAV) หมายถึง มูลค่าเงินลงทุนของกองทุนรวม ที่นำมาบวกด้วยผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน หรือนำมาลบหากเป็นผลขาดทุน ทำให้ผู้ลงทุนทราบถึงฐานะความเป็นไปและสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของกองทุนรวม

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) หมายถึง กองทุนรวมประเภทกองทุนรวมพิเศษ เงินที่ลงทุนสามารถใช้ลดหย่อนภาษีตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขของกรมสรรพากร

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) หมายถึง กองทุนรวมประเภทกองทุนรวมพิเศษ ที่มีนโยบายลงทุนในตราสารทุน เงินที่ลงทุนสามารถใช้ลดหย่อนภาษีตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขของกรมสรรพากร

กรมธรรม์ประกันชีวิต หมายถึง สัญญาการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันชีวิตตกลงจะชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้รับประโยชน์หรือทายาทเมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิตลง หรืออาจจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันชีวิตเองในกรณีที่มีอายุครบกำหนดถึงเวลาที่ตกลงในสัญญา โดยผู้เอาประกันชีวิตยินยอมจ่ายค่าเบี้ยประกันให้แก่ผู้รับประกันชีวิต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551

พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการจัดตั้งและหลักเกณฑ์ของเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง มีรายละเอียดดังนี้

1. **ความเป็นมาและแนวคิดการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก** จากวิกฤตการณ์ทางการเงินปี 2540 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ซึ่งเป็นมาตรการชั่วคราวเพื่อให้ผู้ฝากเงินมีความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงิน โดยมีกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นหน่วยงานดำเนินการ จากการประเมินความเสียหายที่สูงถึง 1.4 ล้านล้านบาท เป็นภาระแก่ภาครัฐและก่อให้เกิดการบิดเบือนของตลาดการเงินทั้งด้านสถาบันการเงินและผู้ฝากเงิน กล่าวคือสถาบันการเงินอาจเลือกจะดำเนินธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงเกินสมควรเพราะเห็นว่าเมื่อเกิดปัญหาภาครัฐก็จะเข้ามาช่วยเหลือผู้ฝากเงินแทน ส่วนผู้ฝากเงินก็อาจจะมุ่งเน้นการฝากเงินที่ให้ผลตอบแทนสูงมากกว่าการคำนึงถึงการบริหารงานและความมั่นคงของตัวสถาบันการเงิน

แนวคิดการจัดตั้ง การคุ้มครองเงินฝากเป็นระบบการจ่ายเงินคืนให้ผู้ฝากเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. เมื่อสถาบันการเงินถูกปิดกิจการแต่ไม่รวมถึงการรวบรวมกิจการเพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินฝากคืนอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องรอขั้นตอนการชำระบัญชีหรือกระบวนการล้มละลาย ไม่เหมือนกับสิทธิของเจ้าหนี้อื่น ๆ ซึ่งต้องใช้เวลา จึงเป็นการช่วยให้ผู้ฝากเงินไม่

ต้นตระหนักกับข่าวสถาบันการเงินที่มีปัญหาและเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงิน โดยรวม ทั้งนี้หน้าที่หลักและการบริหารงานตลอดจนแหล่งเงินทุนมีรายละเอียดดังนี้

1.1 หน้าที่หลักของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มี 3 ประการ ได้แก่

- 1) จ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน
- 2) ชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการ
- 3) เรียกเก็บเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

สำหรับสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีจำนวน 42 แห่ง ดังรายละเอียดตารางที่ 2.1

1.2 การบริหารงานและแหล่งเงินทุนของสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีดังนี้

คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนทางการและผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยทุนประเดิมปีแรกรัฐบาลอนุมัติให้ 406 ล้านบาท ส่วนที่เหลือสถาบันการเงินจ่ายเงินสมทบเป็นประจำทุกปีตามอัตราที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับความคุ้มครอง โดยกำหนดวงเงินความคุ้มครองเงินฝากและวันมีผลบังคับใช้ดังนี้

ปีที่ 1-3 ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 ถึงวันที่ 10 ส.ค. 2554 คุ้มครอง

เต็มจำนวน

ปีที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2554 ถึงวันที่ 10 ส.ค. 2555 คุ้มครอง

50 ล้านบาทต่อคนต่อสถาบันการเงิน

ปีที่ 5 ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป คุ้มครอง

1 ล้านบาทต่อคนต่อสถาบันการเงิน

ตารางที่ 2.1 แสดงรายชื่อสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พ.ศ. 2551 จำนวน 42 แห่ง

ธนาคารพาณิชย์	บริษัทเงินทุน	บริษัทเครดิตฟองซิเอร์
ธ.กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บง.กรุงเทพธนธร จำกัด (มหาชน)	บล.ลันน์ฟิลลิปส์ มอร์ทเกจ จก.
ธ.กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	บง.ฟินันซ่า จำกัด	บล.สหวิริยา จก.
ธ.กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	บง.สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	บล.เอเชีย จก.
ธ.กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	บง.อเมริกัน เอ็กเพรส (ประเทศไทย) จก.	
ธ.เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	บง.แอ็คว็ันซ์ จำกัด (มหาชน)	
ธ.ทหารไทย จำกัด (มหาชน)		
ธ.ทีสโก้ จำกัด(มหาชน)		
ธ.ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)		
ธ.ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)		
ธ.ธนชาติ จำกัด (มหาชน)		
ธ.นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)		
ธ.ยูโอบี จำกัด (มหาชน)		
ธ.สแตนดาร์ด ชาร์เตอร์ นครธน จำกัด (มหาชน)		
ธ.สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)		
ธ.ไทยเครดิต เพื่อรายย่อย จำกัด (มหาชน)		
ธ.แลนด์แอนด์เฮาส์ เพื่อรายย่อย จำกัด (มหาชน)		
ธ.เอไอจี เพื่อรายย่อย จำกัด (มหาชน)		
ธ.เมกะ สากลพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)		
ธ.คาลิซง		
ธ.เจฟิมอร์แกน เซส		
ธ.ซีดีแบงก์		
ธ.ซูมิโตโม มิตซูย แบงกิง คอร์ปอเรชั่น		
ธ.โซซิเอเต้ เจเนราล		
ธ.คอยซ์แบงก์		
ธ.บีเอ็นพี พารีบาส์		
ธ.มิซูโฮ คอร์ปอเรต จำกัด		
ธ.แห่งโคเกียว-มิตซูบิชิ ยูเอฟเจ จำกัด		
ธ.แห่งประเทศจีน จำกัด		
ธ.แห่งอเมริกันซันเนลแอส โซซิเอชั่น		
ธ.อาร์ เอช บี จำกัด		
ธ.อินเดียนโอเวอร์ซีส์		
ธ.เอบีเอ็น แอมโร เอ็น.วี.		
ธ.โอเวอร์ซี-ไซนิสแบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด		
ธ.ฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด		

2. หลักเกณฑ์ของเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองมีลักษณะ ดังนี้

2.1 ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นสกุลเงินบาท และ

2.2 ต้องเป็นเงินฝากภายในประเทศทุกประเภทรวมถึงบัตรเงินฝากของสถาบันการเงิน (บัตรเงินฝากหมายถึง ตราสารหนี้ระยะสั้นทางการเงินที่เปลี่ยนมือได้ ซึ่งธนาคารออกให้แก่ผู้ฝากเงินเป็นหลักฐานการรับฝากเงิน และเพื่อแสดงสิทธิของผู้ทรงตราสารที่จะได้รับเงินฝากคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ โดยจะมีการกำหนดดอกเบี้ยไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้)

ส่วนประเภทบัญชีเงินฝากที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง ได้แก่

1) ประเภทบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ได้แก่ บัญชีที่เปิดเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินอื่น (Non-resident Baht Account for Securities : NRBS) หรือบัญชีเพื่อวัตถุประสงค์ชำระค่าสินค้าและบริการ (Non-resident Baht Account : NRBA)

2) เงินฝากที่สาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ

3) เงินฝากที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศ

ทั้งนี้กรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะมีขั้นตอนการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงินดังนี้

1) สถาบันคุ้มครองเงินฝากจัดทำประกาศแจ้งให้ผู้ฝากเงินมาขึ้นขอรับเงินภายใน 40 วันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกปิดกิจการหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

2) ผู้ฝากเงินต้องขึ้นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากประกาศกำหนดให้มาขึ้นคำขอรับเงิน และจะได้รับเงินภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ขึ้นคำขอ

3) หากผู้ฝากเงินไม่ขึ้นขอรับเงินภายในระยะเวลา 90 วัน จะเสียสิทธิในการได้รับเงินคืน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยและผู้ฝากเงินได้มาขึ้นขอรับเงินภายใน 90 วันนับแต่วันที่เหตุสุดวิสัยนั้นสิ้นสุดลงแล้ว อย่างไรก็ตามผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิขึ้นขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินตามขั้นตอนการชำระบัญชีหรือกระบวนการล้มละลายได้

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน 3 ประเภท ได้แก่ กองทุนรวม การประกันชีวิต และตั๋วแลกเงิน รายละเอียดดังนี้

1. กองทุนรวม ผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทกองทุนรวม มีสาระสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องความหมายและประเภทของกองทุนรวม ประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนในด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี ความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายจากการลงทุนดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความหมายของกองทุนรวม กองทุนรวม คือ การร่วมกันลงทุนหรือการที่ผู้ลงทุนหลายคนนำเงินมารวมกันเป็นกองกลางเพื่อนำไปลงทุนต่อร่วมกันและโดยโครงสร้างตามกฎหมายกำหนดให้กองทุนรวมทุกกอง จะต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ก่อนการเสนอขาย และจะต้องบริหารจัดการ โดยมีอาชีพหรือผู้ที่ได้รับใบอนุญาตในการจัดการกองทุนรวมเท่านั้น

หลักการในการขออนุญาตจัดตั้งกองทุนรวมคือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ยื่นรายละเอียดของกองทุนที่จะขอจัดตั้งต่อ ก.ล.ต. และเมื่อได้รับอนุญาต กองทุนรวมจึงจะสามารถออกและเสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมให้กับผู้ลงทุนได้

หน่วยการลงทุนคือ กองทุนรวมแต่ละกองทุนจะถูกกำหนดขนาดของโครงการเอาไว้เป็นมูลค่าโครงการทั้งหมดและจะแบ่งย่อยออกเป็นหน่วยเล็ก ๆ ที่มีมูลค่าเท่า ๆ กัน เรียกว่าหน่วยลงทุน เช่น โครงการกองทุนรวม ก. มูลค่าโครงการ 1,000,000,000 บาท เสนอขายหน่วยลงทุนจำนวน 100,000,000 หน่วยลงทุน มูลค่าที่ตราไว้หน่วยลงทุนละ 10 บาท

ภายหลังการเสนอขายหากมีผู้สนใจนำเงินมาซื้อหน่วยลงทุนจนครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด (จำหน่ายให้ผู้ลงทุนได้เกินกว่า 35 ราย และมูลค่าเกินกว่า 50 ล้านบาท) บลจ. ก็จะสามารถจัดตั้งกองทุนนั้นได้ จากนั้นก็จะนำเงินที่ได้จากการเสนอขายไปบริหารจัดการภายใต้กรอบการลงทุนของแต่ละกองทุนเพื่อให้เกิดดอกผล นำมาจ่ายเป็นผลตอบแทนกลับคืนให้กับผู้ลงทุนที่ร่วมกันลงเงินไว้ อย่างไรก็ตามหากเกิดผลขาดทุนผู้ลงทุนก็ต้องรับผลขาดทุนนั้นตามสัดส่วนร่วมกันด้วย

กล่าวโดยสรุป กองทุนรวมเปรียบเสมือนเครื่องมือในการลงทุนซึ่งเหมาะกับผู้ต้องการลงทุนในตลาดทุนแต่ยังไม่มีความเชี่ยวชาญในการลงทุนไม่มีเวลาติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน หรือมีเงินลงทุนจำนวน ไม่มากและต้องการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุน

1.2 ประเภทของกองทุนรวม ประเภทของกองทุนรวมสามารถพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ แบ่งตามโครงสร้างกองทุนรวม และแบ่งตามนโยบายการลงทุน รายละเอียดดังนี้

1.2.1 แบ่งตามโครงสร้างกองทุนรวม แยกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) กองทุนเปิด คือ กองทุนรวมประเภทรับซื้อคืนหน่วยลงทุน เป็นกองทุนรวมแบบที่เปิดให้มีการจำหน่ายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามเวลาที่กำหนด เช่น สามารถซื้อหรือขายคืนหน่วยลงทุนได้ทุกวัน สัปดาห์ละครั้ง หรือเดือนละครั้ง เป็นต้น ซึ่งการซื้อหรือขายคืนหน่วยลงทุนดังกล่าวจะมีผลทำให้ปริมาณของกองเงินมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่จะมากหรือน้อยเท่าใดก็ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ซื้อและผู้ขายคืนหน่วยลงทุนในแต่ละช่วงเวลา

กองทุนเปิดมีข้อดีในด้านความสะดวกในการซื้อหรือขายหน่วยลงทุนของผู้ถือหน่วยสามารถกระทำได้ตลอดเวลาผ่าน บลจ. หรือตัวแทนขายหน่วยลงทุนของ บลจ. หรือเรียกว่ามีสภาพคล่องนั่นเอง แต่ข้อเสียคือกรณีที่ผู้จัดการกองทุนไม่สามารถนำเงินของกองทุนรวมไปลงทุนได้ทั้งหมด เนื่องจากต้องมีการกั้นเงินลงทุนส่วนหนึ่งไว้เพื่อรองรับการไถ่ถอนของผู้ถือหุ้น

2) กองทุนปิด คือ กองทุนรวมประเภทไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุน จะต่างจากกองทุนแบบเปิดตรงที่จะมีการเปิดขายหน่วยลงทุนเพียงครั้งเดียวในจำนวนหน่วยลงทุนที่จำกัดเมื่อเริ่มโครงการ โดยจะมีการกำหนดอายุโครงการไว้อย่างแน่นอน เช่น กองทุนรวม ก. มีอายุโครงการ 3 ปี กองทุนรวม ข. มีอายุโครงการ 10 ปี โดยเมื่อครบอายุโครงการดังกล่าวแล้วผู้ลงทุนจึงจะสามารถไถ่ถอนหรือขายคืนหน่วยลงทุนเพื่อขอรับเงินคืนได้ อย่างไรก็ตาม การซื้อขายหน่วยลงทุนของกองทุนปิดหลังจากการเสนอขายครั้งแรกแล้วอาจทำได้โดยการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุนปิดนั้นจดทะเบียนอยู่โดยผ่านบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ แต่ในกรณีที่กองทุนปิดนั้นมิได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ถือหุ้นอาจต้องไปติดต่อกับบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้สร้างสภาพคล่อง ซึ่งทำหน้าที่ซื้อขายหน่วยลงทุนที่ไม่ได้จดทะเบียนเหล่านี้แทน

กองทุนปิดมีข้อดีคือ การมีข้อกำหนดไม่ให้มีการไหลเข้าออกของเงินกองทุนจนกว่าจะสิ้นสุดอายุโครงการ จึงทำให้ผู้บริหารเงินกองทุนสามารถบริหารเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนได้สะดวก ไม่ต้องกันเงินส่วนหนึ่งไว้รองรับการไถ่ถอนหน่วยลงทุนของผู้ถือหน่วยลงทุน แต่ข้อเสียคือเรื่องสภาพคล่อง เนื่องจากการขายคืนหน่วยลงทุนของผู้ถือหน่วยลงทุนอาจต้องกระทำผ่านตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นหลักอุปสงค์และอุปทานอย่างที่กล่าวข้างต้น

1.2.2 แบ่งตามนโยบายการลงทุน หรือประเภทหลักทรัพย์ที่กองทุนนั้น ๆ ไปลงทุน แยกเป็น 2 ประเภท คือกองทุนรวมทั่วไป และกองทุนรวมพิเศษ รายละเอียดดังนี้

กองทุนรวมทั่วไป แบ่งเป็นการลงทุน 3 ประเภท ดังนี้

1) กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (equity fund) คือกองทุนรวมที่นำเงินอย่างน้อย 65% ไปลงทุนในตราสารทุน ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือหุ้นที่ซื้อขายกันอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กองทุนรวมที่ลงทุนในหุ้นนี้เหมาะกับผู้ลงทุนประเภทที่ชอบความเสี่ยงและเข้าใจถึงธรรมชาติและความผันผวนของราคาหุ้นที่จะขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่ตลอดเวลา เรียกได้ว่าเป็นกองทุนที่มีความเสี่ยงสูง มีโอกาสได้ผลตอบแทนมากและมีโอกาสขาดทุนมากเช่นกัน

2) กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (fixed income fund) คือกองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ อาทิ เงินฝาก หุ้นกู้ที่ออกโดยบริษัทเอกชนต่างๆ และพันธบัตรที่ออกโดยภาครัฐ กองทุนรวมประเภทนี้จัดว่ามีความเสี่ยงระดับปานกลาง เพราะแม้กองทุนจะได้ดอกเบี้ยส่วนหนึ่งในรูปแบบของดอกเบี้ย แต่ก็เป็นไปได้ว่าราคาของตราสารหนี้ที่กองทุนไปลงทุนอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามสภาวะตลาด โดยสรุปคือผลตอบแทนของกองทุนรวมประเภทนี้อยู่ในระดับปานกลางไม่ผันผวนเท่ากับกองทุนที่ลงทุนในหุ้น

3) กองทุนรวมผสม (mixed fund) คือกองทุนรวมที่มีการลงทุนทั้งในหุ้นและตราสารหนี้ โดยสัดส่วนการลงทุนในหุ้นและตราสารหนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้จัดการกองทุนตามความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในแต่ละขณะ หรือบางกองทุนอาจกำหนดสัดส่วนการลงทุนในหุ้นในขณะใดขณะหนึ่งน้อยกว่า 65% ก็ได้ ดังนั้น กองทุนรวมประเภทนี้จึงมีระดับความผันผวนทางด้านผลตอบแทนที่หลากหลาย เป็นไปตามน้ำหนักของสัดส่วนการลงทุนดังกล่าว เช่น ถ้าลงทุนในหุ้นด้วยสัดส่วนที่มากกว่าหุ้น ผลตอบแทนก็จะมีค่าผันผวนน้อยกว่าเมื่อเทียบกับกองทุนรวมที่นำเงินส่วนใหญ่ไปลงทุนในหุ้นเป็นต้น

กองทุนรวมพิเศษ เป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนที่แตกต่างไปจากกองทุนรวมทั่วไป การลงทุนมีหลายประเภทเช่น กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds) กองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Fund) กองทุนรวมมีประกัน (Guaranteed Fund) กองทุนรวมคุ้มครองเงินต้น (Capital Protected Fund) กองทุนรวมดัชนี (Index Fund)

กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund : FIF) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) โดยกองทุนสองประเภทหลังนี้จะมีลักษณะพิเศษ คือ เงินลงทุนในกองทุนรวมสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

1.3 ประโยชน์จากการลงทุนกับกองทุนรวม สำหรับการลงทุนกับกองทุนรวมมีประโยชน์กับผู้ลงทุนดังนี้

1.3.1 มีมืออาชีพบริหารเงินให้ มืออาชีพในที่นี้ หมายถึง บลจ. ซึ่งมีผู้จัดการกองทุนที่มีความรู้และประสบการณ์ ได้รับการอบรมความรู้ และผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่ในการดูแลเงินลงทุนของกองทุนอย่างใกล้ชิด ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ และตลาดโดยรวมว่า ควรจะซื้อขายหรือลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารการเงินประเภทใด ทั้งนี้ ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนของกองทุนแต่ละกองที่ตั้งไว้แต่แรก

1.3.2 มีการกระจายความเสี่ยง ผู้จัดการกองทุนจะนำเงินของกองทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงินที่หลากหลาย ดังนั้นการลงทุนในกองทุนรวมจึงมีส่วนช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการลงทุนด้วยตัวเอง ซึ่งมีข้อจำกัดด้านจำนวนเงินของแต่ละบุคคลที่อาจทำให้สามารถลงทุนในตราสารได้เพียงไม่กี่ตัว

1.3.3 มีสภาพคล่อง หมายความว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถที่จะเปลี่ยนหน่วยลงทุนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนถืออยู่ให้กลายเป็นเงินสดได้ด้วยการขายหน่วยลงทุนคืน (ไถ่ถอน) ให้กับ บลจ. ที่เป็นผู้จัดตั้งกองทุน หรือจะนำไปขายเปลี่ยนมือในตลาดหลักทรัพย์ก็ได้แล้วแต่กรณี

1.3.4 มีทางเลือกสำหรับการลงทุนที่กว้างกว่า กองทุนรวมแต่ละกองจะมีนโยบายเฉพาะตัวในการนำเงิน ไปลงทุนในตราสารการเงินแบบต่าง ๆ ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนในกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนที่เหมาะสมกับตัวเอง หรือจะเลือกลงทุนในกองทุนรวมหลายรูปแบบพร้อมกันก็ได้ เพียงแต่ก่อนอื่นควรได้สำรวจตัวเองก่อนว่า มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนอย่างไร มีฐานะทางการเงินอย่างไร รับผิดชอบต่อความเสี่ยงจากการลงทุนได้แค่ไหน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกลงทุนได้เหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด

1.3.5 มีความสะดวกในการลงทุน ความสะดวกในที่นี้หมายถึงการที่ไม่ต้องไปติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์หรือติดตามภาวะความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์แต่ละตัวให้เสียเวลาหรือรอให้คำสั่งซื้อหรือขายหลักทรัพย์ตรงกับคำสั่งขายหรือคำสั่งซื้อของคนอื่น ทั้งนี้เพราะ

ผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนไม่ใช่ผู้ที่พิจารณาซื้อขายตราสารทางการเงินโดยตรง แต่เป็นหน้าที่ของผู้จัดการกองทุนที่จะตัดสินใจลงทุนแทน

1.3.6 มีกลไกปกป้องผู้ลงทุน ธุรกิจกองทุนรวมนั้นมีหน่วยงานภาครัฐคือ ก.ล.ต. เป็นผู้กำกับดูแล โดย ก.ล.ต. จะเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ในการทำธุรกิจ วางกลไกการเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ลงทุนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุน เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนถูกเอาเปรียบ แต่ ก.ล.ต. ไม่สามารถช่วยผู้ลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนใด ๆ และมีได้รับประกันผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้น หากแต่จะทำหน้าที่วางหลักเกณฑ์และกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยรวมเท่านั้น

1.4 ผลตอบแทนของกองทุนรวม ในการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณาผลตอบแทน 2 ด้าน คือในด้านของกองทุนรวมซึ่งเป็นผู้ออกหน่วยลงทุน เพื่อจะได้ทราบว่ากองทุนรวมมีรายได้จากที่ใดที่จะมาจ่ายเป็นผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุน และในด้านของผู้ลงทุนซึ่งเป็นผู้ซื้อหน่วยลงทุน จะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบใดบ้าง รายละเอียดดังนี้

1.4.1 ผลตอบแทนในด้านของกองทุนรวม การที่ผู้จัดการกองทุนรวมนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินหลายประเภท จะส่งผลให้ทรัพย์สินของกองทุนรวมมีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โดยระหว่างการถือครองหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินแต่ละประเภท หากกองทุนมีรายได้หรือกำไรอกเงยขึ้น ก็จะทำให้ผลตอบแทนของกองทุนเป็นบวก แต่ถ้ากองทุนขาดทุนก็จะทำให้ผลตอบแทนของกองทุนติดลบได้เช่นกัน ที่มาของผลตอบแทนกรณีที่กองทุนรวมนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ มีดังนี้

ผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุน ได้แก่

1) เงินปันผล (Dividend) คือเงินส่วนแบ่งกำไรจากการดำเนินงานของกิจการ พิจารณาจัดสรร โดยที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นที่จัดให้มีขึ้นภายหลังจากการรับรองงบดุลและงบการเงินของกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่จะประมาณเดือนเมษายนของทุกปี กฎหมายกำหนดให้กิจการต้องจัดให้มีประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นปีละหนึ่งครั้ง ภายในสี่เดือนนับจากวันสิ้นสุดปีบัญชี และไม่เกินรอบ 12 เดือนนับจากวันที่ประชุมครั้งล่าสุด

2) กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) คือเงินที่เกิดขึ้นจากผลต่างของราคาหลักทรัพย์ที่ขายได้สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อมา

ผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารหนี้ ได้แก่

1) ดอกเบี้ยรับ (Interest Received) จะได้รับดอกเบี้ยเป็นประจำตามจำนวนเงินที่คำนวณจากอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (coupon rate) บนตราสารหนี้ และตามกำหนดเวลาที่ระบุ

ไว้ ตัวอย่างเช่น พันธบัตรรัฐบาล มีอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ร้อยละ 7 จ่ายดอกเบี้ยทุกหกเดือน หมายความว่า กองทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นจำนวนเงิน 3.50 บาท ในเดือนมิถุนายนและธันวาคม ของทุกปี เป็นต้น และงวดสุดท้ายจะได้รับดอกเบี้ยพร้อมการชำระเงินต้นคืนเต็มจำนวน

2) ส่วนลดcrip (Discount Earned) ในกรณีของตราสารหนี้ประเภท zero coupon bond กองทุนรวมสามารถซื้อตราสารหนี้ในราคาซื้อลด หรือในมูลค่าที่ต่ำกว่าจำนวนเงินหน้าตั๋ว (face value) ที่ระบุไว้ว่าจะใช้คืนในวันกำหนดชำระ ดังนั้นส่วนลดcripจึงเท่ากับส่วนต่างระหว่างราคาซื้อและราคารับชำระคืนเมื่อครบกำหนดนั่นเอง

3) กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลดลง ซึ่งจะมีผลให้อัตราผลตอบแทนในการลงทุน (current yield) ที่มีผู้ประสงค์ซื้อ จะลดลงด้วย ราคาซื้อขายของตราสารหนี้ที่มี coupon rate ที่ตราไว้ในอัตราสูงกว่า current yield จะขยับตัวสูงขึ้น และเป็นที่มาของกำไรส่วนเกินทุน

ผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมพิเศษ เป็นผลตอบแทนที่ได้รับ เป็นพิเศษจากนโยบายการลงทุนเฉพาะของกองทุนรวมนั้น ๆ เช่น กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ ก็มีโอกาสจะได้กำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนของเงินตราต่างประเทศ กองทุนทองคำก็จะมีกำไรหรือขาดทุนจากราคาเคลื่อนไหวของทองคำ กองทุนอสังหาริมทรัพย์ก็จะมีกำไรหรือขาดทุนจากการให้เช่าหรือขายอสังหาริมทรัพย์ได้ เป็นต้น

การลงทุนของกองทุนรวมได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จึงยกเว้นไม่เก็บภาษีจากผลตอบแทนที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นเงินปันผลหรือดอกเบี้ย ยกตัวอย่างเช่น หุ้นกู้ของธนาคารกรุงเทพ ให้ดอกเบี้ย 5% ถ้ากองทุนลงทุน กองทุนจะได้รับดอกเบี้ย 5% เต็ม แต่ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาลงทุน จะได้รับดอกเบี้ยเพียง 4.25% เท่านั้น (หักภาษี ณ ที่จ่าย 15%) เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้กองทุนรวมได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผู้ถือหน่วยลงทุนจึงได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้นตามไปด้วย

1.4.2 ผลตอบแทนในด้านของผู้ลงทุน ในฐานะของผู้ซื้อหน่วยลงทุนจะได้รับผลตอบแทนเป็นกำไรส่วนเกินทุนและเงินปันผล รายละเอียดดังนี้

1) กำไรส่วนเกินทุน เป็นส่วนต่างของราคาขายกับราคาซื้อ (ทุน) ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) ต่อหน่วยลงทุน ผลตอบแทนส่วนนี้ไม่ต้องเสียภาษี ดังนั้นเพื่อความเข้าใจในเรื่องผลตอบแทนของกำไรส่วนเกินทุน ต้องทำความรู้จักกับคำว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) ดังนี้

Net Asset Value (NAV) หรือ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ คือ มูลค่าของเงินลงทุนของ กองทุนรวมที่นำมาบวกด้วยผลตอบแทน หรือลบด้วยผลขาดทุนที่ได้จากการลงทุน ตัวอย่างเช่น กองทุนรวมมีทรัพย์สินที่จะนำไปลงทุนรวมทั้งสิ้น 10 ล้านบาท (หน่วยลงทุนจำนวน 1 ล้าน หน่วย ๆ ละ 10 บาท) เมื่อเวลาผ่านไปกองทุนมีทั้งดอกเบี้ยและส่วนที่ขาดทุนจากการลงทุนเมื่อนำมาหักกลบลบกันแล้ว ผลที่ได้คือ กองทุนรวมมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 12 ล้านบาท เมื่อนำ จำนวนผลลัพธ์ดังกล่าวมาหารด้วยจำนวนหน่วยลงทุนของโครงการคือ 1 ล้านหน่วย จะได้ตัวเลขที่ เรียกว่า มูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลงทุน เท่ากับหน่วยละ 12 บาท แสดงว่าหากผู้ถือหน่วยลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนเมื่อ NAV ต่อหน่วยลงทุนเท่ากับ 12 บาท ก็จะมีกำไรเท่ากับ 2 บาทต่อ 1 หน่วย เพราะราคาตอนที่ซื้อหน่วยลงทุนมาในครั้งแรกคือ 10 บาท แต่ในทางกลับกัน หากกองทุนลงทุน แล้วประสบผลขาดทุนโดย NAV ลดลงเหลือ 8 ล้านบาทมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลงทุนก็จะ ลดลงต่ำกว่าราคาที่ซื้อมา ดังนั้น หากผู้ลงทุนขายหน่วยลงทุนในเวลาดังกล่าวก็จะขาดทุน 2 บาทต่อ 1 หน่วย เป็นต้น สูตรของการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยเป็น ดังนี้

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ

(NAV) = มูลค่าทรัพย์สินตามราคาตลาด + รายได้ค้างรับ + เงินสด - หนี้สิน

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วย

(NAV ต่อหน่วย) = มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) / จำนวนหน่วยลงทุน

ตัวเลข NAV มีประโยชน์สำหรับผู้ลงทุนในกองทุนรวม เพราะจะทำให้ผู้ลงทุน ทราบถึงฐานะความเป็นไปของกองทุนรวมทั้งลงทุนอยู่ หรืออาจกล่าวได้ว่า NAV เป็นตัวเลขที่ สะท้อนถึงผลการดำเนินงานของกองทุนรวม การจะรู้ให้แน่ชัดว่าแต่ละกองทุนบริหารจัดการดี หรือไม่ดีอย่างไรจะต้องวัดผลกันด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ โดยการเปรียบเทียบอัตรา การเปลี่ยนแปลง NAV ของแต่ละช่วงเวลา และเพื่อให้การวัดผลเหมาะสมยุติธรรม การเปรียบเทียบ ผลการดำเนินงานของกองทุนควรเปรียบเทียบระหว่างกองทุนที่มีนโยบายการลงทุนคล้ายๆ กัน และช่วงระยะเวลาเดียวกันเท่านั้น

ทั้งนี้ ตัวเลข NAV ของกองทุนรวมสามารถดูได้จากหลายแหล่งด้วยกัน อาทิ หนังสือพิมพ์ธุรกิจรายวัน สอบถามไปยัง บลจ. ดันสังกัด หรือดูจาก Web site ของ บลจ. นั้นๆ หรือ ที่ www.thaimutualfund.com ก็ได้ และในเรื่องนี้หลักเกณฑ์ของ ก.ล.ต. กำหนดให้กองทุนรวม ทั่วไปต้องคำนวณมูลค่าหน่วยลงทุนทุกสิ้นวันทำการ ดังนั้นทุกสิ้นวันทำการ บลจ. มีหน้าที่ต้อง

คำนวณว่าวันนี้มีหลักทรัพย์ใดบ้างที่ถืออยู่แล้วมีกำไร และหลักทรัพย์ใดบ้างขาดทุน หรือวันนี้มีเงินปันผลหรือดอกเบี้ยรับเข้ามาเท่าไร และนำมาหักด้วยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน สำหรับกองทุนเปิดหลักเกณฑ์กำหนดให้คำนวณ NAV ทุกสิ้นวันทำการ และประกาศในหนังสือพิมพ์อย่างน้อย 1 ฉบับในวันทำการถัดไป ส่วนกองทุนปิดกำหนดให้คำนวณทุกวัน และประกาศในหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 1 ครั้ง แต่ทั้งนี้จะมีกองทุนรวมพิเศษบางประเภท เช่น กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ จะสามารถกำหนดวิธีการคำนวณและระยะเวลาในการประกาศแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ได้

2) เงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวม บางกรณีต้องเสียภาษีขึ้นอยู่กับว่าเป็นนักลงทุนประเภทไหน

ผลตอบแทนของผู้ลงทุนนอกเหนือจากกำไรส่วนเกินทุนและเงินปันผลแล้ว บางส่วนจะได้รับในรูปแบบของสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังนี้

รายได้หรือเงินได้ที่กองทุนรวมได้รับไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากกองทุนรวมไม่ใช่หน่วยภาษี ดังนั้นรายได้หรือเงินได้ที่กองทุนได้รับไม่ว่าจะเป็น เงินปันผล ดอกเบี้ย กำไรจากการซื้อขายหุ้นหรือตราสารหนี้จึงได้รับยกเว้นภาษี ดังนั้นถ้ากองทุนรวมไปลงทุนในพันธบัตร กองทุนรวมก็จะได้รับดอกเบี้ยตามอัตราที่กำหนดไว้ทั้งจำนวน ในขณะที่บุคคลธรรมดาลงทุนในพันธบัตรเหมือนกันจะต้องเสียภาษีเงินได้ 15% หรือกรณีที่กองทุนรวมได้รับเงินปันผลจากกิจการที่กองทุนรวมไปถือหุ้นอยู่ ก็จะได้รับเต็มจำนวนไม่ต้องหักภาษี ในขณะที่บุคคลธรรมดาเมื่อลงทุนในหุ้นและได้รับเงินปันผลจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ 10% ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการลงทุนในฐานะของผู้ซื้อหน่วยลงทุน ผลตอบแทนที่ได้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี แต่ทั้งนี้ก็มีรายได้ที่ผู้ซื้อหน่วยลงทุนได้รับจากกองทุนรวมบางกรณีต้องเสียภาษี ซึ่งการที่จะดูว่าต้องเสียภาษีหรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับว่าเป็นผู้ลงทุนประเภทไหนและผลตอบแทนที่ได้รับมานั้นเป็นแบบใด รายละเอียดตามตารางที่ 2.2 แสดงภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกองทุนรวม

ตารางที่ 2.2 แสดงภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกองทุนรวม

ประเภทผู้ถือหุ้น	เงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร	กำไรส่วนเกินทุน เงินได้จากการ ขายหน่วยลงทุน
บุคคลธรรมดา	อัตรากำไร 10% โดยผู้ถือหุ้นลงทุน สามารถเลือกได้ว่าจะให้หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือไม่หักภาษี ณ ที่จ่าย ในกรณีไม่หัก ภาษี ณ ที่จ่าย ผู้ถือหุ้นต้องนำเงินปัน ผลที่ได้รับจากกองทุนรวมมารวม คำนวณเพื่อเสียภาษีตอนสิ้นปี	- ได้รับยกเว้นภาษี - ไม่ต้องเสียภาษี
นิติบุคคล	ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย	- นำกำไรที่ได้รับจากกองทุน รวมไปรวมคำนวณเพื่อเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคล
บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์	ได้รับยกเว้นทั้งจำนวน	
บริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์	ได้รับยกเว้นกึ่งหนึ่งทั้งนี้ เฉพาะกรณีได้ ลงทุนในหน่วยลงทุนไม่น้อยกว่า 3 เดือน ก่อนและหลังวันที่มีเงิน ได้จากเงินปันผล	

อย่างไรก็ดี กำไรส่วนเกินทุนหรือ เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม
พิเศษบางประเภทต้องเสียภาษีด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างจากที่ปรากฏในตาราง อาทิเช่น กองทุนรวมเพื่อ
การเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นต้น เนื่องจากเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนของ
กองทุนรวมทั้งสองประเภทได้รับยกเว้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดาอยู่
แล้ว ดังนั้นหากลงทุนในกองทุนดังกล่าวแล้วไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน
กำไรส่วนเกินทุน หรือเงินได้จากการขายหน่วยลงทุนต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงิน ได้
บุคคลธรรมดาตอนสิ้นปี โดยอาจจะต้องเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มอีกด้วยในแล้วแต่กรณี

สำหรับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้น
ระยะยาว (LTF) ผู้ลงทุนสามารถนำเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักลดหย่อนภาษีได้ตาม
หลักเกณฑ์เงื่อนไขของสรรพากร โดยกองทุนรวม RMF เมื่อรวมกับเงินที่จ่ายเข้ากองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพต่อปีแล้วสามารถหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 15% ของเงินได้พึงประเมิน สูงสุดไม่เกิน 500,000
บาท หากในปีนั้นมีการลงทุนซื้อกองทุนรวม LTF ด้วยก็สามารถหักลดหย่อนได้อีก 15% ของ
เงินได้พึงประเมิน สูงสุดไม่เกิน 500,000.00 บาท เช่นกัน (ปี 2551 ลงทุนช่วงเดือนตุลาคมถึง

ธันวาคม กองทุนรวม RMF และ LTF รัฐบาลเพิ่มการหักลดหย่อนได้สูงสุดเป็นไม่เกิน 700,000 บาท)

1.5 ความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายจากการลงทุนกับกองทุนรวม ความเสี่ยงที่ผู้ซื้อหน่วยลงทุนจะได้รับสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทด้วยกันดังนี้

1.5.1 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ จะเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากผลกระทบจากปัจจัยภายนอกซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ เมื่อเกิดขึ้นจะกระทบกับทุกกองทุน โดยที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่สามารถแก้ไขได้ สำหรับความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุนได้แก่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจนทำให้บริษัทส่วนใหญ่มีผลประกอบการลดลง ก็จะทำให้มูลค่าของตลาดลดลงเช่นกัน หรือ ความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้ ได้แก่ อุปทานของตลาดเงินในระบบมีมากจนกระทบต่ออัตราดอกเบี้ย ทำให้อัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ลดลง หรือผู้ออกตราสารหนี้ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จนไม่สามารถชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ยได้

1.5.2 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ เป็นความเสี่ยงที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วไม่ได้ส่งผลกระทบต่อทุกกองทุน และสามารถทำการป้องกันหรือแก้ไขได้ สำหรับกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุนและกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้จะมีความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบที่เหมือนกัน ได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์และการตัดสินใจลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซึ่งถ้า บลจ. สามารถวิเคราะห์และคาดการณ์ได้ถูกต้องก็อาจทำให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น หรืออาจได้รับผลขาดทุนที่น้อยลง

ส่วนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุนกับกองทุนรวม เป็นค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ถือหน่วยลงทุนกับกองทุนรวม รายละเอียดดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้ถือหน่วยลงทุน

- 1.1 ค่าธรรมเนียมการขายหน่วยลงทุน
- 1.2 ค่าธรรมเนียมการรับซื้อคืนหน่วยลงทุน
- 1.3 ค่าธรรมเนียมการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน

(ร้อยละของ
มูลค่าหน่วยลงทุน)

2. ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้ถือหน่วยลงทุน

- 2.1 ค่าธรรมเนียมการโอนหน่วยลงทุน
- 2.2 ค่าธรรมเนียมการโอนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน
- 2.3 ค่าธรรมเนียมการหักเงินจากบัญชีของผู้ซื้อหน่วยลงทุน

(ตามที่จ่ายจริง)

3. ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากกองทุนรวม

- 3.1 ค่าธรรมเนียมการจัดการ
- 3.2 ค่าธรรมเนียมผู้ดูแลผลประโยชน์
- 3.3 ค่าธรรมเนียมนายทะเบียนหน่วยลงทุน
- 3.4 ค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีผู้ประกัน
- 3.5 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

(ร้อยละของ
มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ)

4. ค่าใช้จ่ายในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริม

- การขายที่เรียกเก็บจากกองทุนรวม
- 4.1 ในช่วงเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรก
- 4.2 ภายหลังเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรก
- อัตราส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ

(ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน
จำนวนที่กำหนดไว้ใน
โครงการ)

(ร้อยละของ NAV)

ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะแบ่งออกเป็นสองหมวดใหญ่ๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่หักโดยตรงจากผู้ถือหน่วย และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากกองทุนรวม ทั้งนี้จะขออธิบายค่าใช้จ่ายในแต่ละส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ค่าใช้จ่ายที่หักโดยตรงจากผู้ถือหน่วยลงทุน โดยทั่วไปจะกำหนดไว้สองส่วนคือ “ค่าธรรมเนียมการขายหน่วยลงทุน” และ “ค่าธรรมเนียมการรับซื้อคืนหน่วยลงทุน” ซึ่งในกรณีหลังนี้ บลจ. อาจยกเว้นให้ถ้าผู้ถือหน่วยได้ถือหน่วยลงทุนนั้นเป็นระยะเวลาตามที่กำหนด นอกจากนี้ยังมีค่าธรรมเนียมอื่นๆ อีกด้วย เช่น ค่าธรรมเนียมในการ โอนหน่วยลงทุนให้กับคนอื่น หรือค่าธรรมเนียมในการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน ซึ่งในกรณีหลังนี้อาจเกิดขึ้นได้หากผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหนึ่งประสงค์จะเปลี่ยน ไปลงทุนในกองทุนรวมอีกกองหนึ่ง ซึ่งทั้งสองกองอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ บลจ. แห่งเดียวกัน ในกรณีดังกล่าวจะใช้วิธีหักกลบลบหนี้ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในส่วนที่ 1 นี้ กองทุนรวมแต่ละโครงการอาจไม่เรียกเก็บหรืออาจจะเรียกเก็บในจำนวนที่ไม่เท่ากันได้ แล้วแต่ว่าแต่ละกองทุนรวมจะมีการกำหนดในเรื่องนี้ไว้อย่างไร

ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากตัวกองทุนรวมเอง เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการโครงการ ซึ่งจะดึงเงินจากกองทรัพย์สินของกองทุนรวมมาจ่าย หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะเป็นการหักจากส่วนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องแบกรับอยู่ด้วย เช่น ค่าธรรมเนียมการจัดการของ บลจ. ค่านายทะเบียน เป็นต้น ซึ่งแต่ละโครงการจะกำหนดค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ไว้ไม่เท่ากัน

ดังนั้น ผู้ถือหน่วยลงทุนควรเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายทั้งสองส่วนที่กำหนดไว้ในแต่ละโครงการ เพราะค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะนำไปหักจากจำนวนเงินลงทุนเมื่อซื้อหน่วยลงทุน หรือหักจาก

จำนวนมูลค่าของหน่วยลงทุนตอนที่มีการขายคืนหน่วยลงทุน ซึ่งเป็นตัวทำให้ผลตอบแทนของโครงการกองทุนรวมที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับนั้นลดต่ำลง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นในเรื่องของกองทุนรวม สามารถนำมาประกอบเป็นข้อพิจารณาในการเลือกลงทุนกับกองทุนรวมได้ดังนี้

1) ตั้งเป้าหมายและสำรวจฐานะของตนเองก่อนตัดสินใจลงทุนทุก ๆ ครั้ง ก่อนที่จะลงมือทำอะไรกับเงินที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการนำเงินไปลงทุนในกิจการค้า ชื่อที่ดิน หรือชื่อทองคำ คงเลี้ยงไม่ได้ที่จะต้องถามตัวเองว่ามีฐานะทางการเงินอย่างไร และต้องการอะไรจากการลงทุน การลงทุนในกองทุนรวมก็เช่นเดียวกัน ผู้ลงทุนจะต้องประเมินเบื้องต้นว่ามีเงินในกระเป๋าเท่าไร มีเวลารอดดอกผลหรือผลตอบแทนได้นานแค่ไหน สามารถรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใด จะนำเงินหรือดอกผลที่ได้จากการลงทุน ไปใช้อะไรเป็นการเฉพาะหรือไม่ เมื่อมีคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้อย่างชัดเจนแล้ว จึงค่อยมาทำความเข้าใจถึงรายละเอียดของกองทุนรวมแต่ละกองเพื่อที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2) หาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกองทุนรวมที่กำลังจะเปิดขายหรือขายอยู่แล้ว ที่เผยแพร่อยู่ในสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหนังสือพิมพ์ธุรกิจต่างๆ โดยจะมีรายละเอียดสำคัญ เช่น ชื่อกองทุนรวม ซึ่งส่วนใหญ่จะสะท้อนถึงนโยบายการลงทุน สถานที่หรือวิธีที่ผู้ลงทุนจะซื้อหรือขายหน่วยลงทุน มูลค่า NAV หรือในกรณีที่เป็นกองที่จัดตั้งใหม่จะมีระบุนราคา และช่วงเวลาที่เปิดรับจอง เป็นต้น เมื่อได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวแล้วและมีความสนใจ ผู้ลงทุนก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมและศึกษาในรายละเอียดให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป โดยการขอหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมดังกล่าวมาอ่าน หนังสือชี้ชวนถือเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญ ภายในหนังสือจะมีรายละเอียดทั้งหมดของโครงการกองทุนรวม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนข้อมูลโครงการ ในส่วนนี้จะเป็นการแจกแจงข้อมูลของกองทุนรวมแบบลงรายละเอียด อาทิ นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ ประเภทหลักทรัพย์ที่กองทุนจะนำเงินไปลงทุน นโยบายการจ่ายเงินปันผล ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้สอบบัญชี นายทะเบียน และตัวแทนขาย วิธีการซื้อขายหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิต่างๆ ของผู้ถือหน่วยลงทุน เป็นต้น

ส่วนสรุปข้อมูลสำคัญ ถือเป็นส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องอ่านหากผู้ลงทุนไม่สามารถอ่านส่วนข้อมูลโครงการอย่างครบถ้วนได้ เพราะเป็นการสรุปส่วนสำคัญของกองทุนรวม ในส่วนนี้จะมีข้อมูลสรุปที่สำคัญในลักษณะคำถามและคำตอบเพื่อช่วยให้ผู้ลงทุนใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน เช่น

- 1) กองทุนรวมนี้เหมาะสมที่จะเป็นทางเลือกสำหรับเงินลงทุนลักษณะใด
- 2) กองทุนรวมนี้จะนำเงินไปลงทุนในทรัพย์สินใด
- 3) ผู้ลงทุนจะได้อะไรจากเงินลงทุน
- 4) ปัจจัยใดที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อเงินลงทุนของผู้ลงทุน

นอกจากนี้ยังมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการลงทุนประเภทของ ตราสารที่ลงทุน สัดส่วนการลงทุน รายละเอียดสถานที่ติดต่อซื้อขายหน่วยลงทุน จำนวนเงินสั่งซื้อขายขั้นต่ำ ความเสี่ยงในการลงทุน และตารางแสดงค่าใช้จ่ายในการลงทุน ซึ่งอยู่ในรูปแบบที่ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดไว้

แต่ทั้งนี้ผู้ลงทุนควรหาข้อมูลเพื่อทำความรู้จักกับ บลจ. ที่ทำหน้าที่บริหารกองทุนรวม นั้น ๆ เพิ่มเติมด้วยเพื่อให้มั่นใจยิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางหนึ่งที่ได้คือการศึกษารายงานประจำปี ซึ่งจะทำให้รู้ว่าในช่วงปีที่ผ่านมา บลจ. แห่งนั้นมีการบริหารกองทุนรวม โครงการต่าง ๆ ภายใต้อาณัติรับผิดชอบได้ผลเป็นอย่างไร ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นของบริษัทคือใคร ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เห็นภาพการทำงานของ บลจ. ดังกล่าวได้ดีขึ้น โดยรายงานประเภทนี้ขอได้ที่ บลจ. โดยตรงหรือดูที่ web site ก.ล.ต. ก็ได้

3) ตัดสินใจและติดตามผลการลงทุน เมื่อได้ตั้งเป้าหมาย สำนวณฐานะของตนเองและหาข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมรวมถึง บลจ. ที่ทำหน้าที่บริหารโครงการแล้ว ก็เลือกกองทุนรวมที่เหมาะสม และเมื่อตัดสินใจลงทุนไปแล้วในฐานะของผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนยังควรต้องติดตามดูความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกองทุนรวมอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินว่าเงินที่ลงทุนไปมีกำไรหรือขาดทุนอย่างไรบ้าง หรือผู้จัดการกองทุนนั้นได้บริหารการลงทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายที่แจ้งไว้หรือไม่ โดยตามหลักเกณฑ์ บลจ. มีหน้าที่ต้องจัดส่งรายงานสถานะกองทุนรวมและสถานะเงินลงทุนให้ผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนทราบเป็นระยะ ๆ

2. การประกันชีวิต ผลกระทบทางการเงินประเภทการประกันชีวิต มีสาระสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องความหมายและประเภทของการประกันชีวิต ประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันชีวิตทั้งในด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี ตลอดจนความเสี่ยงและค่าใช้จ่าย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการประกันชีวิต การประกันชีวิต เป็นวิธีการที่คนกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันเพื่อช่วยเฉลี่ยภัยอันเนื่องมาจากการตายและรวมไปถึงการสูญเสียอวัยวะ การพิการ (ทุพพลภาพ) ค่ารักษาพยาบาล และการสูญเสียรายได้ในยามชราโดยที่เมื่อคนใดต้องพบกับภัยเหล่านี้ก็จะได้รับเงินก้อนหนึ่งหรือเรียกว่าเงินค่าประกันภัย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยมีบริษัทประกันชีวิตทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการนำเงินค่าประกันภัยไปจ่ายให้แก่ผู้ได้รับ โดยเงินค่าประกันภัยนี้เป็นเงินที่เฉลี่ยเก็บจากผู้สมัครทำประกันชีวิตกับบริษัท เงินส่วนเฉลี่ยนี้เรียกว่า เบี้ยประกันชีวิต และผู้ที่สมัครทำประกันชีวิตเรียกว่า ผู้เอาประกันชีวิต สำหรับบริษัทจะเรียกว่า ผู้รับประกันชีวิต

สำหรับความหมายของสัญญาการประกันชีวิตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย มาตรา 889 คือสัญญาที่ผู้รับประกันชีวิต ตกลงจะชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้รับประโยชน์ หรือทายาทเมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิตลง หรืออาจจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันชีวิตเองในกรณีที่มิอายุครบกำหนดถึงเวลาที่ตกลงในสัญญา โดยผู้เอาประกันชีวิตยินยอมจ่ายเบี้ยประกันให้แก่ผู้รับประกันชีวิต ดังนั้นการประกันชีวิตจึงมีวัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัย คือ ชีวิตของผู้เอาประกันภัย การประกันชีวิตจึงมีบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ฝ่าย คือ ผู้รับประกันชีวิต ผู้เอาประกันชีวิต และผู้รับประโยชน์หรือทายาท

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การประกันชีวิตเป็นการวางแผนอนาคตของผู้เอาประกัน โดยอาศัยสัญญาการประกันชีวิต (กรมธรรม์) ที่มุ่งให้ความคุ้มครองและออมทรัพย์ โดยเน้นความมุ่งหมายทั้งสองอย่างมากน้อยตามความต้องการของแต่ละบุคคล

2.2 ประเภทของการประกันชีวิต สามารถพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือแบ่งตามชนิดของการประกันชีวิต และแบ่งตามแบบของการประกันชีวิต รายละเอียดดังนี้

2.2.1 ประเภทที่แบ่งตามชนิดของการประกันชีวิต แยกออกเป็น 2 ชนิดคือ

1) ชนิดไม่มีเงินปันผล อัตราเบี้ยประกันจะต่ำกว่าการประกันชีวิตชนิดมีเงินปันผล

2) ชนิดมีเงินปันผล คือ การเอาประกันชีวิตที่มีลักษณะเหมือนเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันชีวิต จึงได้รับเงินปันผลซึ่งเกิดจากผลกำไรของบริษัท โดยเงินปันผลนี้ผู้เอาประกันชีวิตจะสามารถเลือกรับได้ 3 วิธีคือ ขอรับเป็นเงินสด ใช้ลดค่าเบี้ยประกัน และฝากสะสมไว้กับบริษัท โดยได้รับดอกเบี้ย

2.2.2 ประเภทที่แบ่งตามแบบของการประกันชีวิต เนื่องจากการประกันชีวิตแยกประโยชน์ออกได้สองลักษณะ คือ การประกันชีวิตที่อาศัยความตายของผู้เอาประกันชีวิตเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงิน และการประกันชีวิตที่อาศัยความมีชีวิตของผู้เอาประกันชีวิตเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงิน จากสาเหตุของการจ่ายเงินทั้งสองสาเหตุดังกล่าว จึงแบ่งการประกันชีวิตแบบพื้นฐานออกได้ 4 แบบ ดังนี้

1) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา เป็นการคุ้มครองจำนวนเงินเอาประกันภัยในกรณีที่ผู้เอาประกันชีวิตเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น 1 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี เป็นต้น เมื่อครบกำหนดสัญญาและผู้เอาประกันยังมีชีวิตอยู่สัญญาก็เป็นอันสิ้นสุดลง ไม่มีผลใด ๆ ลักษณะคล้ายกับการประกันวินาศภัย

2) การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ เป็นการประกันชีวิตที่มีระยะเวลาคุ้มครองตลอดชีวิตของผู้เอาประกันภัย หรืออาจกล่าวได้ว่าบริษัทจะชดใช้เงินเอาประกันชีวิตให้แก่ผู้รับผลประโยชน์ เมื่อผู้เอาประกันชีวิตเสียชีวิตลง ไม่ว่าจะเสียชีวิตเมื่อมีอายุมากเท่าใดก็ตาม (ในขณะที่กรมธรรม์ยังมีผลบังคับอยู่) ทั้งบริษัทจะยกเลิกกรมธรรม์ไม่ได้ไม่ว่าเขาจะมีสุขภาพไม่ดีในภายหลังก็ตาม

3) การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำปีหรือเงินได้รายปี เป็นการประกันชีวิตที่มีเงื่อนไขการจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันชีวิต โดยการจ่ายเงินนี้จะจ่ายเป็นงวด ๆ เป็นระยะสม่ำเสมอภายในช่วงเวลาหนึ่ง นับตั้งแต่วันที่ผู้เอาประกันไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ เนื่องจากความชรา โดยผู้เอาประกันชีวิตต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันเป็นผลตอบแทนบริษัท

4) การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นการประกันชีวิตที่คุ้มครองการเสียชีวิตของผู้เอาประกันภัยภายในกำหนดระยะเวลาของสัญญา และคืนจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา (เป็นแบบประกันที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้) มีรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างของการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ มีขอบเขตการคุ้มครองการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (term insurance) คือ การประกันชีวิตที่กำหนดไว้ในสัญญาว่า บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่

สัญญาที่มีผลบังคับ ระยะเวลาของการชำระเบี้ยประกันภัยอาจจะกำหนดให้ชำระเบี้ยประกันเท่ากับ อายุกรรมธรรม์หรือน้อยกว่าก็ได้ เช่น กรรมธรรม์แบบสะสมทรัพย์ 20 ปี ชำระเบี้ย 20 ปี หรือ กรรมธรรม์แบบสะสมทรัพย์ 20 ปี ชำระเบี้ย 15 ปี วันครบกำหนดสัญญาเป็นแบบกำหนดเวลา เช่น 10 ปี 20 ปี หรืออายุ 60 ลักษณะทั่วไปของการประกันชีวิตเป็นการประกันชีวิตที่ให้ผลประโยชน์ ทั้งความคุ้มครองการเสียชีวิต และการเก็บออมเงินก้อนไว้ใช้จ่ายในอนาคตรวมอยู่ด้วย โดยมี กำหนดสัญญาเป็นช่วงระยะเวลาที่ระบุไว้แน่นอน การประกันชีวิตแบบนี้จึงมีเบี้ยประกันที่ค่อนข้าง สูง เหมาะสำหรับผู้ที่มีรายได้เหลือพอในการเก็บออม และเป็นแบบการประกันชีวิตที่ได้รับ ความนิยมเพราะเป็นลักษณะของแบบประกันที่มองเห็นผลชัดเจน กล่าวคือถ้าผู้เอาประกันเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์จะได้รับเงินเอาประกันภัย แต่ถ้าหากผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่รอดจนครบกำหนด สัญญา ผู้เอาประกันจะเป็นผู้รับเงินเอาประกันภัยเอง ซึ่งผู้เอาประกันภัยส่วนมากจะมีความมั่นใจว่า ตนเองจะมีโอกาสได้ใช้เงินที่สะสมไว้ แต่หากในระหว่างสัญญา ผู้เอาประกันมีเหตุขัดข้องทาง การเงิน ไม่สามารถชำระเบี้ยประกันต่อไปได้ หรือมีความจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนและกรรมธรรม์ มีมูลค่าแล้ว ผู้เอาประกันภัยสามารถกู้เงินตามกรรมธรรม์ กู้เพื่อชำระเบี้ยประกันภัย เว้นคืนกรรมธรรม์ เพื่อขอรับเงินสด ปีคบัญชีกรรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จ หรือเปลี่ยนเป็นกรรมธรรม์ขยายเวลาได้

2.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำประกันชีวิต การประกันชีวิตมีบทบาทที่สำคัญ หลายประการ ส่งผลให้ประชาชนมีความสนใจในการทำประกันชีวิตกันเพิ่มมากขึ้น ประโยชน์ของ การประกันชีวิตพอจะสรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

2.3.1 เป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงทางด้านการเงินให้แก่ตนเองและ ครอบครัว ผู้เอาประกันจะมีความมั่นใจว่าหากตนเองได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วยหรือเสียชีวิต ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์ก็จะได้รับเงินตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรรมธรรม์นั้น หรือหากไม่ เกิดเหตุการณ์ ดังกล่าวเมื่อครบกำหนดระยะเวลาเอาประกัน ผู้เอาประกันจะได้รับเงินที่ตนจ่ายเป็น ค่าเบี้ยประกันคืน นับว่าเป็นการประกันชีวิตเป็นการออมทรัพย์ที่มีระยะเวลาอีกประเภทหนึ่ง

2.3.2 ให้ประโยชน์ในด้านการลงทุน โดยถือเป็นการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ ชนิดหนึ่ง ที่ผู้ลงทุนไม่ต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมากและมีหลักประกันอย่างสมบูรณ์ว่าต้นทุนจะ ไม่สูญหาย และได้รับเงินปันผลตามสมควร

2.3.3 การได้รับความคุ้มครองจากการประกันชีวิตต่อการเกิดภัยของบุคคล ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์จะหมดภาระทางการเงินที่เกิดจากความตาย เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการปลงศพ หนี้สินที่ค้างชำระ ทดแทนรายได้สำหรับครอบครัวซึ่งอาจจะมีค่าการศึกษา

ของบุตรหรือค่าใช้จ่ายของคู่ชีวิต ในกรณีที่ไม่ได้เสียชีวิตการทำประกันชีวิตยังเป็นรายได้เมื่อเกิดการทุพพลภาพ และเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

นอกเหนือจากนี้การประกันชีวิตยังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในด้านเศรษฐกิจบริษัทประกันชีวิตถือได้ว่าเป็นสถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินออมระยะยาว ซึ่งก่อให้เกิดแหล่งเงินทุนที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ โดยมีเงื่อนไขของระยะเวลาที่ยาวนานกว่าสถาบันการเงินอื่น ๆ ซึ่งเหมาะกับโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการกิ่นทุนนาน และบริษัทประกันชีวิตยังมีส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการนำเงินที่ระดมได้ไปลงทุนในการซื้อหลักทรัพย์ เช่น หุ้น หุ้นกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงิน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาตลาดการเงิน ช่วยให้ธุรกิจมีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้ขยายประเภทของการลงทุนให้มีขอบเขตของการลงทุนที่กว้างขวาง นอกจากนี้การประกันชีวิตยังมีบทบาทในการช่วยแบ่งเบาทางด้านประชาสงเคราะห์ให้แก่รัฐบาล การประกันชีวิตช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เมื่อประสบกับการทุพพลภาพก็ได้รับค่าชดเชย เมื่อถึงวัยชราก็สามารถมีเบี้ยเลี้ยงชีพ หรือเมื่อเสียชีวิตก็มีเงินสำหรับครอบครัวไว้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของตน จึงเป็นการช่วยให้สังคมโดยทั่วไปมีหลักประกัน ทำให้งานในด้านการประชาสงเคราะห์ของรัฐบาลบรรเทาเบาบางลงได้

2.4 ผลตอบแทนของการประกันชีวิต ในการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณาผลตอบแทน 2 ด้าน คือในด้านของบริษัทประกันชีวิตซึ่งเป็นผู้รับประกัน เพื่อจะได้ทราบว่าบริษัทรวมมีรายได้จากที่ใดที่จะมาจ่ายเป็นผลตอบแทนให้กับผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้รับประกัน และในด้านของผู้เอาประกันชีวิตจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบใด รายละเอียดดังนี้

2.4.1 ผลตอบแทนด้านของบริษัทประกันชีวิต ในฐานะของผู้รับประกันชีวิต การบริหารกิจการของบริษัทประกันชีวิต ทางบริษัทจะเก็บเงินเบี้ยประกันจากผู้เอาประกันจำนวนหนึ่งตามสัญญา แล้วนำเงินดังกล่าวข้างต้น ไปลงทุนในรูปแบบต่างๆ โดยทางราชการได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงอนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตขยายขอบเขตการลงทุนได้กว้างขวาง สามารถสร้างผลตอบแทนได้มากขึ้น รายละเอียดดังนี้

1) รายได้ดอกเบี้ยจากการซื้อหรือซื้อลดบัตรภาษีของกระทรวงการคลังและตัวเงินคลัง

2) รายได้ดอกเบี้ยจากการซื้อหุ้นกู้ของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และซื้อหน่วยลงทุนในโครงการจัดการลงทุนที่มีได้จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแต่เดิมซื้อได้เฉพาะหุ้นกู้ที่จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น

3) เงินปันผลจากการลงทุนซื้อหุ้นของนิติบุคคลที่กลุ่มประเทศอาเซียนร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจเฉพาะการประกันภัยต่อกลุ่มอาเซียนด้วยกัน (ASEAN Reinsurance Corporation)

4) รายได้ดอกเบี้ยจากการซื้อลดตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารหรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออก เป็นผู้อวัล หรือค้ำประกันการใช้เงินทั้งจำนวน

5) รายได้ดอกเบี้ยจากการลงทุนซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขนส่ง โดยบริษัทดังกล่าวต้องมีทุนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท มีทรัพย์สินเหนือหนี้สิน และต้องมีกำไรสุทธิก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของทุนที่ชำระแล้วติดต่อกัน ไม่น้อยกว่า 2 ปีก่อนปีที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้น

6) รายได้ดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืม โดยมีระยะเวลาการให้เงินกู้ยืมในกรณีที่มีธนาคารในประเทศค้ำประกันไม่เกิน 5 ปี กรณีให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นนอกจากที่ดินและอาคารซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประกันการกู้ยืมสำหรับบริษัทประกันชีวิตไม่เกิน 10 ปี และบริษัทประกันวินาศภัยไม่เกิน 7 ปี สำหรับการให้กู้ยืมที่มีที่ดินและอาคารซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประกันการกู้ยืมของบุคคลธรรมดาไม่เกิน 20 ปี สัดส่วนอัตราการให้กู้ยืมเงินเมื่อรวมกันทุกรายแล้วอนุญาตให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของสินทรัพย์ของบริษัท

7) รายได้ดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืม โดยมีเครื่องจักรจํานองเป็นประกัน หรือมีใบรับฝากเงิน สมุดคู้ฝาก บัญชีเงินฝากประจำของธนาคารเป็นประกันการกู้ยืมได้

8) ดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืมแก่บริษัทจำกัด หรือบริษัท (มหาชน) จำกัด ที่ทำธุรกิจจัดสรรที่ดิน หรือที่ดินและอาคารที่ดั่งขึ้นใหม่

2.4.2 ผลตอบแทนด้านของผู้เอาประกันชีวิต ผลตอบแทนที่ได้รับจะขึ้นอยู่กับแบบของการประกันชีวิตที่ได้ทำสัญญากันไว้และจะระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต ผลตอบแทนจะแบ่งได้เป็น 5 ประเภทดังนี้

- 1) เงินคืนเมื่อครบกำหนดสัญญา
- 2) เงินคืนระหว่างสัญญา
- 3) เงินสินไหมทดแทน กรณีเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่จะต้องได้รับความคุ้มครองตามสัญญา
- 4) เงินปันผล ขึ้นอยู่กับชนิดของการประกันชีวิต

5) ดอกเบี้ยจากการฝากสะสมของเงินคืนระหว่างสัญญาหรือเงินปันผลที่ไม่ได้ขอรับเป็นเงินสดหรือใช้สิทธิลดค่าเบี้ยประกัน

ผลตอบแทนนอกเหนือจากนี้ยังอยู่ในรูปของสิทธิประโยชน์จากด้านภาษี ผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกันชีวิตทั้ง 5 ประเภทข้างต้นได้รับการยกเว้นภาษี นอกจากนี้ยังได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม สามารถนำค่าเบี้ยประกันไปใช้ในการลดหย่อนภาษีได้ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี แต่ทั้งนี้กรมธรรม์ประกันชีวิตจะต้องมีอายุสัญญาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2.5 ความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายในการทำประกันชีวิต การทำประกันชีวิตจัดว่าเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุดในบรรดาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้ทำประกันชีวิตจะได้รับความคุ้มครองจากหน่วยงานราชการเนื่องจากธุรกิจประกันชีวิตเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมในเรื่องของการออมพร้อม ๆ กับมีความคุ้มครองชีวิต และการประกันสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี หน่วยงานที่ดูแลคือคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำหนดให้บริษัทประกันทุกแห่งต้องมีเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ที่ยังคงมีความผูกพัน โดยให้สำรองในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด เช่น เงินฝาก, พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น ประกอบกับ คปภ. ก็จะเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำธุรกิจและการลงทุนของบริษัทประกัน เช่น การกำหนดสัดส่วนสินทรัพย์ลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศ การถ่ายโอนทรัพย์สินหรือกำไรสุทธิออกจากบริษัทประกัน การกำหนดสัดส่วนเงินลงทุนส่วนใหญ่ให้มีความเสี่ยงที่ต่ำที่สุด เป็นต้น

สำหรับค่าใช้จ่ายในการทำประกันชีวิตจะไม่มี ไม่เหมือนกับการลงทุนในกองทุนรวมที่ได้มีการกำหนดไว้

3. ตัวแลกเปลี่ยน ผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทตัวแลกเปลี่ยน มีสาระสำคัญที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องความหมายและประเภทของตัวแลกเปลี่ยน ประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี ตลอดจนความเสี่ยงและค่าใช้จ่าย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความหมายของตั๋วแลกเงิน ตั๋วแลกเงินเป็นคำที่แปลมาจากคำว่า “Bill of Exchange” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตราสารการเงินชนิดหนึ่งที่มีใช้กันในต่างประเทศตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ในระยะแรกนั้นเราใช้ตั๋วแลกเงินเป็นเครื่องมือในการชำระหนี้ทางการค้าที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ สำหรับประเทศไทยเริ่มยอมรับกันว่าตั๋วแลกเงินเป็นตราสารที่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อมีการประกาศใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ว่าด้วยเรื่อง “ตั๋วเงิน” ในปี พ.ศ. 2467 โดยประมวลกฎหมายฉบับดังกล่าวได้กำหนดประเภทของ “ตั๋วเงิน” ว่าหมายถึง ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน และเช็ค รวมทั้งแยกกำหนดคำนิยามของตั๋วแลกเงินไว้ในมาตรา 908 ว่า “อันว่าตั๋วแลกเงินนั้น คือ หนังสือตราสารซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลคนหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลคนหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าผู้รับเงิน สรุปได้ว่าบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับตั๋วแลกเงินมี 3 ฝ่ายด้วยกันได้แก่ ผู้สั่งจ่าย ผู้จ่าย และผู้รับเงิน ตั๋วแลกเงิน (B/E) จัดเป็นตราสารการเงินระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปี ส่วนใหญ่จะมีอายุในระหว่าง 2-3 เดือน

3.2 ประเภทของตั๋วแลกเงิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.2.1 ตั๋วแลกเงินที่ไม่มีเอกสารประกอบ (Clean Bill of Exchange) ได้แก่ ตั๋วแลกเงินที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงิน หรือเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่คิดค่าบริการ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งมิได้เกิดจากรูกรกรมการขายสินค้า และตัวที่เกิดจากการขายสินค้าโดยผู้ขายเชื่อถือให้ความไว้วางใจผู้ซื้อ จึงส่งเอกสารออกสินค้าให้คู่ผู้ซื้อก่อนแล้วออกตั๋วแลกเงินส่งให้ธนาคารของตนไปเรียกเก็บเงินให้ หรืออาจจะนำไปขายลดให้แก่ธนาคารก่อนครบกำหนดใช้เงินก็ได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงตั๋วแลกเงินที่ออกเพื่อระดมทุนของสถาบันการเงิน นิติบุคคลประเภทต่าง ๆ สามารถแยกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1) ตั๋วแลกเงินที่สั่งให้จ่ายเงินเมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็น (Sight Draft หรือ Demand Draft)

2) ตั๋วแลกเงินที่มีระยะเวลาครบกำหนด (Term Draft หรือ Usance Bill) ซึ่งได้แก่ ตัวที่สั่งให้ใช้เงินเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้นับแต่ได้เห็น และตัวที่สั่งให้ใช้เงินเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้นับแต่วันที่ในตัว

3.2.2 ตั๋วแลกเงินที่มีเอกสารประกอบ (Documentary Bill of Exchange) เอกสารประกอบในที่นี้ก็คือเอกสารการส่งสินค้าตามปกติ ได้แก่ บัญชีราคาสินค้า (Invoice) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading) เอกสารการประกันภัย (Insurance Certificate) นอกจากนี้ใน

บางกรณีอาจมีเอกสารที่กึ่งสุรรับรอง เช่น บัญชีราคาสินค้าหรือใบสำคัญแสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าที่กึ่งสุรรับรอง ผู้ขายมักจะออกตัวเป็น 2 ชนิด ดังนี้

- 1) ตัวที่จะให้เอกสารเมื่อได้จ่ายเงินตามตัวเรียบร้อยแล้ว (Document against Payment หรือเรียกว่า D/P)
- 2) ตัวที่จะให้เอกสารเมื่อได้รับรองตัวเรียบร้อยแล้ว (Document against Acceptance หรือเรียกว่า D/A)

ประเภทของตั๋วแลกเงิน (B/E) ที่ใช้ในการศึกษา มีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

- 1) เป็นตั๋วแลกเงินของธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)
- 2) แหล่งที่มาจากการออกตัวเพื่อการระดมทุนของธนาคาร
- 3) วัตถุประสงค์สำหรับธนาคารเพื่อการระดมทุนและบริหารสภาพคล่อง สำหรับลูกค้าเพื่อเป็นทางเลือกในการลงทุนของผู้มีเงินฝากเงินออม
- 4) เป็นตั๋วแลกเงินประเภทไม่มีเอกสารประกอบ และมีระยะเวลาครบกำหนดสั่งให้ใช้เงินเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ นับตั้งแต่วันที่ลงในตั๋ว
- 5) ผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยตามประกาศ อัตราดอกเบี้ยตั๋วแลกเงิน ณ วันที่ลงทุน โดยมีรายการประกอบเป็นเงื่อนไขในการลงทุน วิธีการคำนวณและการชำระคืนเงินต้นหรือผลตอบแทนของตั๋วแลกเงิน

3.3 ประโยชน์จากการลงทุนในตั๋วแลกเงิน เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้สนใจจะลงทุนในตราสารประเภทที่ให้ผลตอบแทนสูงขึ้นจากเงินฝาก ภายใต้ความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ ซึ่งตามปกติตั๋วแลกเงินจะมีระยะเวลาลงทุนประมาณ 1-3 เดือน ให้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยหรือส่วนลดรับมากกว่าเงินฝากประมาณ 0.50% ผู้ลงทุนมีฐานะเป็นเจ้าของหนี้ของธนาคาร ความเสี่ยงจากการลงทุนค่อนข้างน้อยเทียบได้กับเงินฝากเนื่องจากตั๋วแลกเงินที่นำมาจำหน่ายจะมีการรับอาวัลหรือการรับรองโดยธนาคาร

การรับอาวัลหรือการรับรองตั๋วแลกเงินของธนาคารจะมีผลทำให้ตั๋วแลกเงินฉบับนั้น ๆ มีความเสี่ยงต่ำลงเนื่องจากผู้ถือตั๋วแลกเงิน จะได้รับการค้ำประกันการชำระเงินจากธนาคารเมื่อตั๋วครบกำหนด ดังนั้นตั๋วประเภทนี้จึงเป็นตราสารการเงินซึ่งเป็นที่นิยมของนักลงทุนเนื่องจากความเสี่ยงต่ำและมีสภาพคล่องสูง สามารถนำมาหมุนเวียนซื้อขายได้ในตลาดเงิน

3.4 ผลตอบแทนของตั๋วแลกเงิน ในการศึกษาค้างนี้ ได้พิจารณาผลตอบแทน

2 ด้าน คือในด้านของธนาคารซึ่งเป็นผู้ออกตราสาร เพื่อจะได้ทราบว่าธนาคารมีรายได้จากการค้าตั๋วแลกเงิน ได้อย่างไร และในด้านของผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบใด รายละเอียดดังนี้

3.4.1 ผลตอบแทนจากธุรกิจการค้าตั๋วแลกเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย

ในฐานะผู้ออกตราสาร ธนาคารนับเป็นสถาบันการเงินหนึ่งที่มีการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตั๋วแลกเงินเป็นจำนวนมาก ได้รับผลตอบแทนจากการทำธุรกรรมดังนี้

- 1) รายได้ค่าธรรมเนียมจากการรับรองและการรับอาวัลตั๋วแลกเงินที่ออกโดยบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล
- 2) ดอกเบี้ยจากการปล่อยสินเชื่อในรูปแบบตั๋วแลกเงิน
- 3) ดอกเบี้ยจากการรับซื้อตั๋วแลกเงินจากสถาบันการเงินและจากลูกค้าทั่วไป
- 4) การค้าตั๋วแลกเงินเพื่อทำกำไรจากส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยซื้อและอัตราดอกเบี้ยขายตั๋ว
- 5) รายได้ค่าธรรมเนียมจากการให้บริการเป็นผู้จัดการโครงการประมวลตั๋วแลกเงินแก่องค์กรธุรกิจประเภทต่าง ๆ

3.4.2 ผลตอบแทนด้านของผู้ลงทุน ในฐานะผู้รับเงินตามตั๋วแลกเงิน

มี 2 ประเภท ดังนี้

- 1) ดอกเบี้ยรับ ผู้ลงทุนจะได้รับคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ วันที่ตั๋วครบกำหนด
- 2) ส่วนลดรับ ผู้ลงทุนจะได้รับเป็นส่วนลดทันที ณ วันที่ซื้อตั๋วและจะได้รับคืนเงินต้นเต็มจำนวน ณ วันที่ตั๋วครบกำหนด

การที่ผลตอบแทนของตั๋วแลกเงินมีวิธีการกำหนดอัตราผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยรับและส่วนลดรับเนื่องจาก ตั๋วแลกเงินส่วนใหญ่จะไม่มีภาระระบุอัตราดอกเบี้ยไว้บนหน้าตั๋ว การคำนวณราคาซื้อขายจึงคำนวณ โดยใช้วิธีหักส่วนลดจากมูลค่าตามหน้าตั๋วตามอัตราดอกเบี้ยที่ตกลงกัน วิธีการคำนวณราคาซื้อขายจึงมี 2 อัตราดังนี้

- 1) อัตราคิดลดในตลาดเงิน (Effective Rate) เป็นการจ่ายดอกเบี้ยแบบผู้ถือตั๋วแลกเงินจะได้รับคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ วันที่ตั๋วครบกำหนด ธนาคารจะเสนอซื้อขาย

ตั๋วแลกเงินโดยใช้อัตราแบบ Effective Rate เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นอัตราที่สะท้อนถึงผลตอบแทนที่แท้จริง (Required Rate of Return) ของผู้ซื้อและผู้ขาย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ราคาซื้อลด (P)} = \frac{\text{FV}}{1 + (\text{R} \times \text{D} / 365)}$$

P = จำนวนเงินที่ต้องชำระ (Purchase price)

FV = มูลค่าตามหน้าตั๋วเมื่อครบกำหนด (Face Value)

R = อัตราดอกเบี้ยที่ตกลงซื้อขาย (Required Rate of Return)

D = จำนวนวันที่เหลือนับจากวันซื้อถึงวันครบกำหนด

2) อัตราคิดลดปกติ (Discount Rate) เป็นการจ่ายแบบรับส่วนลด

ผู้ถือตั๋วแลกเงินจะได้รับเป็นส่วนลดทันที ณ วันที่ซื้อตั๋ว และจะได้รับคืนเงินต้นเต็มจำนวน ณ วันที่ตั๋วครบกำหนด ซึ่งในบางครั้งธนาคารอาจเสนอราคาซื้อขายตั๋วแลกเงินที่มีมูลค่าไม่สูงนักกับลูกค้าประเภทบุคคลธรรมดาโดยใช้อัตราดอกเบี้ยประเภทนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อคำนวณผลตอบแทน (Yield) แล้ว ผู้ลงทุนจะได้ผลตอบแทนในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าการคำนวณแบบ Effective Rate สูตรการคำนวณส่วนลดมีดังนี้

$$\text{จำนวนส่วนลด (DC)} = (\text{R} \times \text{FV}) \times (\text{D} / 365)$$

$$\text{ราคาซื้อลด} = \text{FV} - \text{DC}$$

$$\text{ผลตอบแทน (Yield)} = (\text{DC} / \text{P}) \times (365 / \text{D})$$

P = จำนวนเงินที่ต้องชำระ (Purchase price)

FV = มูลค่าตามหน้าตั๋วเมื่อครบกำหนด (Face Value)

DC = จำนวนส่วนลด

R = อัตราดอกเบี้ยที่ตกลงซื้อขาย (Required Rate of Return)

D = จำนวนวันที่เหลือนับจากวันซื้อถึงวันครบกำหนด

ส่วนเรื่องภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตั๋วแลกเงิน ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมแต่อย่างใด ผลตอบแทนที่ได้รับทั้งที่อยู่ในรูปของดอกเบี้ยหรือส่วนลดรับ ต้องเสียภาษีเหมือนกันกับดอกเบี้ยเงินฝาก รายละเอียดแยกตามประเภทของนักลงทุนดังนี้

1) นักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา เสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย 15% จากรายได้ดอกเบี้ยในวันที่ตัวครบกำหนด หากเป็นรายได้จากส่วนลดรับเสียภาษีในวันที่ลงทุนซื้อตัวในอัตรา 15% เท่ากัน

2) นักลงทุนที่เป็นนิติบุคคล รายได้จากดอกเบี้ยได้รับการยกเว้นภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากร โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 126 แต่ต้องนำรายได้ดอกเบี้ยไปคำนวณเสียภาษีประจำปี แต่ถ้าเป็นรายได้จากส่วนลดรับจะเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย 1% ในวันที่ตัวครบกำหนด

3.5 ความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายจากการลงทุนในตัวแลกเงิน ความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนจะได้รับสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทด้วยกันคือ

3.5.1 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ จะเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากผลกระทบจากปัจจัยภายนอกซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ เช่น สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ อัตราดอกเบี้ยของเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาลลดลง ก็จะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยของตัวแลกเงินลดลงเช่นกัน

3.5.2 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ เป็นความเสี่ยงที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ลงทุนทุกคน และสามารถทำการป้องกันแก้ไขได้ เช่น การพิจารณาความน่าเชื่อถือและฐานะการเงินของสถาบันการเงินผู้ออกตราสาร เพื่อลดความเสี่ยงของการได้รับชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ย

สำหรับค่าใช้จ่ายในการลงทุนตัวแลกเงินจะไม่มี ไม่เหมือนกับการลงทุนในกองทุนรวมที่ได้มีการกำหนดไว้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่ผู้ศึกษาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพิจารณาการลงทุนทางการเงินในสถาบันการเงิน การคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินลงทุน และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

1. **แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค** Lavidge และ Steiner (1987) (ชานนท์ นวกุล, 2549) ได้กล่าวว่า เมื่อทัศนคติเกิดขึ้นในใจผู้บริโภคจะส่งผลให้เกิดการยอมรับและมีพฤติกรรมที่ซื้อในที่สุด ตามลำดับขั้นของแบบจำลองผลตอบสนอง (The Hierarchy of Effects Model) ทั้ง 7 ประการคือ

ความไม่รู้ (Unawareness) เป็นขั้นที่ผู้บริโภคยังไม่รู้จักสินค้าหรือไม่เคยรู้เลยว่ามีสินค้าหรือบริการนั้นอยู่ในตลาด

การได้รู้ (Awareness) เป็นขั้นที่ผู้บริโภคเพียงรู้จักสินค้า ยังไม่มีความรู้หรือรู้สึกใด ๆ เกี่ยวกับสินค้านั้นเลย รู้แต่ว่ามีการลงทุนอยู่หลายแบบไม่ว่าจะเป็นการออม การซื้อหุ้นสามัญ ฯลฯ แต่ไม่รู้ว่าจะเลือกลงทุนในทางเลือกใดให้เหมาะสมกับตนเอง และได้ผลตอบแทนตามที่ตัวเองคาดหวังหรือไม่

การเกิดความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้บริโภครู้แล้วว่าการลงทุนนั้นให้ประโยชน์อะไรได้บ้าง แต่อาจยังไม่ต้องการที่จะลงทุนเนื่องจากอาจจะยังไม่พร้อม

ความชอบ (Liking) เป็นขั้นที่ผู้บริโภคเริ่มมีทัศนคติที่ดีต่อการลงทุนคือ เห็นประโยชน์และพร้อมที่จะลงทุนในทางเลือกต่างๆ

ความต้องการ (Preference) เป็นขั้นที่ทัศนคติที่ดีสั่งสมจนกลายเป็นความชอบ

การตัดสินใจ (Conviction) เป็นขั้นที่ผู้บริโภคมีความปรารถนาที่จะซื้อ และเกิดความเชื่อมั่นว่าการซื้อสินค้าหรือบริการนั้นเป็นการกระทำที่ฉลาด ถูกต้อง และมีคุณค่า

การซื้อ (Purchase) ขั้นสุดท้ายที่ความคิดได้แปรเปลี่ยนเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมการซื้อ

2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพิจารณาการลงทุนทางการเงินในสถาบันการเงิน

การลงทุนโดยทั่วไปสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท ด้วยกันคือ การลงทุนทางตรง (direct investment) ซึ่งเป็นการลงทุนที่เจ้าของทำการลงทุนดำเนินการและทำการตัดสินใจต่าง ๆ ในโครงการลงทุน โดยตรง อีกประเภทหนึ่งนั้นเป็นการลงทุนทางอ้อม (indirect investment) ซึ่งเป็นการลงทุนที่ผ่านสถาบันการเงินต่าง ๆ โดยสถาบันเหล่านั้นจะทำหน้าที่ตัดสินใจแทนผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนไม่จำเป็นต้องมีส่วนในการบริหารงานและควบคุมสถาบัน และรายได้ที่สถาบันการเงินได้รับมาจากการลงทุน โดยทั่วไปก็จะนำมาจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้กับผู้ลงทุนในอัตราส่วนของเงินทุนที่กำหนดไว้ของแต่ละสถาบัน

การลงทุนทางอ้อมโดยผ่านสถาบันการเงินต่าง ๆ นั้น นับว่ามีบทบาทสำคัญไม่น้อยเนื่องจากคนส่วนใหญ่มักจะไม่มีใครมีความรู้ความสามารถในการลงทุนโดยตรงทุกคน ดังนั้นเมื่อคนเหล่านี้มีเงินออมขึ้นมาก จึงจำเป็นต้องพึ่งพาสถาบันการเงินต่าง ๆ ในการที่จะนำเงินออมของตนเองไปให้ผู้ต้องการเงินทุนอีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็มักจะมีปัญหาตามมาอีกว่าสถาบันการเงินต่าง ๆ นั้นมีหลายประเภทที่รับฝากเงินออมเหล่านี้ บางสถาบันเสนอผลตอบแทนสูงมากแต่

ความปลอดภัยของเงินทุนต่ำ บางสถาบันกลับเสนอผลตอบแทนต่ำแต่มีความปลอดภัยสูง บางสถาบันก็ให้ผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกันจนตัดสินใจได้ยาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการลงทุนในสถาบันการเงิน โดยใช้หลักพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุน (สนธยานริศศิริกุล, 2535) คือถ้ามีเงินอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อยังชีพหรือเป็นเงินที่ได้สะสมเก็บออมไว้ จำนวนเงินจะมากหรือน้อยเพียงใดก็ตาม ถ้าเจ้าของเงิน ไม่มีผู้ทางที่จะนำไปลงทุนประกอบกิจการการค้าเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มพูนขึ้นในลักษณะการลงทุนทางตรง (direct investment) ทางเลือกของเจ้าของอีกทางหนึ่งคือสามารถนำเงินไปลงทุนทางอ้อม (indirect investment) เพื่อให้ได้ประโยชน์ในรูปผลตอบแทนจำนวนหนึ่งแทนที่จะถือไว้เฉย ๆ โดยมีได้มีผลตอบแทนอะไรเลย เจ้าของเงินสามารถนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน (financial assets) เช่น เงินฝากธนาคาร ตั๋วสัญญาใช้เงิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น ฯลฯ โดยมีสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฯลฯ เป็นแหล่งที่นักลงทุนสามารถนำเงินไปลงทุนได้ โดยมีหลักพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุน ดังนี้

2.1 อุปนิสัยของนักลงทุน (investor habit) นักลงทุนจะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินประเภทใดขึ้นอยู่กับความพอใจ (preference) และอุปนิสัยของนักลงทุนแต่ละบุคคล กล่าวคือนักลงทุนจะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ที่ตนเองพอใจมากที่สุด ณ ระดับหนึ่ง ความเสี่ยงที่เหมาะสม ความพอใจของแต่ละคนจะแตกต่างกันไม่ตายตัว นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยงมักจะลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงเพราะได้ผลตอบแทนสูง ภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่สูงด้วย ซึ่งตรงกันข้ามกับนักลงทุนที่พยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจะสนใจผลตอบแทนที่มีเสถียรภาพ ภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่น้อยที่สุด

2.2 ขนาดของเงินเพื่อการลงทุน (size of fund) นักลงทุนบางรายไม่สามารถเลือกถือสินทรัพย์บางประเภทได้ เนื่องจากข้อจำกัดวงเงินขั้นต่ำ เช่น การประกาศขายหุ้นของสถาบันการเงินมักจะกำหนดจำนวนขั้นต่ำต่อหนึ่งหน่วยการซื้อ เป็นต้น โดยทั่วไปสินทรัพย์ทางการเงิน (financial assets) ที่กำหนดวงเงินขั้นต่ำมักจะให้ผลตอบแทนสูง เช่น เงินฝากประจำระยะสั้น 3-6 เดือน ให้ผลตอบแทนถึงร้อยละ 16.5 ต่อปี แต่ถ้าจำนวนเงินต่ำกว่าวงเงินขั้นต่ำที่กำหนดไว้ก็จะไม่รับฝากทำให้นักลงทุนรายย่อยที่เงินออมไม่มากนักไม่มีโอกาสลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูง สำหรับผู้มีเงินออมมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกรายได้สูง ฐานะดี จะมีโอกาสลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงมากกว่า

2.3 ผลตอบแทนจากการลงทุน (return on investment) เหตุผลสำคัญที่ทำให้ นักลงทุนเปลี่ยนจากการถือเงินไว้เฉย ๆ มาเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินหรือการทำกำไร

คือรายได้ ซึ่งเป็นรายได้ที่เพิ่มพูนขึ้นในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผลขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ที่นักลงทุนเลือกถือ ผลตอบแทนจากการลงทุนนี้ ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะจูงใจให้นักลงทุนหันมาสนใจที่จะลงทุน โดยที่นักลงทุนส่วนใหญ่ มักจะโน้มเอียงที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงมากกว่าสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนต่ำ นักลงทุนจะคำนึงถึงเสถียรภาพของรายได้ (stability of income) ด้วย กล่าวคือสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสม่ำเสมอและมีเสถียรภาพมักจะได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากกว่าสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนไม่มีเสถียรภาพ เช่น ในสภาวะเศรษฐกิจที่ระดับเงินเฟ้อสูงมาก นักลงทุนจะเลือกถือสินทรัพย์เป็นที่ดิน ทองคำ หรือบ้านที่อยู่อาศัย แทนที่จะนำไปฝากในสถาบันการเงินเพราะเหตุว่าสินทรัพย์ประเภทแรกนั้นสามารถปรับตัวสอดคล้องกับภาวะเงินเฟ้อได้ ถ้าเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูงก็จะทำให้ราคาทองคำ และราคาที่ดินสูงตามไปด้วย แต่ถ้าการลงทุนในรูปของเงินฝากในสถาบันการเงินซึ่งสัญญาจะจ่ายผลตอบแทนไว้ในอัตราที่แน่นอน ผลตอบแทนดังกล่าวอาจจะต่ำกว่าระดับเงินเฟ้อ นั่นคือรายได้ที่ได้รับย่อมไม่มีเสถียรภาพ

ในเรื่องของผลประโยชน์ในด้านภาษีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะมีผลกระทบต่อรายได้ของนักลงทุนกล่าวคือ นักลงทุนจะพยายามรักษาระดับรายได้หรือผลตอบแทน (yield) ให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ ซึ่งเป็นความพอใจในเรื่องประโยชน์ที่ได้รับจากภาษี ทำให้นักลงทุนอาจจะเล็งไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้รับการยกเว้นภาษีมากขึ้น เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากที่สุด

นอกจากนี้สถาบันการเงินต่างประเภทกันจะให้ผลตอบแทนแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ สถาบันการเงินที่มีความมั่นคงมีชื่อเสียงเป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มักจะให้ผลตอบแทนที่ต่ำกว่าสถาบันการเงินขนาดเล็ก ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้อยกว่า และสถาบันการเงินขนาดเล็กมักใช้กลยุทธ์การเสนอผลตอบแทนที่สูงกว่า เป็นสิ่งจูงใจ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันก็มีการแข่งขันการเสนออัตราผลตอบแทนให้สูงที่สุดเพื่อแย่งลูกค้าระหว่างสถาบันการเงิน จนกระทั่งผลตอบแทนที่เสนอจ่ายให้นักลงทุนในสถาบันการเงินแต่ละประเภทเสนอนั้นไม่แตกต่างกันมากนัก

2.4 ระดับความเสี่ยง (degree of risk) เป็นที่ทราบกันดีว่าการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงต้องมีความเสี่ยงสูง และถ้าต้องการให้ความเสี่ยงต่ำต้องยอมรับผลตอบแทนต่ำ ซึ่งเป็นอุทาหรณ์ที่นักลงทุนต้องตระหนักไว้เสมอว่ามีนักลงทุนจำนวนไม่น้อยที่ชอบเสี่ยง เนื่องจาก การคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงในอนาคต และมีนักลงทุนบางรายเท่านั้นที่สมหวังและ

ร่ำรวยขึ้น ในขณะที่อาจต้องพบความเสี่ยงถึงขนาดสิ้นเนื้อประดาตัว ในเรื่องของความเสี่ยงอย่างน้อยที่สุดจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงต่อไปนี้คือ ความเสี่ยงในธุรกิจซึ่งอาจประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ความเสี่ยงในตลาดที่ต้องเผชิญกับคู่แข่งจำนวนมากมาย ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยที่แปรผันอยู่เสมอ ความเสี่ยงในอำนาจซื้อซึ่งเกิดจากภาวะเงินเฟ้อทำให้อำนาจซื้อลดลง ความเสี่ยงในเรื่องความไม่แน่นอน (uncertainty) อันอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยนานัปการที่อยู่นอกเหนือการควบคุม

ระดับการยอมรับความเสี่ยงของนักลงทุนแต่ละคนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความเสี่ยงกับอายุของนักลงทุนมักจะมีความสัมพันธ์ผกผัน กล่าวคือคนหนุ่มวัย 25-30 ปี กล้าที่จะเสี่ยงมากกว่าคนวัย 50-60 ปี เพราะคนหนุ่มที่เริ่มก่อร่างสร้างตัว ภาระรับผิดชอบย่อมมีไม่มากนัก อารมณ์ความรู้สึกมีส่วนกำหนดระดับความเสี่ยงของนักลงทุนเช่นกัน ทำให้ระดับความคงทนต่อความเสี่ยงของนักลงทุนแต่ละคนแตกต่างกันด้วย นักลงทุนบางรายอาจจะเกิดอาการวิตกกังวลเพราะได้นำเงินไปลงทุนเพื่อการเก็งกำไรในระยะสั้น ซึ่งทำให้ครั้งต่อไปอาจไม่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงมาก ๆ เป็นต้น

2.5 ความคล่องตัวในการซื้อขาย (marketability) ความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึง สินทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของสินทรัพย์ที่ถือ เช่น หุ้นของบริษัทใหญ่มีความคล่องตัวในการซื้อขายมากกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก ราคาของหลักทรัพย์เช่นหุ้น ราคาสูงขายได้ยากกว่าหุ้นราคาต่ำ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (transaction cost) เช่น ถ้าซื้อสินทรัพย์ที่เป็นดิน ความคล่องตัวในการซื้อขายจะต่ำกว่าการถือทองคำ เพราะการซื้อขายที่ดินต้องเสียเวลาแสวงหาคนที่มีความต้องการซื้อหรือมีความต้องการขาย การซื้อขายแต่ละครั้งต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก ส่วนในกรณีของการซื้อขายทองจะคล่องตัวกว่า เนื่องจากมีร้านขายทองอยู่ทั่วไป

2.6 การกระจายเงินลงทุน (diversification) การกระจายเงินลงทุนก็เพื่อกระจายความเสี่ยงไม่ให้เงินทุนสูญหายหรือขาดทุน เพราะถ้าลงทุนทั้งหมดไปซื้อหุ้นกิจการใดกิจการหนึ่งเพียงอย่างเดียว ถ้ากิจการที่ลงทุนซื้อหุ้นไว้เกิดประสบปัญหาการขาดทุน ผู้ลงทุนก็จะได้รับผลกระทบ ดังนั้นจึงควรกระจายการลงทุนเพื่อกระจายความเสี่ยงออกไป ซึ่งทำได้ 4 วิธี

2.6.1 กระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเภทกัน โดยเฉพาะหลักทรัพย์ ประเภทรักษามูลค่าของเงิน เช่น พันธบัตรไว้ส่วนหนึ่ง และลงทุนไว้ในหลักทรัพย์ประเภทรักษาอำนาจซื้อ เช่น หุ้นบางบริษัท หรือพันธบัตรชนิดมีเงื่อนไขว่าสามารถเปลี่ยนเป็นหุ้นได้ในภายหลังไว้อีกส่วนหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อช่วยถ่วงดุลกันไว้ เป็นการลดโอกาสที่เงินต้นสูญหายไป

2.6.2 การกระจายเงินทุนไปต่างประเทศกัน เช่น ซื้อหุ้นหรือพันธบัตรบ้าง ฝากธนาคาร หรือบริษัทเงินทุนบ้าง ทำประกันชีวิตบ้าง ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวม เป็นต้น

2.6.3 การกระจายการลงทุนไปซื้อหลักทรัพย์ของธุรกิจที่ดำเนินไปในท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปเช่น ซื้อหุ้นในกิจการที่ดำเนินอยู่ทางภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง เป็นต้น

2.6.4 การกระจายการลงทุนไปหลายกิจการอุตสาหกรรม เช่น ผลิตวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป กิจการซื้อสินค้ามาขาย สินค้าสำเร็จรูปส่งไปขาย ซึ่งเรียกว่าเป็นการลงทุนในแนวคิ่ง หรือการกระจายไปลงทุนในแนวระดับได้แก่ การลงทุนที่มีลักษณะเดียวกัน แต่ต่างบริษัทและดำเนินธุรกิจในท้องถิ่นกัน เช่นการลงทุนซื้อหุ้นในบริษัท ที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

สำหรับการศึกษาเรื่องผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทประกันชีวิต พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเทียบกับเงินฝาก ผู้ศึกษาใช้วิธีการคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินลงทุน ทั้งที่เป็นของเงินจำนวนเดียวและของเงินงวดที่ฝากทุก ๆ ต้นงวด เพื่อที่จะเปรียบเทียบว่า หากฝากเงินเป็นงวดในจำนวนเงินที่เท่ากันกับการประกันชีวิต ภายในระยะเวลาที่เท่ากัน เปรียบเทียบเงินที่จะได้รับในอนาคตแล้ว ประเภทใดจะได้รับผลตอบแทนมากกว่ากัน

3. การคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินลงทุน มูลค่าอนาคต (Future Value) คือ การคำนวณมูลค่าในอนาคตของเงินต้นจำนวนหนึ่งที่ฝาก ณ วันนี้ หรือฝากในปัจจุบันเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเมื่อครบกำหนด เงินดังกล่าวมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากมีดอกเบี้ยเกิดขึ้น กระบวนการที่ทำให้เงินในปัจจุบันเป็นเงินในอนาคตนี้เรียกว่าการคำนวณมูลค่าทบต้น

3.1 การหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียว โดยการใช้ตารางแสดงมูลค่าอนาคต Future Value of \$1 at the End of n Periods หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่าตาราง $FVIF_{i,n}$ มีสูตรดังนี้

$$FV_n = PV (FVIF_{i,n})$$

$$FV_n = \text{มูลค่าอนาคตของเงิน ณ สิ้นปีที่ } n$$

$$n = \text{ระยะเวลาที่ฝากเงิน}$$

$$PV = \text{ค่าปัจจุบันของเงินต้น}$$

$$i = \text{อัตราดอกเบี้ยต่อปี}$$

3.2 การหามูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุก ๆ ต้นงวด จะมีการคิดดอกเบี้ยทบต้นของแต่ละงวดที่ฝากมากขึ้นอีก 1 งวด มีสูตรดังนี้

$$FVAn (\text{Annuity due}) = PMT (FVIFA_{i,n}) (1+i)$$

FVA = มูลค่าอนาคตของเงินงวด

n = ระยะเวลาที่ฝากเงิน

PMT = เงินงวดที่เท่า ๆ กัน

i = อัตราดอกเบี้ยต่อปี

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ จัดว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะลักษณะของข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ผู้ทำการวิจัยการตลาดและนักการตลาดต่างให้ความสนใจกับข้อมูลประเภทนี้ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ฯลฯ เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการของผู้บริโภค และนักการตลาดยังได้ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรนี้เพื่อใช้ในการแบ่งสัดส่วนทางการตลาด (Segmentation) อีกด้วย

ดังนั้นจึงได้ตั้งสมมติฐานที่เกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน ว่าน่าจะแตกต่างกันไปตามลักษณะทางประชากร และสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมที่แตกต่างกันไปด้วย เนื่องจากเห็นว่าปัจจัยด้านลักษณะทางประชากร และสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ หรืออาจจะเป็นการตัดสินใจลงทุนก็ได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ธาราชัย โชคสุชาติ, 2547)

4.1 อายุ อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความเหมือนและแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่า (More Liberal) คนที่มีอายุมาก รวมทั้งยึดถืออุดมการณ์มากกว่า ในขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะมีความคิดอนุรักษ์นิยมมากกว่า (More Conservative) ยึดถือการปฏิบัติมากกว่า

นอกจากความแตกต่างในเรื่องความคิดแล้ว อายุยังเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการชักจูงใจอีกด้วย การวิจัยทางจิตวิทยาพบว่าเมื่อคนมีอายุมากขึ้น โอกาสที่คนจะเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงใจจะน้อยลง และคนที่ต่างรุ่นกันยังมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปทำ

ให้ทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของคนต่างรุ่นต่างวัยนั้น ไม่เหมือนกัน นอกจากนั้นโดยปกติแล้วคนที่มียุคต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปด้วย เช่น คนวัยกลางคน และคนสูงอายุมักจะคิดถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การรักษา พยาบาล การมีบ้านและที่ดิน เป็นของตนเอง อายุจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกและพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ

4.2 เพศ การวิจัยทางจิตวิทยาหลายชิ้นได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงจึงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ (Emotional) โอนอ่อนผ่อนตาม (Submissive) และเป็นแม่บ้านแม่เรือน นอกจากนั้น การวิจัยต่างๆ ยังพบว่าผู้หญิงถูกชักจูงใจง่ายกว่าผู้ชายเช่น การวิจัยที่ทดลองกับนักศึกษามหาวิทยาลัยวอชิงตัน โดยให้นักศึกษาหญิงและชายฟังปาฐกถาที่คัดค้านเข้ามาแทรกแซงของรัฐบาลกลางในเรื่องสาธารณสุขและการศึกษา ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาหญิงเปลี่ยนทัศนคติของตนหรือถูกชักจูงใจมากกว่านักศึกษาชาย ลักษณะด้านอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงและผู้ชายจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิงด้วย แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย เพศจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีบทบาทต่อการตัดสินใจลงทุนอีกด้วย

4.3 อาชีพ คนที่มีอาชีพแตกต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงยศถาบรรดาศักดิ์ สวัสดิการ ศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้ และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถจะหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ต้องการเพื่อรักษาสถานภาพทางสังคม

4.4 รายได้ เป็นเครื่องกำหนดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ ของคน นอกจากนี้รายได้เป็นสิ่งที่นักการตลาดและนักโฆษณาตระหนักถึงเสมอในการวางแผนการตลาดและแผนโฆษณา และการกำหนดนโยบายด้านราคาจะสัมพันธ์กับรายได้ของผู้บริโภคด้วย

4.5 การศึกษา การศึกษาหรือความรู้เป็นลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาระดับที่แตกต่างกัน ในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมากในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี ทั้งนี้เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง มีความเข้าใจศัพท์มาก และมี

ความเข้าใจสารได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้คนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสื่อพิมพ์ในขณะที่คนที่มีการศึกษาค่ำกว่ามักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์

คนที่มีการศึกษาสูงเหล่านี้มักจะเป็นคนที่สนใจข่าวสารกว้างขวาง และมีโอกาสในการได้รับข่าวสารข้อมูลมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ ทำให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีโลกทัศน์กว้างกว่าและไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ ข่าวสารที่ไม่มีหลักฐาน หรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ มักจะถูกโต้แย้งจากคนที่มีการศึกษาสูง การตัดสินใจเรื่องใดจึงมีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น ทำให้การโน้มน้าวใจเกิดขึ้นได้ยาก

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กรัณท์รัตน์ นาขวา (2547) ได้ศึกษาเรื่องการประกันเงินฝากและพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ไทย : ก่อนและหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี 2540 วัตถุประสงค์เพื่อทดสอบพฤติกรรมการติดตามฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทยของผู้ฝากเงินและศึกษาระบบการประกันเงินฝากที่จะนำมาใช้ในอนาคต ด้วยการนำปัจจัยพื้นฐานที่แสดงฐานะการเงินและความเสี่ยงของธนาคารตามหลัก CAMEL Rating ได้แก่ ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ ความสามารถในการทำกำไรและสภาพคล่อง

ผลการศึกษาพบว่า ช่วงก่อนวิกฤตการณ์ ปัจจัยความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ได้แก่ คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ และความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร แต่ช่วงหลังวิกฤตการณ์ผู้ฝากเงินทราบว่าธนาคารไม่มีความสามารถในการทำกำไรแล้ว จึงหันมาสนใจความเสี่ยงด้านสภาพคล่องแทน เพราะแสดงถึงความสามารถในการรองรับการถอนเงินฝาก ซึ่งถือได้ว่าผู้ฝากเงินได้ทำการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงินเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองได้ดีพอสมควร

ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันเงินฝากที่เกิดขึ้นในต่างประเทศเรียงตามลำดับเวลาดังนี้ (กรัณท์รัตน์ นาขวา, 2547)

Park and Peristian (2541) ได้ทดสอบวินัยการตลาดของผู้ฝากเงินใน Saving & Loans สถาบันการเงินประเภทหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ว่าความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินที่จะล้มเหลวจะส่งผลกระทบต่อราคาของเงินฝาก คืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินฝากที่ไม่ได้รับประกัน

การประมาณค่าความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินจะล้มเหลวใช้ Logit Model หาความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ได้จากงบการเงินด้านต่าง ๆ ได้แก่ อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนการถือหลักทรัพย์ต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนสินเชื่อเพื่อการค้าและอุตสาหกรรมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนต้นทุนในการปฏิบัติงานต่อสินทรัพย์รวม และ Logarithm ของสินทรัพย์รวม

ผลการศึกษาพบว่า การคาดการณ์ความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินจะล้มเหลวมีผลต่อส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากในทิศทางเดียวกัน และอัตราการเติบโตของเงินฝากในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือเมื่อความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินจะล้มเหลวสูงขึ้น ผู้ฝากเงินจะเรียกร้องอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่สูงขึ้น ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยจึงสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้ฝากเงินอาจถอนเงินออกจากสถาบันการเงิน ทำให้อัตราการเติบโตของเงินฝากลดลง อนึ่ง ผู้ฝากเงินที่ไม่ได้รับประกันมีการตอบสนองต่อความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินจะล้มเหลวมากกว่าผู้ฝากเงินที่ได้รับประกัน

Mondschean and Opiela (2542) ได้ทดสอบผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงระบบการประกันเงินฝากต่อวินัยการตลาดของผู้ฝากเงินในประเทศโปแลนด์ โดยใช้ส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำกับอัตราดอกเบี้ยของตัวเงินคลังที่มีระยะเวลาใกล้เคียงกันเป็นตัวสะท้อนความเสี่ยงของแต่ละธนาคาร

ผลการศึกษาพบว่า หลังการประกันเงินฝาก ปัจจัยความเสี่ยงของสถาบันการเงินลดอิทธิพลต่อส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เนื่องจากผู้ฝากเงินลดการติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กล่าวคือ การประกันเงินฝากทำให้ผู้ฝากเงินละเลยการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงิน

Martinez Peria and Schmukler (2542) ได้ทดสอบพฤติกรรมผู้ฝากเงิน 2 ประเด็น ประเด็นแรกคือ การประกันเงินฝากและวินัยการตลาดของผู้ฝากเงิน อีกประเด็นคือ ผลกระทบของวิกฤตการณ์สถาบันการเงินต่อวินัยการตลาด โดยใช้ข้อมูลรายธนาคารของประเทศอาร์เจนตินา ชิลี และเม็กซิโก ช่วงปี 2523-2542

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินทั้ง 3 ประเทศ ลงโทษธนาคารที่ดำเนินธุรกรรมที่มีความเสี่ยงสูงด้วยการถอนเงินฝากและเรียกอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าเกิดวินัยการตลาดในระบบธนาคารของ 3 ประเทศนี้ และเมื่อมีการประกันเงินฝาก ปัจจัยความเสี่ยงของธนาคารยังคงมีอิทธิพลต่อเงินฝากทั้งที่ได้รับประกันและไม่ได้รับประกัน อาจเป็นเพราะระบบประกันเงินฝาก

ของประเทศเหล่านี้ไม่มีความน่าเชื่อถือ และผู้ฝากเงินอาจไม่ยอมให้เงินฝากของตนติดอยู่กับธนาคารที่ล้มละลาย และวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศเหล่านี้ส่งผลให้ปัจจัยความเสี่ยงของธนาคารเพิ่มระดับความมีนัยสำคัญต่ออัตราการเติบโตเงินฝาก

Barajas and Steiner (2543) ทำการศึกษาวินัยการตลาดของผู้ฝากเงินโดยนำเอาผลประโยชน์ของผู้ฝากเงินทั้งในทางตรงและทางอ้อมมาเป็นตัวแปร เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก รวมถึงประโยชน์อื่น ๆ จากการทำธุรกรรมที่สะดวก เช่น การเพิ่มจำนวนสาขา โดยใช้ข้อมูลสถาบันการเงิน 25-33 แห่ง ช่วงปี 2528-2542 ของประเทศโคลัมเบีย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินมีวินัยการตลาด และในทางกลับกันธนาคารก็ตอบสนองต่อสัญญาของผู้ฝากเงิน เช่น ถ้าผู้ฝากเงินส่งสัญญาณที่ดีธนาคารก็ลดอัตราดอกเบี้ย ถ้าผู้ฝากเงินส่งสัญญาณที่ไม่ดีก็เพิ่มอัตราดอกเบี้ยจ่ายเพื่อไม่ให้เงินฝากไหลออก ระบบธนาคารของโคลัมเบียมีวินัยการตลาด ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินธุรกรรมที่มีความเสี่ยงมากเกินไป แม้ว่าจะมีการประกันเงินฝากอย่างเป็นทางการ อาจเป็นเพราะการออกแบบระบบประกันเงินฝากที่ดี คือ ผู้ฝากเงินต้องร่วมรับภาระความเสียหายบางส่วน หรือ Co-insurance และเก็บเบี้ยประกันตามความเสี่ยง

กิตติพันธ์ ศรีวรรณวิทย์ (2541) ได้ศึกษาเรื่องธุรกิจการค้าตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งเป็นการศึกษาการดำเนินธุรกรรมการค้าตัวแลกเปลี่ยนเพื่อทำกำไรจากส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยซื้อลดและอัตราดอกเบี้ยขายลด วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้าตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ธนาคารพาณิชย์ หน่วยงานกำกับดูแลการค้าตัวแลกเปลี่ยนของทางราชการและลูกค้าธนาคาร

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้าตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ได้แก่ หน่วยงานและนโยบายของธนาคาร คุณภาพของตัวแลกเปลี่ยนที่นำมาซื้อขาย อัตราดอกเบี้ย กฎหมายและข้อกำหนดของทางการ อัตราภาษีและอากร สภาพคล่องของธนาคารและความเชื่อมั่นของลูกค้าที่มีต่อธนาคาร

เกษม วงศ์ธนโสภณ (2544) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำประกันชีวิต โดยศึกษาจากแนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค โดยเน้นเฉพาะผู้ทำงานในองค์กรเอกชน จำนวน 139 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลในการตัดสินใจทำประกันชีวิตอันดับแรกคือ เพื่อซื้อความมั่นคงให้กับครอบครัว รองลงมาเพื่อซื้อความคุ้มครองให้กับตนเองและเพื่อการออม ความนิยมทำประกันชีวิตเป็นแบบสะสมทรัพย์ ส่วนใหญ่ซื้อผ่านตัวแทน การชำระเบี้ยประกันผ่านธนาคารมีจำนวนสูงสุด บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือตัวผู้ทำประกันเอง สำหรับปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินใจทำประกันชีวิตเรียงตามลำดับความสำคัญคือ ด้านกรมธรรม์ ด้านบริษัท และด้านตัวแทน

พัชรี รังนิวงศ์ (2546) ได้ทำการศึกษารเปรียบเทียบผลตอบแทนจากเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ และการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิต วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนของการฝากเงินแบบฝากประจำระยะยาว 15 ปี ดอกเบี้ยทบต้นกับการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ 15 ปี ชำระค่าเบี้ยประกันครั้งเดียว รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบกรณีผู้ฝากเงินและผู้เอาประกันต้องการยกเลิกสัญญาในปีที่ 3, 6, 9 และปีที่ 12 โดยกำหนดระดับการออม 3 ระดับคือ 100,000 บาท, 300,000 บาท และ 500,000 บาท ผู้ฝากเงินและผู้เอาประกันเป็นเพศหญิง อายุ 35 ปี กำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 3.4 ต่อปี ส่วนประกันชีวิตกำหนดผลตอบแทนร้อยละ 3 ต่อปี และหากนำเงินสลับคืนรายปีฝากสะสมต่อไว้กับบริษัทจะจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 6.5 ต่อปี

ผลการศึกษาพบว่า กรณีผู้เอาประกันอยู่ครบสัญญา 15 ปี การทำประกันชีวิตจะได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินในทุกระดับการออม กรณีต้องการยกเลิกสัญญา การฝากเงินกับธนาคารในระยะเวลา 3 ปี 6 ปี และ 9 ปี จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการทำประกันชีวิต แต่การทำประกันชีวิตที่ขอเวนคืนกรมธรรม์ในปีที่ 12 จะได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินกับธนาคารในระดับวงเงินและระยะเวลาที่เท่ากัน

จักรฉัตรเทพ กรินชัย (2544) ได้ทำการศึกษารเปรียบเทียบความเสี่ยงอัตราผลตอบแทนและผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทย จำแนกตามนโยบายการลงทุน วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเสี่ยง อัตราผลตอบแทน และผลการดำเนินงานของกองทุนรวม จำแนกตามนโยบายการลงทุน ซึ่งแบ่งเป็นกองทุนรวมตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารผสม ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2540 ถึงมิถุนายน พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยหาผลตอบแทนและใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาความเสี่ยงในการลงทุน จากนั้นจะหาค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า กองทุนรวมที่มีความสัมพันธ์กับตลาดน้อยที่สุดคือกองทุนรวมตราสารหนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้อัตราผลตอบแทนมากที่สุดและมีความเสี่ยงต่ำที่สุด รองลงมาเป็นกองทุนรวมตราสารผสม สุกท้ายเป็นกองทุนรวมตราสารทุน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดและมีความเสี่ยงสูงที่สุด โดยเป็นกองทุนรวมที่มีความสัมพันธ์กับตลาดมากที่สุดด้วย ในส่วนการวัดผลการดำเนินงานจากการใช้มาตรวัดของ Treynor และ Sharpe ผลที่ออกมาจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานดีที่สุดคือ กองทุนรวมตราสารหนี้ รองลงมาเป็นกองทุนรวมตราสารผสม และสุกท้ายเป็นกองทุนรวมตราสารทุน ส่วนการวัดผลการดำเนินงานโดยใช้มาตรวัดของ Jensen และ Treynor-Black จะเป็นการวัดผลการดำเนินงานโดยสนใจในเรื่องของอัตราผลตอบแทนส่วนเกินปกติ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ไม่มีกองทุนใดที่ให้อัตราผลตอบแทนส่วนเกินปกติ

ธาราชัย โชคสุชาติ (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไป โดยศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ใช้การแจกแจงค่าความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนประกอบด้วย ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้มากที่สุดคือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ปัจจัยด้านลักษณะของกองทุนรวมที่มีผลมากที่สุดคือผลตอบแทนที่คาดหวังและนโยบายการลงทุน และปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจ สนใจที่จะทำความเข้าใจและรู้รายละเอียดในด้านผลประโยชน์ทางภาษีมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุน ในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้ำเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังก พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับหลักการของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร 3 ประเภท ได้แก่ กองทุนรวม การประกันชีวิต และ ตัวเลขเงิน พร้อมทั้งเปรียบเทียบแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก ศึกษาการรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ เรื่องที่ศึกษาข้างต้น ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุน รูปแบบการลงทุนที่ ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงิน ต้องการ โดยมีวิธีการศึกษาและมีขั้นตอนดังนี้ 1) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา 2) ออกแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา รายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้ฝากเงินของ ธนาคารไทยธนาคาร จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 6,700 คน แบ่งเป็นผู้ฝากเงินบัญชีกระแสรายวันและบัญชี ออมทรัพย์ 5,200 คน บัญชีฝากประจำ 1,500 คน ส่วนผู้ฝากเงินที่มียอดเงินฝากรวมทุกบัญชี 500,000 บาทขึ้นไปมีประมาณ 150 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบเจาะจงวัตถุประสงค์คือ ลูกค้ำเงินฝากที่มียอดเงินฝากรวมทุกบัญชีตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไปและมีข้อมูลสมบูรณ์สามารถติดต่อ ได้สะดวก จำนวน 100 คน เหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างสังเกตจากพฤติกรรมของผู้ฝากเงินที่ มักจะไม่ใช้บริการธนาคารแห่งเดียว จึงคาดว่าเงินฝากของกลุ่มตัวอย่างนี้เมื่อรวมหลาย ๆ ธนาคาร ยอดเงินคาดว่าจะเกิน 1,000,000 บาท

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นการออกแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน

ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุน

ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องและให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบ และจัดส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างผู้ฝากเงินจำนวน 10 ฉบับ ได้รับตอบกลับมาครบจำนวน ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่น ปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งก่อนจัดส่งไปยังประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการตอบคำถามในแบบสอบถาม ประกอบข้อมูลทุติยภูมิดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูล โดยให้ตอบคำถามในแบบสอบถาม 100 ฉบับ มีวิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี คือ

- 1.1 การทอดแบบสอบถาม กรณีได้พบกับลูกค้าที่ธนาคารหรือที่บ้าน
- 1.2 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ กรณีลูกค้าอยู่ต่างพื้นที่ โดยจะส่งแบบสอบถามทางโทรสารหรือ Email ไปก่อน หลังจากนั้นจะโทรศัพท์ชี้แจงวัตถุประสงค์และเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ตามรายละเอียดในแบบสอบถาม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

2.1 พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- 1) หน้าที่หลักของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
- 2) การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากและวันมีผลบังคับใช้
- 3) รายชื่อสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองจำนวน 42 แห่ง
- 4) หลักเกณฑ์ของเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง
- 5) ขั้นตอนการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงินกรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

เพิกถอนใบอนุญาต

2.2 คู่มือวิธีปฏิบัติงานและผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ เงื่อนไขการลงทุน ระเบียบการปฏิบัติงานของกองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน

2.3 บทความจากหนังสือต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- 1) ข้อพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุน
- 2) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม การประกันชีวิต ตัวแลกเปลี่ยน
- 3) กฎหมายและภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

2.4 วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย งานศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- 1) การประกันเงินฝากและพฤติกรรมผู้ฝากในประเทศไทยและต่างประเทศ
- 2) ธุรกิจการค้าตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ไทย
- 3) การเปรียบเทียบผลตอบแทนจากเงินฝากประจำกับการทำประกันชีวิต

แบบสะสมทรัพย์

- 4) ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมในประเทศไทย

2.5 ข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ได้แก่

- 1) www.bot.or.th ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 2) www.thaimutualfund.com กองทุนรวม
- 3) www.btam.co.th บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน บีที จำกัด
- 4) www.millealife.co.th บมจ.มิลเลียไลฟ์ อินชัวร์รันส์ (ประเทศไทย)
- 5) www.bankthai.co.th ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 3 วิธี คือวิธีพรรณนาวิเคราะห์ วิธีสถิติเชิงพรรณนา และวิธีสถิติเชิงอนุมาน โดยแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 สรุปผลการศึกษาเรื่อง พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน พร้อมทั้งเปรียบเทียบแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก โดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ ใช้การพิจารณาจากข้อมูลทุติยภูมิที่ค้นคว้าศึกษา ส่วนการเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝาก กองทุนรวม และตัวแลกเปลี่ยน ใช้อัตราผลตอบแทนย้อนหลังในระยะ 1-2 ปี ตามที่แต่ละหน่วยงานได้รวบรวมสรุปเก็บไว้ ส่วนการเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝากกับการประกันชีวิต ใช้การคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียวและมูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุก ๆ ต้นงวด

ประเด็นที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน ใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา โดยทำการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1

ประเด็นที่ 3 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา โดยทำการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อแบ่งระดับการรับรู้ข้อมูลแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2

ประเด็นที่ 4 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเงินใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา โดยทำการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อแบ่งระดับการรับรู้ข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3

ประเด็นที่ 5 การจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุน ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร และด้านสถานะแวดล้อม ใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การแจกแจงความถี่และจัดลำดับตามความสำคัญแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 4

ประเด็นที่ 6 รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา โดยทำการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและสรุปผลข้อมูล ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 5

ประเด็นที่ 7 อธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรทางประชากรศาสตร์ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ใช้วิธีสถิติเชิงอนุมาน สถิติทดสอบ Chi-Square ประเด็นนี้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 กับส่วนที่ 5

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาการศึกษาจำนวน 75 วัน ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2551 – 15 ตุลาคม 2551

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลัง พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีผลบังคับใช้ แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รวบรวมเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ข้อมูลการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับผลิตภัณฑ์การเงินประเภทกองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน พร้อมทั้งผลตอบแทน ดังตารางที่ 4.1 – 4.5

ประเด็นที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน ดังตารางที่ 4.6

ประเด็นที่ 3 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ดังตารางที่ 4.7 – 4.9

ประเด็นที่ 4 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน ดังตารางที่ 4.10 – 4.20

ประเด็นที่ 5 การจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุน ดังตารางที่ 4.21 – 4.23

ประเด็นที่ 6 รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.24

ประเด็นที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.25 – 4.28

ประเด็นที่ 1 ข้อมูลการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับผลิตภัณฑ์การเงินประเภทกองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน

จากขอบเขตของผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้เฉพาะที่มีให้บริการในธนาคารไทยธนาคาร และบริษัทในเครือที่ร่วมกันจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่าง ๆ ดังนี้

1. เงินฝากและตัวแลกเปลี่ยน เป็นของ ธนาคารไทยธนาคาร
2. กองทุนรวม เป็นของ บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน บีที จำกัด
3. การประกันชีวิต เป็นของ บมจ. มิลเลียไลฟ์ อินชัวร์รันส์ (ประเทศไทย)

การเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับกองทุนรวม

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท เงินฝากกับกองทุนรวม

ข้อเปรียบเทียบ	เงินฝาก	กองทุนรวม
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	1. เงินปันผล 2. ส่วนเกินของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ NAV
ผลประโยชน์ด้านภาษี	เสียภาษี	1. ผลตอบแทนไม่เสียภาษี ยกเว้นเงินปันผลต้องดูประเภทของผู้ลงทุน 2. เงินลงทุน RMF, LTF ได้รับลดหย่อนภาษี
ความเสี่ยงที่เกิดกับเงินต้น	ไม่มี	ขึ้นอยู่กับนโยบายลงทุน
ช่องทางการติดต่อ	สาขานาการ	1. สาขานาการ 2. บริษัทจัดการหลักทรัพย์
ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการลงทุน	ไม่มี	มี
จำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ	ไม่มี	5,000.- บาท
สภาพคล่องที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้	ใช้เป็นหลักประกันการขอสินเชื่อ	ต้องเลือกลงทุนในกองทุนเปิด
ความคุ้มครองเงินทุน	มี	ต้องเลือกประเภทคุ้มครองเงินต้น
หน่วยงานที่ดูแล	รพท.และสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	ก.ล.ด.

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทเงินฝากกับกองทุนรวม

วัน เดือน ปี	อัตราผลตอบแทน (%)		
	เงินฝาก		กองทุนรวม ตราสารหนี้ ระยะเวลา 3 เดือน
	ออมทรัพย์	ประจำ 3 เดือน	
25 ต.ค. 51 – 31 ต.ค. 51	2.00	3.25	3.76
17 ต.ค. 51 – 24 ต.ค. 51	2.00	3.25	3.76
11 ต.ค. 51 – 16 ต.ค. 51	2.00	3.25	3.79
4 ต.ค. 51 – 10 ต.ค. 51	2.00	3.25	3.71
27 ก.ย. 51 – 3 ต.ค. 51	2.00	3.25	3.82
20 ก.ย. 51 – 26 ก.ย. 51	2.00	3.25	3.56
13 ก.ย. 51 – 19 ก.ย. 51	2.00	3.25	3.53
6 ก.ย. 51 – 12 ก.ย. 51	2.00	3.25	3.48
30 ส.ค. 51 – 5 ก.ย. 51	2.00	3.25	3.44
23 ส.ค. 51 – 29 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.41
16 ส.ค. 51 – 22 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.36
9 ส.ค. 51 – 15 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.38
2 ส.ค. 51 – 8 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.33
26 ก.ค. 51 – 1 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.28
19 ก.ค. 51 – 25 ก.ค. 51	2.50	3.25	3.21
11 ก.ค. 51 – 18 ก.ค. 51	2.50	3.25	3.14
5 ก.ค. 51 – 10 ก.ค. 51	2.50	3.25	3.11
28 มิ.ย. 51 – 4 ก.ค. 51	2.50	3.00	3.08
21 มิ.ย. 51 – 27 มิ.ย. 51	2.50	3.00	3.08
14 มิ.ย. 51 – 20 มิ.ย. 51	2.50	3.00	3.05
7 มิ.ย. 51 – 13 มิ.ย. 51	2.00	3.00	3.05
31 พ.ค. 51 – 6 มิ.ย. 51	2.00	3.00	3.06
24 พ.ค. 51 – 30 พ.ค. 51	2.00	3.00	3.09
17 พ.ค. 51 – 23 พ.ค. 51	2.00	3.00	3.11
10 พ.ค. 51 – 16 พ.ค. 51	2.00	3.00	3.11

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	อัตราดอกเบี้ย (%)		
	เงินฝาก		กองทุนรวม ตราสารหนี้ ระยะเวลา 3 เดือน
	ออมทรัพย์	ประจำ 3 เดือน	
3 พ.ค. 51 – 9 พ.ค. 51	2.00	3.00	3.15
26 เม.ย. 51 – 2 พ.ค. 51	1.50	2.75	3.18
19 เม.ย. 51 – 25 เม.ย. 51	1.50	2.75	3.21
12 เม.ย. 51 – 18 เม.ย. 51	1.50	2.75	3.29
5 เม.ย. 51 – 11 เม.ย. 51	1.50	2.75	3.34
29 มี.ค. 51 – 4 เม.ย. 51	1.50	2.75	3.40
22 มี.ค. 51 – 28 มี.ค. 51	1.50	2.75	3.42
15 มี.ค. 51 – 21 มี.ค. 51	1.50	2.75	3.46
8 มี.ค. 51 – 14 มี.ค. 51	1.50	2.75	3.51
1 มี.ค. 51 – 7 มี.ค. 51	1.50	2.75	3.51
23 ก.พ. 51 – 29 ก.พ. 51	1.50	2.75	3.49
16 ก.พ. 51 – 22 ก.พ. 51	1.50	2.75	3.52
9 ก.พ. 51 – 15 ก.พ. 51	1.50	2.75	3.49
2 ก.พ. 51 – 8 ก.พ. 51	1.50	2.75	3.48
26 ม.ค. 51 – 1 ก.พ. 51	1.50	2.75	3.47
19 ม.ค. 51 – 25 ม.ค. 51	1.50	2.75	3.47
12 ม.ค. 51 – 18 ม.ค. 51	1.50	2.75	3.44
5 ม.ค. 51 – 11 ม.ค. 51	1.50	2.75	3.44
1 ม.ค. 51 – 4 ม.ค. 51	1.50	2.75	3.39

ผู้ศึกษาใช้กองทุนรวมประเภท กองทุนเปิดไทยเคสึตราสารหนี้ เป็นตัวเปรียบเทียบ ผลตอบแทน ลักษณะของกองทุนนี้คล้ายกับเงินฝากออมทรัพย์ สามารถตั้งซื้อขายได้ทุกวัน การตั้งขายจะได้รับเงินในวันทำการถัดไป ตามตารางเปรียบเทียบเป็นการลงทุนที่มียอดเงิน 1,000,000 บาทขึ้นไป ภายในระยะเวลา 3 เดือน บลจ.บีที ได้ทำการสรุปตัวเลขผลตอบแทนไว้เริ่มตั้งแต่ต้นปี 2551 เป็นรายสัปดาห์

การเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับการประกันชีวิต

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบข้อแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท เงินฝากกับการประกันชีวิต

ข้อเปรียบเทียบ	เงินฝาก	การประกันชีวิต
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	1. เงินคืนระหว่างสัญญา 2. เงินคืนสิ้นสุดสัญญา 3. เงินปันผล 4. ดอกเบี้ยจากเงินคืน แต่ไม่ได้รับระหว่างสัญญา 5. เงินสินไหมทดแทน
ผลประโยชน์ด้านภาษี	เสียภาษี	ไม่เสียภาษี
ความเสี่ยงที่เกิดกับเงินต้น	ไม่มี	ขึ้นอยู่กับความมั่นคงของบริษัท
ช่องทางการติดต่อ	สาขาธนาคาร	1. สาขาธนาคาร 2. บริษัทประกันชีวิต
ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการลงทุน	ไม่มี	ไม่มี
จำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ	ไม่มี	ไม่มี
สภาพคล่องที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้	ใช้เป็นหลักประกันการขอสินเชื่อ	ใช้เป็นหลักประกันการขอสินเชื่อ
ความคุ้มครองเงินทุน	มี	ไม่มี
หน่วยงานที่ดูแล	ธปท.และสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	กรมการประกันภัย

การเปรียบเทียบผลตอบแทนระหว่างเงินฝากกับการประกันชีวิต ผู้ศึกษาเลือกเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตประเภท Happy Saving 10/5 กับ Happy Saving 15/7 ซึ่งเน้นการออมทรัพย์ ลักษณะคล้ายเงินฝากประจำ ค่าเบี้ยประกันไม่แยกเพศชายหรือหญิง และทุกอายุชำระค่าเบี้ยประกันด้วยอัตราเดียวกัน ให้ความคุ้มครองเฉพาะกรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร

การเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝากกับการประกันชีวิตประเภท Happy Saving

10/5

เงื่อนไขการลงทุนการประกันชีวิต ทนประกันภัย 816,325 บาท โดยฝากเป็นรายปี ปีละ 200,000 บาท ระยะเวลา 5 ปี รวมเป็นเงินลงทุน 1,000,000 บาท สิ้นสุดสัญญาปีที่ 10 ได้รับเงินคืนจำนวน 140% ของทุนประกัน คิดเป็นจำนวนเงินรวม 1,142,855.00 บาท

เงินฝากที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบใช้เงื่อนไขเดียวกันคือ ฝากเป็นรายปี ปีละ 200,000 บาท ระยะเวลา 5 ปี รวมเป็นเงิน 1,000,000 บาท แล้วฝากต่อทั้งจำนวน รับคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยในปีที่ 10 ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ณ ปัจจุบัน ประมาณ 3% ในการคำนวณเปรียบเทียบ

ผลตอบแทนจากเงินฝากระยะ 5 ปีแรกใช้การหามูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุกต้นงวด

$$\begin{aligned} FVA_n (\text{Annuity due}) &= PMT (FVIFA_{i,n}) (1 + i) \\ &= 200,000 (5.3091) (1.03) \end{aligned}$$

$$\text{เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ ปีที่ 5} = 1,093,674.10 \text{ บาท}$$

ผลตอบแทนระยะปีที่ 6-10 ใช้การหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียว

$$\begin{aligned} FV_n &= PV (FVIF_{i,n}) \\ &= 1,093,674.10 (1.1593) \end{aligned}$$

$$\text{เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ ปีที่ 10} = 1,267,896.90$$

เปรียบเทียบกันแล้วผลตอบแทนจากเงินฝากจะมากกว่าการประกันชีวิต 125,041.90 บาท (1,267,896.90-1,142,855)

การเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝากกับการประกันชีวิตประเภท Happy Saving

15/7

เงื่อนไขการลงทุนการประกันชีวิต ทนประกันภัย 816,325.00 บาท โดยฝากเป็นรายปี ปีละ 200,000 บาท ระยะเวลา 7 ปี รวมเป็นเงินลงทุน 1,400,000 บาท สิ้นสุดสัญญาปีที่ 15 ได้รับ เงินคืนจำนวน 218% ของทุนประกัน คิดเป็นจำนวนเงินรวม 1,779,589 บาท

เงินฝากที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบใช้เงื่อนไขเดียวกันคือ ฝากเป็นรายปี ปีละ 200,000 บาท ระยะเวลา 7 ปี รวมเป็นเงิน 1,400,000 บาท แล้วฝากต่อทั้งจำนวน รับคืนเงินต้น พร้อมดอกเบี้ยในปีที่ 15 ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ณ ปัจจุบัน ประมาณ 3% ในการคำนวณ เปรียบเทียบ

ผลตอบแทนจากเงินฝากระยะ 7 ปีแรกใช้การหามูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุกต้นงวด

$$\begin{aligned} FVA_n (\text{Annuity due}) &= PMT (FVIFA_{i,n}) (1 + i) \\ &= 200,000 (7.6625) (1.03) \end{aligned}$$

$$\text{เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ ปีที่ 7} = 1,578,475.00 \text{ บาท}$$

ผลตอบแทนระยะปีที่ 8-15 ใช้การหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียว

$$\begin{aligned} FV_n &= PV (FVIF_{i,n}) \\ &= 1,578,475 (1.2668) \end{aligned}$$

$$\text{เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ณ ปีที่ 15} = 1,999,612.10 \text{ บาท}$$

เปรียบเทียบกันแล้วผลตอบแทนจากเงินฝากจะมากกว่าการประกันชีวิต 220,023.10 บาท (1,999,612.10-1,779,589)

การเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับตัวแลกเงิน

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบข้อแตกต่างของผลิตภัณฑ์เงินฝากทางการเงินประเภทเงินฝากกับตัวแลกเงิน

ข้อเปรียบเทียบ	เงินฝาก	ตัวแลกเงิน
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	1. ดอกเบี้ย 2. ส่วนลดรับ
ผลประโยชน์ด้านภาษี	เสียภาษี	เสียภาษี
ความเสี่ยงที่เกิดกับเงินต้น	ไม่มี	ขึ้นอยู่กับความมั่นคงของสถาบันการเงิน
ช่องทางการติดต่อ	สาขาธนาคาร	สาขาธนาคาร
ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการลงทุน	ไม่มี	ไม่มี
จำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ	ไม่มี	1 ล้านบาทขึ้นไป
สภาพคล่องที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้	ใช้เป็นหลักประกันการขอสินเชื่อ	1. ใช้เป็นหลักประกันการขอสินเชื่อ 2. โอนขายเปลี่ยนมือได้
ความคุ้มครองเงินทุน	มี	ไม่มี
หน่วยงานที่ดูแล	รพท.และสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	รพท.

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทเงินฝากกับ
ตัวแลกเปลี่ยน

วัน เดือน ปี	อัตราดอกเบี้ย (%)		
	เงินฝาก		ตัวแลกเปลี่ยน ระยะเวลา 3 เดือน
	ออมทรัพย์	ประจำ 3 เดือน	
6 ต.ค. 51 – 31 ต.ค. 51	2.00	3.25	4.00
1 ก.ย. 51 – 30 ก.ย. 51	2.00	3.25	4.00
25 ก.ค. 51 – 31 ส.ค. 51	2.50	3.25	3.00
7 ก.ค. 51 – 24ก.ค. 51	2.50	3.25	3.00
13 มิ.ย. 51 – 6 ก.ค. 51	2.50	3.00	3.00
9 พ.ค. 51 – 12 มิ.ย. 51	2.00	3.00	3.00
3 มี.ค. 51 – 8 พ.ค. 51	1.50	2.75	3.00
11 ม.ค. 51 – 2 มี.ค. 51	1.50	2.75	3.00
3 ธ.ค. 50 – 10 ม.ค. 51	1.50	2.75	3.00
1 ส.ค. 50 – 2 ธ.ค. 50	1.50	2.50	2.75
23 ก.ค. 50 – 31 ก.ค. 50	1.50	2.50	2.85
2 ก.ค. 50 – 22 ก.ค. 50	1.50	2.50	3.00
26 มิ.ย. 50 – 1 ก.ค. 50	1.50	2.50	2.75
23 พ.ค. 50 – 25 มิ.ย. 50	1.50	2.50	2.95
19 เม.ย. 50 – 22 พ.ค. 50	1.50	3.00	3.00
17 เม.ย. 50 – 18 เม.ย. 50	2.50	3.50	3.50
11 เม.ย. 50 – 16 เม.ย. 50	2.50	3.50	3.75
28 มี.ค. 50 – 10 เม.ย. 50	2.50	3.75	4.00
8 มี.ค. 50 – 27 มี.ค. 50	2.50	4.00	4.35
1 มี.ค. 50 – 7 มี.ค. 50	2.50	4.00	4.60
21 ก.พ. 50 – 28 ก.พ. 50	2.50	4.50	4.70
8 ก.พ. 50 – 20 ก.พ. 50	2.75	4.50	4.80
1 ก.พ. 50 – 7 ก.พ. 50	2.75	4.50	4.90
3 ม.ค. 50 – 31 ม.ค. 50	2.75	4.75	5.00
19 ธ.ค. 49 – 2 ม.ค. 50	2.75	4.75	5.05

ตามตารางการเปรียบเทียบผลตอบแทน ยอดเงินของการลงทุน 1,000,000 บาทขึ้นไป
ระยะเวลาลงทุนภายใน 3 เดือน ในทุกช่วงเวลาผลตอบแทนจากตัวแลกเงินจะมากกว่าเงินฝาก
ร้อยละ 0.25 – 0.50 ต่อปี

ประเด็นที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	48	48
หญิง	52	52
รวม	100	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	3	3
31 – 40 ปี	10	10
41 – 50 ปี	44	44
51 ปีขึ้นไป	43	43
รวม	100	100
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	32
ปริญญาตรี	54	54
ปริญญาโท	14	14
รวม	100	100
4. อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	16	16
ข้าราชการ	13	13
ประกอบอาชีพอิสระ	16	16
ธุรกิจส่วนตัว	55	55
รวม	100	100
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 30,000 บาท	8	8
30,000 – 59,999 บาท	30	30
60,000 – 99,999 บาท	26	26
100,000 บาทขึ้นไป	36	36
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่าข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างผู้ฝากเงินเป็นดังนี้

1. ผู้ฝากเงินเป็นเพศชายจำนวน 48 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48 และเป็นเพศหญิงจำนวน 52 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52
2. ผู้ฝากเงินมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43
3. ผู้ฝากเงินมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32 ระดับปริญญาตรี จำนวน 54 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14
4. ผู้ฝากเงินมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16 เป็นข้าราชการ จำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13 ประกอบอาชีพอิสระ 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16 และทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55
5. ผู้ฝากเงินมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8 มีรายได้ระหว่าง 30,000-59,999 บาท จำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30 รายได้ระหว่าง 60,000-99,999 บาท จำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26 และรายได้ 100,000 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36

ประเด็นที่ 3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ฝากเงินเลือกตอบรับหรือปฏิเสธในรายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 จำนวน 5 ข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันฯ

ข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถาบันคุ้มครองเงินฝากคือหน่วยงานที่จัดการจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน กรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องรอขั้นตอนการชำระบัญชี ทราบ ไม่ทราบ	100	100
รวม	100	100
2. รัฐบาลประกาศใช้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก วันที่ 11 สิงหาคม 2551 แต่ได้มีการขยายเวลาการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนไปอีก 3 ปี จนถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2554 ทราบ ไม่ทราบ	42 58	42 58
รวม	100	100
3. การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากใหม่ต่อคนต่อสถาบันการเงิน ปีที่ 1-3 เต็มจำนวน, ปีที่ 4 เท่ากับ 50 ล้านบาท, ปีที่ 5 เป็นต้นไป 1 ล้านบาท ทราบ ไม่ทราบ	49 51	49 51
รวม	100	100
4. สถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครองมีจำนวน 42 แห่ง แบ่งเป็นธนาคาร 34 แห่ง, บริษัทเงินทุน 5 แห่ง และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 3 แห่ง ทราบ ไม่ทราบ	56 44	56 44
รวม	100	100
5. เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครองต้องเป็นเงินฝากภายในประเทศไทยและสกุลเงินบาทเท่านั้น ทราบ ไม่ทราบ	40 60	40 60
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ฝากเงินมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากดังนี้

1. ความหมายของสถาบันคุ้มครองเงินฝากคือ หน่วยงานที่จัดการจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ฝากเงินกรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็วไม่ต้องรอขั้นตอนการชำระบัญชี ผู้ฝากเงินรับทราบ จำนวน 100 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 100
2. รัฐบาลประกาศใช้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากเมื่อ 11 สิงหาคม 2551 และได้มีการขยายเวลาการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนไปอีก 3 ปี จนถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2554 ผู้ฝากเงินรับทราบ จำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42 ผู้ฝากเงินไม่ทราบ จำนวน 58 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58
3. การกำหนดวงเงินความคุ้มครองเงินฝากต่อคนต่อสถาบันการเงิน ปีที่ 1-3 เต็มจำนวน ปีที่ 4 เท่ากับ 50 ล้านบาท และปีที่ 5 เป็นต้นไป 1 ล้านบาท ผู้ฝากเงินรับทราบ จำนวน 49 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ผู้ฝากเงินไม่ทราบ จำนวน 51 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51
4. สถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครองมีจำนวน 42 แห่ง แบ่งเป็นธนาคาร 34 แห่ง บริษัทเงินทุน 5 แห่ง และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 3 แห่ง ผู้ฝากเงินรับทราบ จำนวน 56 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56 ผู้ฝากเงินไม่ทราบ จำนวน 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44
5. หลักเกณฑ์ของเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครองต้องเป็นเงินฝากภายในประเทศไทย และเป็นสกุลเงินบาทเท่านั้น ผู้ฝากเงินรับทราบ จำนวน 40 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40 ผู้ฝากเงินไม่ทราบ จำนวน 60 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 4.8 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูล พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน

จำนวนข้อที่รับทราบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
1	20	20	3.11
2	18	18	
3	23	23	
4	9	9	
5	30	30	
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมดที่รับรู้ข้อมูลของ พ.ร.บ.สถาบัน
คุ้มครองเงินฝาก 1 ข้อ มีจำนวน 20 คน, 2 ข้อ มีจำนวน 18 คน, 3 ข้อ มีจำนวน 23 คน, 4 ข้อ มี
จำนวน 9 คน และ 5 ข้อ มีจำนวน 30 คน หากเปรียบเทียบ 1 ข้อเท่ากับ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ยการรับรู้
ข้อมูลอยู่ที่ 3.11 คะแนน

**ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยใช้
ค่าเฉลี่ย 3.11 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับ**

คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3.11 คะแนน	61	61
มากกว่า 3.11 คะแนน	39	39
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 3.11 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับการรับรู้
ข้อมูล ผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 61 คน มากกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 39 คน

**ประเด็นที่ 4 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับรายละเอียดของ
ผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร ประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และ
ตัวแลกเงิน**

ผู้ศึกษาให้ผู้ฝากเงินเลือกตอบตามความเข้าใจว่าคำถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดของ
ผลิตภัณฑ์ทางการเงินตามแบบสอบถามนั้นใช่หรือไม่ใช่ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้มีการแปลง
ข้อมูลของคำตอบใช่หรือไม่ใช่เป็นคำตอบที่ถูกต้องและผิดดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของกองทุนรวม

รายละเอียดผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารประเภทกองทุนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กองทุนรวมคือการนำเงินของผู้ลงทุนหลายคนมารวมกันแล้วนำไปลงทุนต่อ ตามที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนการลงทุน โดยมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนินการ		
ตอบถูก (ใช่)	72	72
ตอบผิด (ไม่ใช่)	28	28
รวม	100	100
2. การลงทุนกับกองทุนรวมได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเหมือนเงินฝาก		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	55	55
ตอบผิด (ใช่)	45	45
รวม	100	100
3. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี		
ตอบถูก (ใช่)	24	24
ตอบผิด (ไม่ใช่)	76	76
รวม	100	100
4. เงินลงทุนกับกองทุนรวมสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	81	81
ตอบผิด (ใช่)	19	19
รวม	100	100
5. หากกองทุนรวมนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ (หุ้นกู้และพันธบัตรรัฐบาล) จะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในตราสารทุน (หุ้น)		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	77	77
ตอบผิด (ใช่)	23	23
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ฝากเงินมีการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทกองทุนรวม ดังนี้

1. กองทุนรวมคือการนำเงินของผู้ลงทุนหลายคนมารวมกันแล้วนำไปลงทุนต่อตามที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนการลงทุน มีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนินการ คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูกจำนวน 72 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 72 ตอบผิด จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 28
2. การลงทุนกับกองทุนรวมได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเหมือนเงินฝาก คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ตอบผิด จำนวน 45 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45
3. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 24 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 24 ตอบผิด จำนวน 76 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76
4. เงินลงทุนกับกองทุนรวมสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 81 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 81 ตอบผิด จำนวน 19 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19
5. หากกองทุนรวมนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ (หุ้นกู้+พันธบัตรรัฐบาล) จะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 77 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 77 ตอบผิด จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23

ตารางที่ 4.11 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลกองทุนรวมของผู้ฝากเงิน

จำนวนข้อที่รับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
1	1	1	3.09
2	12	12	
3	65	65	
4	21	21	
5	1	1	
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมดที่รับรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม 1 ข้อ มีจำนวน 1 คน, 2 ข้อ มีจำนวน 12 คน, 3 ข้อ มีจำนวน 65 คน, 4 ข้อ มีจำนวน 21 คน และ 5 ข้อ มีจำนวน 1 คน หากเปรียบเทียบ 1 ข้อเท่ากับ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ที่ 3.09 คะแนน

**ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม โดยใช้
ค่าเฉลี่ย 3.09 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับ**

คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3.09 คะแนน	78	78
มากกว่า 3.09 คะแนน	22	22
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่าเมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 3.09 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับการรับรู้
ข้อมูล ผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 78 คน มากกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 22 คน

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของการประกันชีวิต

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารประเภท การประกันชีวิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เป็นการออมชนิดหนึ่งซึ่งมีกำหนดระยะเวลา และได้รับความคุ้มครองชีวิต รายละเอียดตามข้อตกลงในสัญญาประกันชีวิต		
ตอบถูก (ใช่)	95	95
ตอบผิด (ไม่ใช่)	5	5
รวม	100	100
2. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี		
ตอบถูก (ใช่)	85	85
ตอบผิด (ไม่ใช่)	15	15
รวม	100	100
3.เงินค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	21	21
ตอบผิด (ใช่)	79	79
รวม	100	100
4. สัญญาการประกันชีวิตสามารถยกเลิกก่อนกำหนดและได้รับเงินคืนครบตามจำนวนเงินที่ลงทุนไว้		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	14	14
ตอบผิด (ใช่)	86	86
รวม	100	100
5. หากต้องการเงินออมที่เท่ากันภายในระยะเวลาเดียวกัน ผู้ลงทุนที่อายุน้อยจะต้องชำระค่าเบี้ยประกันด้วยจำนวนเงินที่มากกว่าผู้สูงอายุมาก		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	20	20
ตอบผิด (ใช่)	80	80
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ฝากเงินมีการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทการประกันชีวิต ดังนี้

1. การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เป็นการออมชนิดหนึ่งซึ่งมีกำหนดระยะเวลาและได้รับความคุ้มครองชีวิต รายละเอียดตามข้อตกลงในสัญญาประกันชีวิต คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 95 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 95 ตอบผิด จำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5
2. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 85 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ตอบผิด จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15
3. เงินค่าเบี้ยประกันสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21 ตอบผิด 79 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 79
4. สัญญาการประกันชีวิตสามารถยกเลิกก่อนกำหนดและได้รับเงินคืนครบตามจำนวนเงินที่ลงทุนไว้ คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ตอบผิด จำนวน 86 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 86
5. หากต้องการเงินออมที่เท่ากันภายในระยะเวลาเดียวกัน ผู้ลงทุนที่อายุน้อยจะต้องชำระค่าเบี้ยประกันด้วยจำนวนเงินที่มากกว่าผู้สูงอายุ คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 ตอบผิด จำนวน 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80

ตารางที่ 4.14 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลการประกันชีวิตของผู้ฝากเงิน

จำนวนข้อที่รับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
1	7	7	2.35
2	65	65	
3	18	18	
4	6	6	
5	4	4	
รวม	100	100	

จากตารางที่ 16 พบว่าจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมดที่รับรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทการประกันชีวิต 1 ข้อ มีจำนวน 7 คน, 2 ข้อ มีจำนวน 65 คน, 3 ข้อ มีจำนวน 18 คน, 4 ข้อ มีจำนวน 6 คน และ 5 ข้อ มีจำนวน 4 คน หากเปรียบเทียบ 1 ข้อเท่ากับ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ที่ 2.35 คะแนน

**ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลการประกันชีวิต โดยใช้ค่าเฉลี่ย 2.35 คะแนน
เป็นตัวแบ่งระดับ**

คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.35 คะแนน	72	72
มากกว่า 2.35 คะแนน	28	28
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่าเมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 2.35 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับการรับรู้ข้อมูล ผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 72 คน มากกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 28 คน

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของตัวแลกเปลี่ยน

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารประเภท ตัวแลกเปลี่ยน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตัวแลกเปลี่ยนคือตัวที่ธนาคารออกเพื่อกู้ยืมเงินจากนักลงทุนในระยะสั้น ประมาณ 1-3 เดือน		
ตอบถูก (ใช่)	55	55
ตอบผิด (ไม่ใช่)	45	45
รวม	100	100
2. ผลตอบแทนที่ได้รับมี 2 แบบคือดอกเบี้ย หรือรับเป็นส่วนลด		
ตอบถูก (ใช่)	37	37
ตอบผิด (ไม่ใช่)	63	63
รวม	100	100
3. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยจะได้รับทันที ณ วันลงทุน		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	50	50
ตอบผิด (ใช่)	50	50
รวม	100	100
4. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยต้องเสียภาษี แต่ถ้ารับเป็นส่วนลดไม่ต้องเสียภาษี		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	36	36
ตอบผิด (ใช่)	64	64
รวม	100	100
5. ตัวแลกเปลี่ยนที่ยังไม่ครบกำหนด ไม่สามารถนำไปขายต่อหรือเปลี่ยนมือได้		
ตอบถูก (ไม่ใช่)	23	23
ตอบผิด (ใช่)	77	77
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ฝากเงินมีการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท ตัวแลกเปลี่ยน ดังนี้

1. ตัวแลกเปลี่ยนคือตัวที่ธนาคารออกเพื่อกู้ยืมเงินจากนักลงทุนในระยะสั้นประมาณ 1-3 เดือน คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ตอบผิด จำนวน 45 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45
2. ผลตอบแทนที่ได้รับมี 2 แบบ คือดอกเบี้ย หรือรับเป็นส่วนลด คำตอบคือ “ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37 ตอบผิด จำนวน 63 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63
3. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยจะได้รับทันที ณ วันลงทุน คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก 50 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ตอบผิด จำนวน 50 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50
4. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยต้องเสียภาษี แต่ถ้ารับเป็นส่วนลดไม่ต้องเสียภาษี คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36 ตอบผิด จำนวน 64 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64
5. ตัวแลกเปลี่ยนที่ยังไม่ครบกำหนด ไม่สามารถนำไปขายต่อหรือเปลี่ยนมือได้ คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีผู้ฝากเงินตอบถูก จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23 ตอบผิด จำนวน 77 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 77

ตารางที่ 4.17 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลตัวแลกเปลี่ยนของผู้ฝากเงิน

จำนวนข้อที่รับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
0	19	19	2.01
1	15	15	
2	27	27	
3	25	25	
4	13	13	
5	1	1	
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.17 พบว่าจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมดที่รับรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท ตัวแลกเปลี่ยน 1 ข้อ มีจำนวน 15 คน, 2 ข้อ มีจำนวน 27 คน, 3 ข้อ มีจำนวน 25 คน,

4 ข้อ มีจำนวน 13 คน, 5 ข้อ มีจำนวน 1 คน และมีผู้ฝากเงินที่ไม่รับรู้ข้อมูลจำนวน 19 คน หากเปรียบเทียบ 1 ข้อเท่ากับ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ที่ 2.01 คะแนน

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลตัวแลกเงิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย 2.01 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับ

คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.01 คะแนน	61	61
มากกว่า 2.01 คะแนน	39	39
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.18 พบว่าเมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 2.01 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับการรับรู้ข้อมูล ผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 61 คน มากกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 39 คน

ตารางที่ 4.19 แสดงการรวมคะแนนและค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการเงินทั้ง 3 ประเภทของผู้ฝากเงิน

จำนวนข้อที่รับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
4	2	2	7.45
5	13	13	
6	9	9	
7	23	23	
8	27	27	
9	19	19	
10	7	7	
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.19 พบว่าจำนวนผู้ฝากเงินทั้งหมดที่รับรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินรวมทั้ง 3 ประเภท รับรู้จำนวน 4 ข้อ มีจำนวน 2 คน, 5 ข้อ มีจำนวน 13 คน, 6 ข้อ มีจำนวน 9 คน, 7 ข้อ มีจำนวน 23 คน, 8 ข้อ มีจำนวน 27 คน, 9 ข้อ มีจำนวน 19 คน และ 10 ข้อ มีจำนวน 7 คน หากเปรียบเทียบ 1 ข้อเท่ากับ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ที่ 7.45 คะแนน

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการเงินทั้ง 3 ประเภท โดยใช้
ค่าเฉลี่ย 7.45 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับ

คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 7.45 คะแนน	47	47
มากกว่า 7.45 คะแนน	53	53
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่าเมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 7.45 คะแนน เป็นตัวแบ่งระดับการรับรู้
ข้อมูล ผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 47 คน มากกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 53 คน

**ประเด็นที่ 5 ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือก
เพื่อกระจายการลงทุน**

ผู้ศึกษาให้ผู้ฝากเงินเลือกจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพล โดยให้ปัจจัยที่มีความสำคัญมาก
ที่สุดเป็นลำดับ 1 ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญในปีจี้ยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ทางการเงินจำนวน 10 หัวข้อ ในลำดับดังนี้

1. ด้านอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 44 คน ลำดับ 2 จำนวน 30 คน ลำดับ 3 จำนวน 17 คน ลำดับ 4 จำนวน 3 คน ลำดับ 5 จำนวน 2 คน ลำดับ 7 จำนวน 1 คน ลำดับ 8 จำนวน 2 คน ลำดับ 10 จำนวน 1 คน
2. ด้านความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 27 คน ลำดับ 2 จำนวน 34 คน ลำดับ 3 จำนวน 22 คน ลำดับ 4 จำนวน 11 คน ลำดับ 5 จำนวน 4 คน ลำดับ 6 จำนวน 1 คน ลำดับ 9 จำนวน 1 คน
3. จำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 ไม่มี ลำดับ 2 จำนวน 1 คน ลำดับ 3 จำนวน 2 คน ลำดับ 4 จำนวน 1 คน ลำดับ 5 จำนวน 1 คน ลำดับ 6 จำนวน 5 คน ลำดับ 7 จำนวน 14 คน ลำดับ 8 จำนวน 19 คน ลำดับ 9 จำนวน 18 คน ลำดับ 10 จำนวน 39 คน
4. สภาพคล่องที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อท่านต้องการ ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 13 คน ลำดับ 2 จำนวน 7 คน ลำดับ 3 จำนวน 11 คน ลำดับ 4 จำนวน 17 คน ลำดับ 5 จำนวน 24 คน ลำดับ 6 จำนวน 15 คน ลำดับ 7 จำนวน 5 คน ลำดับ 8 จำนวน 5 คน ลำดับ 9 จำนวน 3 คน
5. ความน่าเชื่อถือขององค์กรที่จะเลือกลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 11 คน ลำดับ 2 จำนวน 15 คน ลำดับ 3 จำนวน 17 คน ลำดับ 4 จำนวน 19 คน ลำดับ 5 จำนวน 9 คน ลำดับ 6 จำนวน 17 คน ลำดับ 7 จำนวน 9 คน ลำดับ 8 จำนวน 2 คน ลำดับ 9 จำนวน 1 คน
6. ผู้บริหารและทีมงานขององค์กรที่จะเลือกลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 3 คน ลำดับ 2 จำนวน 2 คน ลำดับ 3 จำนวน 4 คน ลำดับ 4 จำนวน 7 คน ลำดับ 5 จำนวน 13 คน ลำดับ 6 จำนวน 12 คน ลำดับ 7 จำนวน 19 คน ลำดับ 8 จำนวน 22 คน ลำดับ 9 จำนวน 12 คน ลำดับ 10 จำนวน 6 คน
7. ระยะเวลาที่จะได้ผลตอบแทนตามต้องการ ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 1 คน ลำดับ 2 จำนวน 6 คน ลำดับ 3 จำนวน 20 คน ลำดับ 4 จำนวน 29 คน ลำดับ 5 จำนวน 22 คน ลำดับ 6 จำนวน 16 คน ลำดับ 7 จำนวน 3 คน ลำดับ 8 จำนวน 1 คน ลำดับ 9 จำนวน 2 คน
8. สิทธิพิเศษที่จะได้รับการลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 2 จำนวน 5 คน ลำดับ 3 จำนวน 7 คน ลำดับ 4 จำนวน 11 คน ลำดับ 5 จำนวน 19 คน ลำดับ

6 จำนวน 26 คน ลำดับ 7 จำนวน 12 คน ลำดับ 8 จำนวน 12 คน ลำดับ 9 จำนวน 6 คน ลำดับ 10 จำนวน 2 คน

9. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 4 จำนวน 2 คน ลำดับ 5 จำนวน 6 คน ลำดับ 6 จำนวน 6 คน ลำดับ 7 จำนวน 35 คน ลำดับ 8 จำนวน 34 คน ลำดับ 9 จำนวน 13 คน ลำดับ 10 จำนวน 4 คน

10. ความสะดวกในการลงทุน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 1 คน ลำดับ 6 จำนวน 2 คน ลำดับ 7 จำนวน 2 คน ลำดับ 8 จำนวน 4 คน ลำดับ 9 จำนวน 44 คน ลำดับ 10 จำนวน 47 คน

ตารางที่ 4.22 แสดงการจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจ่ายการลงทุนในปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (คน)					
	ช่องทางที่ใช้มากที่สุด ลำดับ 1 → น้อยที่สุด ลำดับ 5					รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	ลำดับ 4	ลำดับ 5	
1. แผ่นพับแนะนำ	1	19	31	17	32	100
2. ติดต่อเจ้าหน้าที่	48	26	13	8	5	100
3. ญาติ พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อน	19	17	11	18	35	100
4. ประกาศในหนังสือพิมพ์	11	29	25	24	11	100
5. โฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์	21	8	20	33	18	100
รวม	100	100	100	100	100	

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญในปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร จำนวน 5 หัวข้อ ในลำดับดังนี้

1. แผ่นพับแนะนำ ผู้ฝากเงิน 100 คน ใช้ช่องทางสื่อสารนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 1 คน ลำดับ 2 จำนวน 19 คน ลำดับ 3 จำนวน 31 คน ลำดับ 4 จำนวน 17 คน ลำดับ 5 จำนวน 32 คน
2. ติดต่อเจ้าหน้าที่ ผู้ฝากเงิน 100 คน ใช้ช่องทางสื่อสารนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 48 คน ลำดับ 2 จำนวน 26 คน ลำดับ 3 จำนวน 13 คน ลำดับ 4 จำนวน 8 คน ลำดับ 5 จำนวน 5 คน

3. ญาติ พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อน ผู้ฝากเงิน 100 คน ใช้ช่องทางสื่อสารนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 19 คน ลำดับ 2 จำนวน 17 คน ลำดับ 3 จำนวน 11 คน ลำดับ 4 จำนวน 18 คน ลำดับ 5 จำนวน 35 คน

4. ประกาศในหนังสือพิมพ์ ผู้ฝากเงิน 100 คน ใช้ช่องทางสื่อสารนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 11 คน ลำดับ 2 จำนวน 29 คน ลำดับ 3 จำนวน 25 คน ลำดับ 4 จำนวน 24 คน ลำดับ 5 จำนวน 11 คน

5. โฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ ผู้ฝากเงิน 100 คน ใช้ช่องทางสื่อสารนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 21 คน ลำดับ 2 จำนวน 8 คน ลำดับ 3 จำนวน 20 คน ลำดับ 4 จำนวน 33 คน ลำดับ 5 จำนวน 18 คน

ตารางที่ 4.23 แสดงการจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุนใน
ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม

ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม	จำนวน (คน)					
	ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ลำดับ 1 → น้อยที่สุด ลำดับ 5					
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	ลำดับ 4	ลำดับ 5	รวม
1. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและ พันธบัตรรัฐบาลในปัจจุบัน	54	38	1	5	2	100
2. นโยบายและการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น ผลประโยชน์ทางภาษี	1	25	37	27	10	100
3. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	44	29	21	4	2	100
4. สถานการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	-	4	13	31	52	100
5. ภาวะการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล	1	4	28	33	34	100
รวม	100	100	100	100	100	

จากตารางที่ 4.23 พบว่าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญในปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม จำนวน 5 หัวข้อ ในลำดับดังนี้

1. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาลในปัจจุบัน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 54 คน ลำดับ 2 จำนวน 38 คน ลำดับ 3 จำนวน 1 คน ลำดับ 4 จำนวน 5 คน ลำดับ 5 จำนวน 2 คน
2. โยบายและการสนับสนุนจากรัฐบาล ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 1 คน ลำดับ 2 จำนวน 25 คน ลำดับ 3 จำนวน 37 คน ลำดับ 4 จำนวน 27 คน ลำดับ 5 จำนวน 10 คน
3. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 44 คน ลำดับ 2 จำนวน 29 คน ลำดับ 3 จำนวน 21 คน ลำดับ 4 จำนวน 4 คน ลำดับ 5 จำนวน 2 คน
4. สถานการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 2 จำนวน 4 คน ลำดับ 3 จำนวน 13 คน ลำดับ 4 จำนวน 31 คน ลำดับ 5 จำนวน 52 คน
5. ภาวะการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล ผู้ฝากเงิน 100 คน ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับที่ 1 จำนวน 1 คน ลำดับ 2 จำนวน 4 คน ลำดับ 3 จำนวน 28 คน ลำดับ 4 จำนวน 33 คน ลำดับ 5 จำนวน 34 คน

ประเด็นที่ 6 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

ผู้ศึกษาให้ผู้ฝากเงินเลือกรูปแบบการลงทุนในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่
ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

ความชอบรูปแบบการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ท่านชอบการลงทุนรูปแบบใด ถ้าเงื่อนไขผลตอบแทนเป็นไปตาม ระยะเวลาของการลงทุน		
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% สามารถถอนได้ตลอดเวลา	42	42
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% สามารถถอนได้เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือน	58	58
รวม	100	100
2. ภายในระยะเวลาการลงทุนที่เท่ากัน ถ้าเงื่อนไขผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของ เงินที่นำไปลงทุนตามตัวอย่างด้านล่าง ท่านจะเลือกลงทุนรูปแบบใด		
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ ประเภทพันธบัตรรัฐบาล	48	48
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ ประเภทหุ้นกู้ของบริษัทมหาชนหรือของรัฐวิสาหกิจ	39	39
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 1.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารทุน ประเภทหุ้นสามัญของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	13	13
รวม	100	100
3. ถ้าการลงทุนของท่านมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการ ทำงาน ท่านมีเป้าหมายการลงทุนภายในระยะเวลาที่ปี		
- 1-5 ปี	21	21
- 6-10 ปี	30	30
- 11-15 ปี	34	34
- 16-20 ปี	15	15
รวม	100	100
4. หากท่านต้องการลงทุนแบบที่ต้องมีแผนสำรองไว้กรณีที่จะต้องใช้จ่ายเงินก่อนจะครบ กำหนดการลงทุน ท่านจะเลือกรูปแบบใด		
- สามารถโอนเปลี่ยนมือขายให้กับผู้อื่นได้	48	48
- สามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้	52	52
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.24 พบว่าผู้ฝากเงินเลือกรูปแบบการลงทุนดังนี้

1. เจื่อนใจผลตอบแทนเป็นไปตามสภาพคล่องของการลงทุน ผู้ฝากเงินเลือกแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% สามารถถอนได้ตลอดเวลา จำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42 เลือกแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% สามารถถอนได้เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือน จำนวน 58 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58
2. เจื่อนใจผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน ผู้ฝากเงินเลือกแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภท พันธบัตรรัฐบาล จำนวน 48 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48 เลือกแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทหุ้นกู้ของบริษัทมหาชนหรือของ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 39 เลือกแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 1.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารทุนประเภทหุ้นสามัญของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13
3. เป้าหมายการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน ผู้ฝากเงินเลือกระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21 ระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 34 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 34 ระยะเวลา 16-20 ปี จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15
4. การลงทุนที่ต้องมีแผนสำรองกรณีจะต้องใช้เงินก่อนครบกำหนดการลงทุน ผู้ฝากเงินเลือกแบบสามารถโอนเปลี่ยนมือขายให้กับผู้อื่นได้ จำนวน 48 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48 เลือกแบบสามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ จำนวน 52 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 52

ประเด็นที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

ผู้ศึกษาใช้สถิติเชิงอนุมาน สถิติทดสอบ Chi-Square Test เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการ ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ กับรูปแบบการลงทุนใน
ภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามระยะเวลาการลงทุน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	รูปแบบการลงทุนที่ต้องการ				Total	
	ผลตอบแทนสูงกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% ถอนได้ตลอดเวลา		ผลตอบแทนสูงกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% ถอนได้เมื่อครบ 3 เดือน			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ (ค่า Sig 2 - tailed 0.733)						
ชาย	21	43.8	27	56.2	48	100
หญิง	21	40.4	31	59.6	52	100
รวม	42	42.0	58	58.0	100	100
2. อายุ (ค่า Sig 2 - tailed 0.987)						
ต่ำกว่า 30 ปี	1	33.3	2	66.7	3	100
31 - 40 ปี	4	40.0	6	60.0	10	100
41 - 50 ปี	19	43.2	25	56.8	44	100
51 ปีขึ้นไป	18	41.9	25	58.1	43	100
รวม	42	42.0	58	58.0	100	100
3. ระดับการศึกษา (ค่า Sig 2 - tailed 0.193)						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	13	40.6	19	59.4	32	100
ปริญญาตรี	26	48.1	28	51.9	54	100
สูงกว่าปริญญาตรี	3	21.4	11	78.6	14	100
รวม	42	42.0	58	58.0	100	100
4. อาชีพ (ค่า Sig 2 - tailed 0.352)						
พนักงานบริษัทเอกชน	9	56.3	7	43.7	16	100
ข้าราชการ	3	23.1	10	76.9	13	100
ประกอบอาชีพอิสระ	7	43.8	9	56.2	16	100
ธุรกิจส่วนตัว	23	41.8	32	58.2	55	100
รวม	42	42.0	58	58.0	100	100
5. รายได้ต่อเดือน (ค่า Sig 2 - tailed 0.800)						
ต่ำกว่า 30,000 บาท	3	37.5	5	62.5	8	100
30,000 - 59,999 บาท	14	46.7	16	53.3	30	100
60,000 - 99,999 บาท	9	34.6	17	65.4	26	100
100,000 บาทขึ้นไป	16	44.4	20	55.6	36	100
รวม	42	42.0	58	58.0	100	100

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Chi-square test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามระยะเวลาการลงทุน (Sig 2-tailed = 0.733, 0.987, 0.193, 0.352 และ 0.800 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ กับรูปแบบการลงทุนใน
 ภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน

ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์	รูปแบบการลงทุนที่ต้องการ						Total	
	ผลตอบแทนสูงกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% เบี้ยลงทุน ในพันธบัตร		ผลตอบแทนสูงกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% เงินลงทุน ในตราสารหนี้		ผลตอบแทนสูงกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก 1.50% เงินลงทุน ในตราสารทุน			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ (ค่าSig2-tailed 0.035)								
ชาย	24	50.0	24	29.2	10	20.8	48	100
หญิง	24	46.2	25	48.0	3	5.8	52	100
รวม	48	48.0	39	39.0	13	13.0	100	100
2. อายุ (ค่าSig2-tailed 0.339)								
ต่ำกว่า 30 ปี			2	66.7	1	33.3	3	100
31 - 40 ปี	5	50.0	4	40.0	1	10.0	10	100
41 - 50 ปี	21	47.7	20	45.5	3	6.8	44	100
51 ปีขึ้นไป	22	51.2	13	30.2	8	18.6	43	100
รวม	48	48.0	39	39.0	13	13.0	100	100
3. ระดับการศึกษา (ค่าSig2-tailed 0.040)								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	59.4	12	37.5	1	3.1	32	100
ปริญญาตรี	25	46.3	22	40.7	7	13.0	54	100
สูงกว่าปริญญาตรี	4	28.6	5	35.7	5	35.7	14	100
รวม	48	48.0	39	39.0	13	13.0	100	100
4. อาชีพ (ค่าSig2-tailed 0.224)								
พจน.บริษัทเอกชน	9	56.3	3	18.7	4	25.0	16	100
ข้าราชการ	6	46.2	6	46.2	1	7.6	13	100
ประกอบอาชีพอิสระ	7	43.7	5	31.3	4	25.0	16	100
ธุรกิจส่วนตัว	26	47.3	25	45.5	4	7.2	55	100
รวม	48	48.0	39	39.0	13	13.0	100	100
5. รายได้ต่อเดือน (ค่าSig2-tailed 0.045)								
ต่ำกว่า 30,000 บาท	4	50.0	2	25.0	2	25.0	8	100
30,000 - 59,999 บาท	21	70.0	9	30.0			30	100
60,000 - 99,999 บาท	11	42.3	10	38.5	5	19.2	26	100
100,000 บาทขึ้นไป	12	33.3	18	50.0	6	16.7	36	100
รวม	48	48.0	39	39.0	13	13.0	100	100

จากตารางที่ 4.26 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน ในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Chi-square test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน (Sig 2-tailed = 0.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคือกลุ่มเพศชายมักจะเลือกลงทุนในรูปแบบที่ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทพันธบัตรรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนกลุ่มเพศหญิงมักจะเลือกลงทุนในรูปแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทหุ้นกู้ของบริษัทมหาชน คิดเป็นร้อยละ 48.10
2. อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน (Sig 2-tailed = 0.339 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)
3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน (Sig 2-tailed = 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคือกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทพันธบัตรรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 59.4 และ 46.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทหุ้นกู้และสูงกว่า 1.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารทุนประเภทหุ้น จำนวนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 35.7
4. อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน (Sig 2-tailed = 0.224 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)
5. รายได้มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน (Sig 2-tailed = 0.045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาททั้ง 3 ช่วงคือ ต่ำกว่า 30,000 บาท, 30,000-50,000 และ 60,000-99,999 บาท มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทพันธบัตรรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 50, 70 และ 42.30 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทหุ้นกู้ คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ กับเป้าหมายการลงทุน
เพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน

ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์	เป้าหมายการลงทุนภายในระยะเวลา								Total	
	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16-20 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ (ค่าSig2=ns$=0.025$)										
ชาย	6	12.5	14	29.2	16	33.3	12	25.0	48	100
หญิง	15	28.8	16	30.8	18	34.6	3	5.8	52	100
รวม	21	21.0	30	30.0	34	34.0	15	15.0	100	100
2. อายุ (ค่าSig2=ns$=0.036$)										
ต่ำกว่า 30 ปี			1	33.3	1	33.3	1	33.3	3	100
31 – 40 ปี	2	20	4	40.0	3	30.0	1	10.0	10	100
41 – 50 ปี	3	6.8	13	29.5	22	50.0	6	13.6	44	100
51 ปีขึ้นไป	16	37.2	12	27.9	8	18.6	7	16.3	43	100
รวม	21	21.0	30	30.0	34	34.0	15	15.0	100	100
3. ระดับการศึกษา (ค่าSig2=ns$=0.000$)										
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	53.1	10	31.3	5	15.6			32	100
ปริญญาตรี	4	7.4	16	29.6	24	44.4	10	18.5	54	100
สูงกว่าปริญญาตรี			4	28.6	5	35.7	5	35.7	14	100
รวม	21	21.0	30	30.0	34	34.0	15	15.0	100	100
4. อาชีพ (ค่าSig2=ns$=0.000$)										
พจน.บริษัทเอกชน	3	18.8	7	43.8	6	37.5			16	100
ข้าราชการ			2	15.4	5	38.5	6	46.2	13	100
ประกอบอาชีพอิสระ	1	6.3	2	12.5	6	37.5	7	43.8	16	100
ธุรกิจส่วนตัว	17	30.9	19	34.5	17	30.9	2	3.6	55	100
รวม	21	21.0	30	30.0	34	34.0	15	15.0	100	100
5. รายได้ต่อเดือน (ค่าSig2=ns$=0.101$)										
ต่ำกว่า30,000บาท	2	25.0	4	50.0	1	12.5	1	12.5	8	100
30,000–59,999 บาท	11	36.7	5	16.7	12	40.0	2	6.7	30	100
60,000–99,999 บาท	3	11.5	9	34.6	7	26.9	7	26.9	26	100
100,000 บาทขึ้นไป	5	13.9	12	33.3	14	38.9	5	13.9	36	100
รวม	21	21.0	30	30.0	34	34.0	15	15.0	100	100

จากตารางที่ 4.27 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Chi-square test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน (Sig 2-tailed = 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคือเพศชายมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 11-15 ปี, 6-10 ปี, 16-20 ปี และ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3, 29.2, 25 และ 12.5 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 11-15 ปี, 6-10 ปี, 1-5 ปี และ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.6, 30.8, 28.8 และ 5.8 ตามลำดับ
2. อายุ มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน (Sig 2-tailed = 0.036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคืออายุต่ำกว่า 30 ปี มักจะเลือกระยะเวลา การลงทุน 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากันทั้ง 3 ช่วง ช่วงอายุ 31-40 ปี มักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 ช่วงอายุ 41-50 ปี มักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มักจะเลือกลงทุน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.2
3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน (Sig 2-tailed = 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคือกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่าปริญญาตรี มักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.1 กลุ่มที่มีการศึกษาปริญญาตรี มักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 11-15 ปี และ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 เท่ากัน
4. อาชีพ มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน (Sig 2-tailed = 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาชีพข้าราชการมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.2 ประกอบอาชีพอิสระมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาชีพธุรกิจส่วนตัวมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5
5. รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน (Sig 2-tailed = 0.101 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของประชากรศาสตร์ กับรูปแบบการลงทุนที่
จะต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	รูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนกำหนด				Total	
	โอนเปลี่ยนซื้อขายได้		เป็นหลักประกัน ในการขอสินเชื่อได้			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ (ค่า Sig 2 - tailed 0.106)						
ชาย	19	39.6	29	60.4	48	100
หญิง	29	55.8	23	44.2	52	100
รวม	48	48.0	52	52.0	100	100
2. อายุ (ค่า Sig 2 - tailed 0.142)						
ต่ำกว่า 30 ปี			3	100.0	3	100
31 - 40 ปี	5	50.0	5	50.0	10	100
41 - 50 ปี	18	40.9	26	59.1	44	100
51 ปีขึ้นไป	25	58.1	18	41.9	43	100
รวม	48	48.0	52	52.0	100	100
3. ระดับการศึกษา (ค่า Sig 2 - tailed 0.136)						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	62.5	12	37.5	32	100
ปริญญาตรี	22	40.7	32	59.3	54	100
สูงกว่าปริญญาตรี	6	42.9	8	57.1	14	100
รวม	48	48.0	52	52.0	100	100
4. อาชีพ (ค่า Sig 2 - tailed 0.040)						
พนักงานบริษัทเอกชน	11	68.8	5	31.3	16	100
ข้าราชการ	3	23.1	10	76.9	13	100
ประกอบอาชีพอิสระ	5	31.3	11	68.8	16	100
ธุรกิจส่วนตัว	29	52.7	26	47.3	55	100
รวม	48	48.0	52	52.0	100	100
5. รายได้ต่อเดือน (ค่า Sig 2 - tailed 0.675)						
ต่ำกว่า 30,000 บาท	4	50.0	4	50.0	8	100
30,000 - 59,999 บาท	17	56.7	13	43.3	30	100
60,000 - 99,999 บาท	12	46.2	14	53.8	26	100
100,000 บาทขึ้นไป	15	41.7	21	58.3	36	100
รวม	48	48.0	52	52.0	100	100

จากตารางที่ 4.28 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Chi-square test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

1. เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด (Sig 2-tailed = 0.106 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)
2. อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด (Sig 2-tailed = 0.142 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)
3. ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด (Sig 2-tailed = 0.136 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)
4. อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด (Sig 2-tailed = 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05) นั่นคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มักจะเลือกโอนเปลี่ยนมือขายได้ คิดเป็นร้อยละ 68.8 อาชีพข้าราชการ มักจะเลือกใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ คิดเป็นร้อยละ 76.9 ประกอบอาชีพอิสระ มักจะเลือกใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ คิดเป็นร้อยละ 68.8 อาชีพธุรกิจส่วนตัว มักจะเลือกโอนเปลี่ยนมือขายได้ คิดเป็นร้อยละ 52.7
5. รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด (Sig 2-tailed = 0.675 ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากเมื่อ 11 สิงหาคม 2551 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในอันที่จะเคลื่อนย้ายเงินฝากกระจายไปหลายสถาบันการเงิน เพื่อใช้สิทธิวงเงินความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนั้นในฐานะของธนาคารซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงมีความจำเป็นจะต้องกำหนดกลยุทธ์ในการรักษานานลูกค้า ซึ่งหนึ่งในหลายวิธีการก็จะมี การหาทางเลือกให้ผู้ฝากเงินกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารและบริษัทในเครือของธนาคาร สำหรับการศึกษาเรื่อง ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้าเงินฝากธนาคาร ไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) หลักการของพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2) การรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก 3) ผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน 3 ประเภท ได้แก่ กองทุนรวม การประกันชีวิต และตั๋วแลกเงิน พร้อมทั้งเปรียบเทียบข้อแตกต่างของแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก 4) การรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าว 5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกกระจายการลงทุนของผู้ฝากเงิน 6) รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน สภาพคล่องแตกต่างกัน และหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการ

วิธีดำเนินการศึกษา กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ฝากเงินของธนาคาร ไทยธนาคาร ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มียอดเงินฝากรวมทุกบัญชีเกิน 500,000 บาทขึ้นไป จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นการออกแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การทอแบบสอบถามที่ธนาคาร ที่บ้านของผู้ฝากเงิน และจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ และเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิในเรื่องที่ทำการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอในรูปตารางและสรุปผลข้อมูล เพื่ออธิบายส่วนของการศึกษา เรื่องการรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม ประกันชีวิต ตั๋วแลกเงิน และรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ส่วนการศึกษา ระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการกระจายการลงทุนของผู้ฝากเงิน ใช้การแจกแจงความถี่และจัดลำดับตามความสำคัญ ตลอดจนใช้สถิติเชิงอนุมาน สถิติ

ทดสอบ Chi-Square Test เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรทางประชากรศาสตร์ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ สำหรับ การเปรียบเทียบผลตอบแทนของแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก ใช้อัตราผลตอบแทนย้อนหลังในระยะ 1-2 ปี ตามที่แต่ละหน่วยงานได้รวบรวมสรุปเก็บไว้ ยกเว้นการเปรียบเทียบผลตอบแทนของการประกันชีวิตกับเงินฝาก ใช้การคำนวณหามูลค่าอนาคตของเงินจำนวนเดียวและมูลค่าอนาคตของเงินงวดที่ฝากทุกต้นงวด

ขอบเขตของการศึกษา ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ศึกษาเฉพาะประเภท กองทุนรวม ประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน โดยใช้ข้อมูลเฉพาะที่ธนาคารไทยธนาคาร และบริษัทในเครือของธนาคารเท่านั้น ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2551 – 15 ตุลาคม 2551

สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผล

จากการศึกษาสามารถแยกได้เป็น 7 ประเด็น ดังนี้

3.1 ข้อมูลการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เงินฝากกับผลิตภัณฑ์การเงินประเภท กองทุนรวม ประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน ซึ่งจะเปรียบเทียบในสาระสำคัญของแต่ละผลิตภัณฑ์กับเงินฝาก ที่จะมีความแตกต่างในด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์และผลตอบแทน

3.1.1 กองทุนรวมกับเงินฝาก กองทุนรวมจะมีความเสี่ยงทั้งที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ มีค่าใช้จ่ายในการลงทุน และการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุน ผลตอบแทนได้รับการยกเว้นภาษี (ไม่รวมผลตอบแทนประเภทเงินปันผล การเสียภาษีขึ้นอยู่กับประเภทของ นักลงทุน) และเงินลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด จากการเปรียบเทียบผลตอบแทน เป็น รายสัปดาห์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากกองทุนรวม พบว่า อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากกองทุนรวมจะได้รับมากกว่าเงินฝากในทุกช่วงเวลา

จากผลการศึกษาในเรื่องกองทุนรวมพบว่า กองทุนรวมไม่ใช่หน่วยภาษี ผลตอบแทนของกองทุนรวมได้รับการยกเว้นภาษี ตามนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ประชาชนลงทุนผ่านกองทุนรวม ดังนั้นผลจากด้านภาษีทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น ประกอบกับการลงทุนผ่านกองทุนรวมจะต้องมีการพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากนโยบายการลงทุน และผู้ลงทุนแต่ละคนก็จะมีความเสี่ยงที่ยอมรับได้แตกต่างกัน หากยอมรับความเสี่ยงได้มาก โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนกำไรหรือขาดทุนสูงกว่าก็จะมีมาก ตามทฤษฎีการลงทุน High Risk High Return

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จักรณัฏเทพ กรินชัย (2544) ซึ่งทำการศึกษาเปรียบเทียบความเสี่ยง อัตราผลตอบแทน และผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทย จำแนกตามนโยบาย การลงทุน ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2540 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นช่วงภาวะเศรษฐกิจ ตกต่ำ พบว่ากองทุนรวมที่มีความสัมพันธ์กับตลาดน้อยที่สุดคือกองทุนรวมตราสารหนี้ ซึ่งเป็นกลุ่ม ที่ให้อัตราผลตอบแทนมากที่สุดและมีความเสี่ยงต่ำที่สุด รองลงมาเป็นกองทุนรวมตราสารผสม สุดท้ายเป็นกองทุนรวมตราสารทุน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดและมีความเสี่ยงสูง ที่สุด และเป็นกองทุนรวมที่มีความสัมพันธ์กับตลาดมากที่สุดด้วย

3.1.2 การประกันชีวิตกับเงินฝาก การประกันชีวิตจัดว่าเป็นการออมทรัพย์ที่ คล้ายเงินฝากในด้านความเสี่ยงต่ำ ไม่มีค่าธรรมเนียมในการลงทุน ไม่กำหนดจำนวนเงินลงทุน ขั้นต่ำ มีความคุ้มครองตามกฎหมายจากการที่บริษัทจะต้องกันเงินสำรองไว้รับผิดชอบสำหรับ กรมธรรม์ที่ยังมีผลผูกพัน และสามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้เหมือนกัน ข้อแตกต่างจะเป็นเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี ผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกันชีวิตไม่ต้องเสีย ภาษี และเงินค่าเบี้ยประกันใช้ลดหย่อนภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนการให้ความ คุ้มครองชีวิตของผู้เอาประกัน การเปรียบเทียบผลตอบแทน โดยใช้การหามูลค่าอนาคตของเงินเมื่อ ครบกำหนดสัญญา จะพบว่าผลตอบแทนจากการประกันชีวิตโดยเฉลี่ยจะน้อยกว่าเงินฝาก

จากผลการศึกษาในเรื่องผลตอบแทน ถ้าพิจารณาผลตอบแทนเฉพาะที่เป็นตัวเงิน การประกันชีวิตจะน้อยกว่าเงินฝาก แต่ขณะเดียวกันการประกันชีวิตก็มีสิ่งชดเชยที่เงินฝากไม่มีคือ ความคุ้มครองชีวิตตามทุนประกันที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยมีผลตั้งแต่วันแรกที่เริ่มลงทุน ดังเช่น ตามผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการศึกษา ชำระค่าเบี้ยประกันครั้งแรก 200,000 บาท หากเสียชีวิตนับตั้งแต่วัน ทำสัญญา ก็จะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนตามทุนประกัน 816,325 บาท หรือหากทุพพลภาพ สิ้นเชิงถาวรในระหว่าง 5 ปีแรกที่ต้องชำระค่าเบี้ยประกัน ก็จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระ โดยยัง ได้รับความคุ้มครองตามสัญญาเหมือนเดิม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษม วงศ์ชน โสภณ (2544) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิต พบว่าเหตุผลในการตัดสินใจทำประกัน ชีวิต เพื่อซื้อความมั่นคงให้กับครอบครัว รองลงมาเพื่อซื้อความคุ้มครองให้กับตนเองและเพื่อ การออม ประกอบกับดอกเบี้ยเงินฝาก 3% ที่ใช้ในการคำนวณผลตอบแทนตลอดระยะเวลา 10-15 ปี เป็นเพียงการประมาณการ ซึ่งในความเป็นจริงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตามสภาวะตลาดการเงิน ในขณะที่ผลตอบแทนจากการประกันชีวิตจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ใน สัญญา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการเปรียบเทียบผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่แท้จริงอาจจะสรุป ได้เมื่อครบกำหนดสัญญา ในเรื่องของการเปรียบเทียบผลตอบแทนของเงินฝากประจำกับ

การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ มีผลการศึกษาของ พัชรี รังษิวงศ์ (2546) ได้ทำการเปรียบเทียบ โดยกำหนดระดับการออม 3 ระดับ คือ จำนวนเงิน 100,000 บาท จำนวนเงิน 300,000 บาท และ จำนวนเงิน 500,000 บาท ฝากเพียงครั้งเดียว ภายในระยะเวลา 15 ปี กำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ร้อยละ 3.4 ต่อปี และผลตอบแทนของประกันชีวิตร้อยละ 3 ต่อปี ผลการศึกษาพบว่ากรณี ผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่ครบสัญญา 15 ปี การทำประกันชีวิตจะได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงิน ในทุกระดับการออม กรณีต้องการยกเลิกสัญญา การฝากเงินกับธนาคารในระยะเวลา 3 ปี 6 ปี และ 9 ปี จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่าการทำประกันชีวิต แต่ถ้าขอเวนคืนกรมธรรม์ในปีที่ 12 จะได้รับ ผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงิน

3.1.3 ตัวแลกเงินกับเงินฝาก ทั้งสองประเภทเป็นการลงทุนโดยตรง มีสถาบัน การเงินเป็นคู่สัญญา ได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยหรือส่วนลดรับ เสียภาษีในอัตราเท่ากัน มีความแตกต่างของตัวแลกเงิน ในเรื่องของความเสี่ยงเงินต้นที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง และ การกำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำ ผลตอบแทน โดยเฉลี่ยตัวแลกเงินจะมากกว่าเงินฝาก 0.25%-0.50%

จากผลการศึกษาในเรื่องผลตอบแทนของตัวแลกเงิน โดยเฉลี่ยจะมากกว่าเงินฝาก ซึ่งเป็นไปตามความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากความสามารถในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยของ สถาบันการเงินผู้ออกตัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิตติพันธ์ ศรีวรรณวิทย์ (2541) ที่ศึกษา เรื่องธุรกิจการค้าตัวแลกเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่าความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้เป็น ส่วนที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาซื้อตัวแลกเงิน ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ลงทุนสามารถลดความเสี่ยง ประเภทนี้ลงไปได้ โดยการซื้อตัวที่มีสถาบันการเงินเป็นผู้อวัลหรือรับรอง และเนื่องด้วยข้อจำกัด ของเงินลงทุนขั้นต่ำที่เป็นหลักล้านบาทขึ้นไป ผู้ลงทุนส่วนใหญ่จึงอยู่ในรูปของนิติบุคคล บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน บริษัทประกันชีวิต ฯลฯ มากกว่าบุคคลธรรมดา

3.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือผู้ฝากเงินกับธนาคาร ไทยธนาคาร ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มียอดเงินฝากรวม 500,000 บาทขึ้นไป จำนวน 100 คน แบ่งเป็นเพศชาย 48 คน เพศหญิง 52 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีจำนวน 87 คน ระดับ การศึกษาดำกว่าปริญญาตรี 32 คน ปริญญาตรี 54 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และ มีรายได้ต่อเดือน 100,000 บาทขึ้นไป

3.3 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก จาก การศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินทุกคนรับทราบถึงการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากของรัฐบาล ซึ่งเริ่มมี

ผลบังคับใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2551 แต่ข้อมูลเรื่องการขยายระยะเวลาการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ออกไปอีก 3 ปี ตามมติคณะรัฐมนตรีเดือน ตุลาคม 2551 ข้อมูลเรื่องกำหนดวงเงินความคุ้มครอง จำนวนสถาบันที่ได้รับความคุ้มครอง และหลักเกณฑ์เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง ผู้ฝากเงิน มากกว่าร้อยละ 50 ยังไม่ทราบข้อมูลที่ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยในการรับทราบข้อมูล 3.11 คะแนน จาก 5 คะแนนเต็ม มีผู้ฝากเงินทราบข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 61%

ผลจากการศึกษาในเรื่อง พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พบว่าผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ มีความตื่นตัว รับทราบการบังคับใช้ พรบ.อย่างทั่วถึง แต่เนื่องจากรายละเอียดของ พ.ร.บ. มีการเปลี่ยนแปลงและมีเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อน รูปแบบการจัดตั้งของหน่วยงานยังไม่แล้วเสร็จ สมบูรณ์ การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลในรายละเอียดยังไม่ชัดเจนพอ ประกอบปัจจุบันปัญหาวิกฤติสถาบันการเงินในต่างประเทศหลายแห่งประสบปัญหาขาดทุน ล้มละลาย รัฐบาลของ ต่างประเทศต้องเข้าช่วยเหลือสถาบันการเงินและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ฝากเงิน โดยย้อนกลับมา คำประกันเงินฝากเต็มจำนวนอีกครั้งหนึ่ง เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ฝากเงินบางส่วนเกิดความรู้สึก ไม่มั่นใจ ตื่นตระหนก รัฐบาลจึงมีมติคณะรัฐมนตรีขยายระยะเวลาการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ไปอีก 3 ปี เมื่อเดือนตุลาคม 2551 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ฝากเงิน ซึ่งจะผลต่อความมั่นคง ของระบบสถาบันการเงิน แต่ทั้งนี้ก็จะต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการรับรู้โดยทั่วกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กรัณท์รัตน์ นาขวา (2547) ที่ศึกษาเรื่องการประกันเงินฝากและ พฤติกรรมของผู้ฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ไทย : ก่อนและหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี 2540 ซึ่งพบว่าช่วงหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ผู้ฝากเงินทราบว่าธนาคารไม่มีความสามารถในการทำกำไร จึงหันมาสนใจความเสี่ยงด้านสภาพคล่องแทน เพราะแสดงถึงความสามารถในการรองรับการถอน เงินฝาก

ทั้งนี้ผู้ศึกษามีผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการประกันเงินฝากที่มีผลบังคับใช้ในต่างประเทศ ดังนี้ 1) Park and Peristiani (2541) ผลการศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า เมื่อความน่าจะเป็นที่สถาบันการเงินล้มเหลว ผู้ฝากเงินจะเรียกร้องอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงขึ้น หรืออาจจะถอนเงิน ออก และผู้ฝากเงินที่ไม่ได้รับการประกันเงินฝากจะมีการตอบสนองต่อความน่าจะเป็นที่สถาบัน การเงินจะล้มละลายมากกว่าผู้ฝากเงินที่ได้รับการประกัน 2) Mondschean and Opiela (2542) ผลการศึกษาจากประเทศโปแลนด์พบว่า หลังการประกันเงินฝาก ปัจจัยความเสี่ยงของสถาบัน การเงินลดอิทธิพลต่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และทำให้ผู้ฝากเงินละเลยการติดตามฐานะการเงินของ สถาบันการเงิน 3) Martinez peria and Schumukler (2542) ผลการศึกษาจากประเทศอาร์เจนตินา ชิลี และเม็กซิโก ช่วงปี 2523-2542 พบว่าผู้ฝากเงินทั้ง 3 ประเทศลงโทษธนาคารที่ดำเนินธุรกรรมที่มี

ความเสี่ยงสูงด้วยการถอนเงินฝากและเรียกใช้อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น และเมื่อมีการประกันเงินฝาก ปัจจุบันความเสี่ยงของธนาคารยังคงมีอิทธิพลต่อเงินฝากทั้งที่รับประกันและไม่รับประกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะระบบประกันเงินฝากของประเทศเหล่านี้ไม่มีความน่าเชื่อถือ 4) Barajas and Steiner (2543) ผลการศึกษาจากประเทศโคลัมเบีย ช่วงปี 2528-2542 พบว่าระบบธนาคารมีวินัยการตลาด ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินธุรกรรมที่มีความเสี่ยงมากเกินไปแม้ว่าจะมีการประกันเงินฝากอย่างเป็นทางการ อาจเป็นเพราะการออกแบบระบบประกันเงินฝากที่ดี คือผู้ฝากเงินต้องร่วมรับภาระ ความเสียหายบางส่วน หรือ Co-insurance และเก็บเบี้ยประกันตามความเสี่ยง

3.4 การรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน

3.4.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์กองทุนรวม จากการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่รับรู้ถึงลักษณะของผลิตภัณฑ์กองทุนรวมว่าเป็นการนำเงินของผู้ลงทุนหลายคนมารวมกันแล้วนำไปลงทุนต่อตามที่ระบุไว้ โดยมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนินการ และรับรู้ในเรื่องความแตกต่างของความเสี่ยงจากการนำเงินไปลงทุนต่อในตราสารหนี้ (หุ้นกู้+พันธบัตรรัฐบาล) กับตราสารทุน (หุ้น) แต่ยังไม่มีความเข้าใจไม่ถูกต้องในรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องผลตอบแทน สิทธิประโยชน์ในเรื่องของภาษีที่ได้รับยกเว้นหรือการได้รับลดหย่อนภาษี ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของผู้ฝากเงินต่อผลิตภัณฑ์กองทุนรวมอยู่ที่ 3.09 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน มีผู้ฝากเงินรับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ย จำนวน 78%

3.4.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์การประกันชีวิต จากการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่รับรู้ถึงลักษณะของผลิตภัณฑ์การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นการออมชนิดหนึ่งซึ่งมีกำหนดระยะเวลาและได้รับความคุ้มครองชีวิต และผลตอบแทนไม่เสียภาษี แต่ยังไม่มีความเข้าใจไม่ถูกต้องในรายละเอียดของการนำไปลดหย่อนภาษี การยกเลิกสัญญาก่อนกำหนด และจำนวนเงินลงทุนในกรณีมีความแตกต่างในเรื่องอายุของผู้ลงทุน ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของผู้ฝากเงินต่อการประกันชีวิตอยู่ที่ 2.35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน มีผู้ฝากเงินรับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ย จำนวน 72%

3.4.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ตัวแลกเปลี่ยน จากการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินร้อยละ 55 รับรู้ถึงลักษณะของผลิตภัณฑ์ตัวแลกเปลี่ยนว่าเป็นตัวที่ธนาคารออกเพื่อกู้ยืมเงินจากนักลงทุนในระยะสั้น และผู้ฝากเงินมากกว่าร้อยละ 50 ยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องในรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ในด้านผลตอบแทน การเสียภาษี การนำไปขายต่อหรือเปลี่ยนมือได้ระหว่างที่ตัวยังไม่ครบกำหนด

การลงทุน ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของผู้ฝากเงินต่อผลิตภัณฑ์ตัวแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 2.01 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน มีผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 61%

ในภาพรวมสรุปคะแนนการรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินทั้ง 3 ประเภท คือ กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน ค่าเฉลี่ยการรับรู้ข้อมูลของผู้ฝากเงินอยู่ที่ 7.45 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 มีผู้ฝากเงินที่รับรู้ข้อมูลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 47%

จากผลการศึกษาเรื่องการรับรู้ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินพบว่า ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่มีคะแนนการรับรู้ในแต่ละผลิตภัณฑ์น้อยกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งจากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ตามลำดับขั้นตอนของแบบจำลองผลตอบสนองทั้ง 7 ประการ ประการที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรกคือ ความไม่รู้ เป็นขั้นที่ผู้บริโภคหรือผู้ลงทุนยังไม่รู้จักสินค้า หรือไม่เคยรู้เลยว่ามีสินค้าหรือบริการนั้นอยู่ในตลาด ดังนั้นผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะต้องนำไปวางแผนงานเพื่อให้ความรู้กับผู้ฝากเงิน เพื่อให้เกิดขั้นตอนต่อไปคือ การได้รู้ การเกิดความรู้ ความชอบ ความต้องการ การตัดสินใจ และการซื้อ ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายที่ความคิดได้แปรเปลี่ยนเป็นการกระทำ

ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ศึกษา ผลิตภัณฑ์ที่ผู้ฝากเงินรับรู้มากที่สุดคือ กองทุนรวม รองลงมาเป็นการประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยนตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากกองทุนรวมมีช่องทางการจำหน่ายผ่านสาขาของธนาคารมานาน เมื่อเทียบกับการประกันชีวิตที่เข้ามาจำหน่ายในภายหลัง ประกอบกับความนิยมของผู้ที่ต้องการทำประกันชีวิต มักจะเลือกติดต่อกับบริษัทประกันโดยตรง เพราะมีตัวแทนเป็นผู้ดูแลและอำนวยความสะดวกอย่างใกล้ชิด (เกษม วงศ์ชน โสภณ, 2544) ตลอดจนมีผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตให้เลือกตามความต้องการมากกว่าผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายผ่านธนาคาร ทั้งนี้เพราะธนาคารจะคัดเลือกผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตที่จะจำหน่ายให้เป็นแบบง่ายต่อความเข้าใจ เน้นการออมทรัพย์มากกว่าการประกันสุขภาพ ลดขั้นตอนการดูแลลูกค้าหรือการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล เพราะธนาคารใช้บุคลากรที่เป็นพนักงานของสาขา ซึ่งมีหน้าที่ประจำในการทำธุรกรรมด้านของธนาคารเป็นหลัก ส่วนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตถือเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ค่าธรรมเนียมเสริมให้กับธนาคารและพนักงาน ส่วนตัวแลกเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ฝากเงินรับรู้น้อยที่สุด อาจเป็นเพราะเงื่อนไขการกำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำค่อนข้างสูงเป็นหลักหลายล้านบาทขึ้นไปทำให้เป็นอุปสรรคในการลงทุน ซึ่งเป็นไปตามหลักพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุน (สนธยา นริศศิริกุล, 2535) เรื่องขนาดของเงินลงทุน ที่ทำให้นักลงทุนรายย่อยเสียโอกาสที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ตลอดจนพนักงานธนาคารก็มักจะไม่นำเสนอเพราะไม่แน่ใจว่าผู้ฝากเงินมีเงินลงทุนเพียงพอหรือไม่ แต่ปัจจุบันภายหลังจาก พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ ธนาคารเริ่มปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์เพื่อรองรับการกระจาย

การลงทุนของลูกค้า โดยลดเงินลงทุนขั้นต่ำของตัวแลกเงินคงเหลือ 1 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะได้รับความสนใจจากผู้ฝากเงินเพราะได้รับดอกเบี้ยมากกว่าเงินฝาก

ผลที่ได้เพิ่มเติมระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ฝากเงินเพื่อตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ฝากเงินรายหลายเคยมีการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม ประกันชีวิต และตัวแลกเงินมาบ้างแล้ว โดยการลงทุนดังกล่าวได้รับการแนะนำจากพนักงานธนาคาร ส่วนใหญ่ก็จะยังไม่เข้าใจในผลิตภัณฑ์มากนัก พิจารณาจากอัตราผลตอบแทนและอาศัยความสัมพันธ์ ความเชื่อใจที่มีต่อพนักงานซึ่งเป็นผู้แนะนำ ดังนั้นในฐานะของธนาคารที่เป็นผู้จำหน่ายควรที่จะต้องให้ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้ามีความสนใจอย่างถูกต้องก่อนการลงทุน เพราะหากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดโดยที่ผู้ลงทุนไม่ได้เตรียมการยอมรับความเสี่ยงนั้นมาก่อน ผลเสียนอกจากจะเกิดกับเงินลงทุนหรือผลตอบแทนแล้ว จะทำให้เสียความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างลูกค้ากับพนักงาน

3.5 การจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนแบ่งเป็น 3 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดคืออัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ รองลงมาเป็นความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารใช้ช่องทางการติดต่อกับเจ้าหน้าที่มากที่สุด และปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมที่ใช้ในการพิจารณามากที่สุดคืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาล รองลงมาเป็นสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการกระจายการลงทุนของผู้ฝากเงิน ในด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือ อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ ในด้านข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นช่องทางมากที่สุดคือ การติดต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาราชัย โชคสุชาติ (2547) ในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไป ในด้านสภาวะแวดล้อม ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปในทางเดียวกันปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ คืออัตราผลตอบแทนที่จะได้รับอยู่ในระดับพอใจหรือไม่ ก็จะเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาลในขณะเดียวกัน แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลเป็นลำดับ 2 คือความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก แสดงว่าการจะตัดสินใจกระจายลงทุนไปยังผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทใด ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ก็จะพิจารณาถึงผลตอบแทนที่จะได้รับควบคู่ไปกับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ในแต่ละทางเลือกด้วยเช่นกัน และจากผลการศึกษาด้านปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่จะเลือกการติดต่อกับ

เจ้าหน้าที่ ฉะนั้นธนาคารจะต้องจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงาน มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงทุนที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้พนักงานได้ใช้เป็นข้อมูลได้อย่างทันเหตุการณ์ สนับสนุนงบประมาณที่จะต้องจัดส่งพนักงาน ไปรับการฝึกอบรมจากทางราชการเพื่อทดสอบขอใบอนุญาตที่จะต้องทำตามกฎหมาย เช่น ใบอนุญาตติดต่อผู้ลงทุน เพื่อไว้ใช้ในการจำหน่ายกองทุนรวม ใบอนุญาตตัวแทนนายหน้า เพื่อใช้ในการจำหน่ายการประกันชีวิต เป็นต้น

3.6 รูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง

ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน พบว่าผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ร้อยละ 58 เลือกลงทุนในรูปแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% ถอนได้เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือน เรื่องความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน ส่วนใหญ่ร้อยละ 48 เลือกลงทุนในรูปแบบผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ย 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนประเภทพันธบัตรรัฐบาล เป้าหมายการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 34 ต้องการภายในระยะ 11-15 ปี การลงทุนที่ต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด ส่วนใหญ่ร้อยละ 52 ต้องการรูปแบบที่ใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน ลักษณะทางประชากรศาสตร์แบ่งเป็น 5 ลักษณะคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ รูปแบบการลงทุนแบ่งเป็น 4 หัวข้อดังนี้

3.7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามระยะเวลาการลงทุน จากการศึกษาพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มี ความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน

3.7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับรูปแบบการลงทุนในภาวะที่ผลตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุน จากการศึกษาพบว่า อายุและอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน ส่วน เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนนั้นคือ เพศชายมักเลือกลงทุนที่ความเสี่ยงต่ำกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี มักจะเลือกลงทุนที่ความเสี่ยงต่ำกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มที่รายได้ต่ำกว่า 100,000 บาท มักจะเลือกลงทุนที่ความเสี่ยงต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท

3.7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับ เป้าหมายระยะเวลาการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน จากการศึกษาพบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน ส่วน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนนั้นคือ เพศชายมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุนนานกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีอายุน้อยมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุนนานกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมักจะเลือกระยะเวลาการลงทุนนานกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มข้าราชการและประกอบอาชีพอิสระ มักจะเลือกระยะเวลาลงทุนนานกว่ากลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัว

3.7.4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับ รูปแบบการลงทุนที่จะต้องใช้เงินก่อนครบกำหนด พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน มีเฉพาะอาชีพ ที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนนั้นคือ พนักงานบริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัว มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนโอนเปลี่ยนมือขายได้ ส่วนข้าราชการและประกอบอาชีพอิสระ มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้

จากผลการศึกษาที่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกันนั้น สามารถแยกอภิปรายผลได้ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ดังนี้

เพศ เพศชายมีความต้องการรูปแบบการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ มีเป้าหมายการเก็บออมเพื่อใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงานระยะเวลานานกว่าเพศหญิง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยส่วนใหญ่ เพศชายจะเป็นหัวหน้าครอบครัว มีภาระหน้าที่ที่ต้องดูแลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกในครอบครัว จึงส่งผลให้เป็นที่มีความเสี่ยง มีความระมัดระวังไม่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเงินที่จะใช้จ่ายในอนาคต

อายุ ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุ 40 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาอายุมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการลงทุนเพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน โดยคนที่มีอายุน้อยจะมีเป้าหมายการเก็บออมเป็นระยะเวลานานกว่าผู้ที่มีอายุมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากคนที่อายุน้อยยังมีโอกาสหารายได้เป็นระยะเวลานาน ในขณะที่คนอายุมากเหลือเวลาหารายได้น้อยลง การลงทุนต้องเตรียมเรื่องสภาพคล่องเพราะจะมีเรื่องของการดูแลสุขภาพ การรักษาพยาบาลของตนเองและครอบครัว ประกอบกับความวิตกกังวลในเรื่องความปลอดภัยจากการลงทุน ก็มักจะเลือกลงทุนในระยะสั้นมากกว่าระยะยาว

การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีจะมีความต้องการรูปแบบการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ เป้าหมายการเก็บออมเพื่อใช้หลังจากเกษียณส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาสั้น 1-5 ปี ซึ่งไม่สัมพันธ์กันกับวัตถุประสงค์ที่เก็บไว้ใช้ในอนาคต ต่างจากผู้ที่มีการศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้มากขึ้นจากการลงทุนในกลุ่มตราสารหนี้และตราสารทุน ส่วนเป้าหมายการเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณจะใช้ระยะเวลาระหว่าง 11-20 ปี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีการศึกษาสูงกว่ามักจะเป็นคนที่สนใจข่าวสาร มีโอกาสในการได้รับข่าวสารและกลั่นกรองข้อมูลโดยใช้เหตุผลสนับสนุน ตัดสินใจด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงมีความกล้าลงทุนในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และใช้ระยะเวลาการลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการลงทุน

อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนและเจ้าของธุรกิจส่วนตัว มีรูปแบบการลงทุนที่เหมือนกันคือ มีเป้าหมายการเก็บออมเพื่อใช้หลังจากเกษียณเป็นระยะเวลา 6-10 ปี และต้องการรูปแบบการลงทุนที่สามารถโอนเปลี่ยนมือขายได้ หากต้องใช้เงินก่อนครบกำหนดการลงทุน ในขณะที่อาชีพข้าราชการและผู้ประกอบอาชีพอิสระ มักจะเลือกเป้าหมายการเก็บออมเพื่อใช้หลังจากเกษียณเป็นระยะเวลา 16-20 ปี และต้องการรูปแบบการลงทุนที่สามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ หากต้องใช้เงินก่อนครบกำหนดการลงทุน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาชีพพนักงานเอกชนกับธุรกิจส่วนตัวมีความไม่แน่นอนในเรื่องของรายได้ และความไม่มั่นคงจากหน้าที่การงาน ไม่เหมือนกับข้าราชการหรือผู้ประกอบอาชีพอิสระที่จะมีรายได้ประจำแน่นอน มีสวัสดิการช่วยเหลือบางส่วน สามารถจัดสรรเงินเก็บออมไว้ในอนาคตได้เป็นระยะเวลานาน และสามารถใช้จ่ายในการผ่อนชำระสินเชื่อได้

รายได้ ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้ 100,000 บาทขึ้นไป มักจะเลือกรูปแบบการลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มีรายได้น้อยอาจจะมีความระมัดระวังในการลงทุน หลีกเลี่ยงความเสี่ยง สนใจผลตอบแทนที่มีเสถียรภาพภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้ำเงินฝากธนาคารไทยธนาคาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลังจากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ จากผลการศึกษานำไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ได้หลายฝ่าย ผู้ศึกษาในฐานะที่ทำงานกับสถาบันการเงิน จึงขอเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานตามกลยุทธ์การรักษากฎเกณฑ์และเพื่อรองรับการกระจายการลงทุนของลูกค้านี้

ด้านการประชาสัมพันธ์

1) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับรู้ข้อมูลและเข้าใจอย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและลดความวิตกกังวลของผู้ฝากเงิน

2) วางแผนการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้กับผู้ฝากเงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินในลักษณะที่เข้าใจง่าย ให้ผู้ฝากเงินได้ทราบถึงสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม เช่น ภาษี ความคุ้มครองชีวิต เพื่อให้เห็นถึงข้อดีของการลงทุน ซึ่งจะจูงใจให้เกิดพฤติกรรมการซื้อตามมาจากการศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่จะทราบเฉพาะลักษณะผลิตภัณฑ์กว้าง ๆ ในเรื่องผลตอบแทนกับความเสี่ยง แต่จะไม่ค่อยทราบรายละเอียดสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ

3) เน้นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ผู้ฝากเงินไม่ค่อยรับรู้ประเภทตัวแลกเงิน ให้มีการลงทุนร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักอยู่แล้ว ตัวอย่างการลงทุนในขณะนี้ เช่น ธนาคารทหารไทย จำกัด ตัวแลกเงินคู่กับการรับฝากเงินประจำ โดยจะให้ดอกเบี้ยเงินฝากประจำในอัตราพิเศษ หรือ ช่วงสิ้นปีซื้อกองทุนรวม RMF, LTF สามารถใช้สิทธิลงทุนในตัวแลกเงินได้ โดยได้รับดอกเบี้ยในอัตราพิเศษจากปกติ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้ฝากเงินอยากจะรับรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์มากขึ้น

ด้านการพัฒนาบุคลากร

ผลจากการศึกษาทราบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะใช้ช่องทางแหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อตัดสินใจลงทุนเป็นอันดับแรกจากเจ้าหน้าที่พนักงาน อาจจะเป็นเพราะมีความสัมพันธ์ติดต่อกันมานาน หรือในความคิดของลูกค้า พนักงานจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินมากกว่าตนเอง ดังนั้นพนักงานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อเป็นการรองรับงานในส่วนนี้ สถาบันการเงินจึงควรต้องมีการอบรมให้ความรู้ เสริมสร้างทักษะ และเทคนิคการขาย จัดให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเงินที่พนักงานสามารถค้นหาได้ทันเหตุการณ์ มีการเสริมสร้างแรงจูงใจในด้านผลตอบแทนจากรายได้

ค่าธรรมเนียมนอกเหนือจากเงินเดือนปกติ และนำผลงานมาประกอบการประเมินประจำปีเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งจะสร้างประโยชน์ทั้งต่อตัวพนักงานและองค์กร

ด้านการวางแผนการตลาด

- 1) พิจารณากลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เพื่อจะได้วางแผนกลยุทธ์การตลาดและออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า
- 2) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงินผ่านธนาคารบางประเภท เช่น การประกันชีวิต กองทุนรวม จัดว่าเป็นการขายที่มีคู่แข่งที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงไม่ว่าจะเป็นบริษัทประกันชีวิต หรือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ดังนั้นธนาคารจะต้องใช้จุดแข็งที่มีในด้านของพนักงานที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้ามานาน การได้รับการอบรมความรู้ในเรื่องผลิตภัณฑ์ทางการเงินเป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดให้ลูกค้าได้อย่างเข้าใจถูกต้อง มีสาขาธนาคารให้ลูกค้าใช้บริการอยู่ทั่วประเทศไม่ว่าจะลงทุนผ่านสาขาใดก็ตาม จะต้องได้รับการบริการภายหลังการลงทุนได้ทุกแห่ง มีความสะดวกในการทำธุรกรรมซื้อขาย เป็นต้น เพื่อเป็นจุดขายให้ลูกค้ามาลงทุนผลิตภัณฑ์ทางการเงินกับธนาคาร

ด้านการดำเนินงานของบริษัทในเครือ

ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง บริษัทประกันชีวิต และ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ควรจะต้องเตรียมความพร้อมไปด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดำเนินงาน, การบริการลูกค้า ภายหลังการลงทุน, การปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อผสมผสานให้ใช้งานร่วมกันได้ระหว่างธนาคารกับบริษัทในเครือ อาทิเช่น การปรับสมุดกองทุนรวมเพื่อมูลค่า NAV ผ่านสาขาของธนาคาร การบริหารการลงทุนอย่างระมัดระวังเพราะกลุ่มลูกค้าที่ธนาคารแนะนำให้ลงทุนกับบริษัทในเครือก็คือกลุ่มลูกค้าเดียวกันกับธนาคาร ฉะนั้นหากลูกค้าได้รับผลกระทบจากการลงทุนไม่ว่าจะในด้านใดก็จะส่งผลกระทบต่อธนาคารด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างมาจากผู้ฝากเงินของธนาคารไทยธนาคารเพียงแห่งเดียว ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างผู้ฝากเงินในหลาย ๆ ธนาคารเพราะ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากส่งผลกระทบต่อทั้งระบบสถาบันการเงิน และควรมีการศึกษาพฤติกรรมของผู้ฝากเงินภายหลัง พ.ร.บ. มีผลบังคับใช้ว่ามีแนวโน้มการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนเป็นอย่างไร เพื่อที่สถาบันการเงินจะได้เตรียมการรองรับต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรัณท์รัตน์ นาขวา (2547) “การประกันเงินฝากและพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในธนาคารพาณิชย์
ไทย : ก่อนและหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี 2540” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กิตติพันธ์ ศรีวรรณวิทย์ (2541) “ธุรกิจการค้าตั๋วแลกเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย” การค้นคว้า
แบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เกษม วงศ์ธน โสภณ (2544) “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำประกันชีวิต” การค้นคว้าแบบอิสระ
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จักรณัฎเทพ กรินชัย (2544) “การเปรียบเทียบความเสี่ยง อัตราผลตอบแทนและผลการดำเนินงาน
ของกองทุนรวมในประเทศไทย จำแนกตามนโยบายการลงทุน” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เจริญ เกษภูววัลย์ (2537) *วิธีขายลดตั๋วเงิน* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร พอดี
- ชานนท์ นวกุล (2549) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของคนวัยทำงาน” วิทยานิพนธ์
ปริญญาพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฐาน ธนชัยวิวัฒน์ (2550) *ประกันชีวิต* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร สุทรไพศาล
- ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) “ระเบียบและประกาศเรื่องการออกตั๋วแลกเงินเพื่อผู้ยืมเงิน
จากประชาชน” ครั้งที่ 2/2551 วันที่ 1 กันยายน 2551
- ธาราชัย โชคสุชาติ (2547) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุน
ทั่วไป” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บริษัท มิลเลียไลฟ์อินชัวร์รันส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้รวบรวม “คู่มือการปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับการประกันชีวิต” กรุงเทพมหานคร
- “พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551” (2551, 6 กุมภาพันธ์) *ราชกิจจานุเบกษา*
ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125 ตอน 33 ก หน้า 13-33
- พัชรีย์ รังษีวงศ์ (2546) “การเปรียบเทียบผลตอบแทนจากเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ และ
การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิต” การค้นคว้าแบบอิสระ
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เพ็ญศรี มีสุขสบาย (2551) ผู้รวบรวม “คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกองทุนรวมของ บริษัท
หลักทรัพย์จัดการกองทุน บีที จำกัด” กรุงเทพมหานคร

- สนธยา นริศศิริกุล (2535) “การวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทยปี พ.ศ. 2527-2533”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สาธิต บวรันติสูทธิ (2551) “ความรู้เกี่ยวกับกองทุนรวมประเภทต่าง ๆ ในเชิงลึก” ใน *ความรู้
 ผู้ทำหน้าที่ติดต่อกับผู้ลงทุนในการประชุมรุ่นที่ 46/2551* วันที่ 24 กรกฎาคม 2551
 ธนาคารไทยธนาคาร สำนักงานใหญ่ หน้า 20-46
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2549) *นับหนึ่ง...กับกองทุนรวม
 พิมพ์ครั้งที่ 1* กรุงเทพมหานคร ไชเบอร์พรีนซ์
- เสาวนีย์ อัสวโรจน์ (2537) *คำอธิบายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย ตัวเงิน พิมพ์ครั้งที่ 1*
 กรุงเทพมหานคร นิติธรรม
- อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (2549) “ความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนและแนวคิดเกี่ยวกับมูลค่า” ใน
ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน หน้าที่ 9
 หน้า 120-127 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
 วิทยาการจัดการ
- อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร (2551, 23 สิงหาคม) “เข้มทิศการลงทุน” *เดลินิวส์* หน้า 7
- Barajas, Adolfo., and Steiner, Roberto. “Depositor Behavior and Market Discipline in Columbia
 IMF Working Paper (December 2000)
- Martinez Peria, Maria Soledad., and Schmukler, Sergio. “Do Depositors Punish Banks for
 “Bad” Behavior? : Market Discipline, Deposit Insurance, and Banking Crises”
 World Bank (1999)
- Mondschean, Thomas S., and Opiela, Timothy P. “Bank Time Deposit Rates and Market
 Discipline in Poland : The Impact of State Ownership and Deposit Insurance
 Reform” *Journal of Financial Services Research*. Vol. 15 (1999)
- Park, Sangkyun., and peristiani, Stavros. “Market Dicipline by Thrift Depositors” *Journal of
 Money, Credit and Banking*. Vol. 30 (1998)

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของลูกค้านักค้าเงินฝากไทยธนาคาร
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายหลัง พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แขนงวิชา
บริหารธุรกิจ (MBA) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พ.ร.บ.
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร เพื่อเป็นทางเลือกกระจายการลงทุน
คำตอบแบบสอบถามของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ท่านเข้าใจ
ความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ที่มีผลบังคับใช้ พ.ศ. 2551 ผลิตภัณฑ์ทาง
การเงินประเภทต่าง ๆ ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระจายการลงทุนในอนาคต

แบบสอบถามมีจำนวน 7 หน้า แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลของ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
- ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการรับรู้รายละเอียดผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม
การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน
- ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือกเพื่อกระจายการลงทุน
- ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการ ในภาวะที่ผลตอบแทน
ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษา
ในครั้งนี้เป็นอย่างสูง และกรุณาส่งแบบสอบถามคืนที่ ธนาคารไทยธนาคาร สาขาหัวหิน เลขที่
62 ถ.เพชรเกษม ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77110 โทร.(081) 933-4190 หรือโทรสาร
หมายเลข (032) 531-463 ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2551

(นางพรทิพา ไทวิชัย)

นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 ต่ำกว่า 30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

 พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ
 ประกอบอาชีพอิสระ ธุรกิจส่วนตัว

5. รายได้ต่อเดือน

 ต่ำกว่า 30,000 บาท 30,000-59,999 บาท
 60,000-99,999 บาท 100,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551

แบบสอบถามส่วนนี้เพื่อจะได้ทราบว่าท่านได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 เพียงใด ซึ่งข้อมูลส่วนนี้จะทำให้ท่านเข้าใจในรายละเอียดและความคุ้มครองได้อย่างถูกต้อง กรุณาเลือกตอบรับหรือปฏิเสธ

ข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	ทราบ	ไม่ทราบ
1. สถาบันคุ้มครองเงินฝากคือหน่วยงานที่จัดการจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน กรณีสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องรอนั่นตอนการชำระบัญชี	☐	☐
2. รัฐบาลประกาศใช้ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก วันที่ 11 สิงหาคม 2551 และได้มีการขยายเวลาการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ไปอีก 3 ปี จนถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2554	☐	☐

หน้า 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	ทราบ	ไม่ทราบ
3. การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากใหม่ต่อคนต่อสถาบันการเงิน ปีที่ 1-3 เต็มจำนวน ปีที่ 4 เท่ากับ 50 ล้านบาท ปีที่ 5 เป็นต้นไป 1 ล้านบาท	☐	☐
4. สถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครองมีจำนวน 42 แห่ง แบ่งเป็น ธนาคาร 34 แห่ง บริษัทเงินทุน 5 แห่ง และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 3 แห่ง	☐	☐
5. เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครองต้องเป็นเงินฝากภายในประเทศไทยและสกุลเงินบาทเท่านั้น	☐	☐

หน้า 3

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินของ

ธนาคารประเภทกองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน

แบบสอบถามส่วนนี้มี 3 หัวข้อ เพื่อต้องการทราบความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าวข้างต้น เพื่อธนาคารจะได้นำเสนอให้ท่านมีข้อมูลไว้สำหรับตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือก กรุณาเลือกตอบตามความเข้าใจของท่านว่าใช่หรือไม่ใช่

3.1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม	ใช่	ไม่ใช่
1. กองทุนรวมคือการนำเงินของผู้ลงทุนหลายคนมารวมกันแล้วนำไปลงทุนต่อตามที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนการลงทุน โดยมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนินการ	☐	☐
2. การลงทุนกับกองทุนรวม ได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเหมือนเงินฝาก	☐	☐
3. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี	☐	☐
4. เงินลงทุนกับกองทุนรวมสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด	☐	☐
5. หากกองทุนรวมนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ (หุ้นกู้+พันธบัตรรัฐบาล) จะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในตราสารทุน (หุ้น)	☐	☐
3.2 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท การประกันชีวิต	ใช่	ไม่ใช่
1. การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นการออมชนิดหนึ่งซึ่งมีกำหนดระยะเวลา และได้รับความคุ้มครองชีวิต รายละเอียดตามข้อตกลงในสัญญาประกันชีวิต	☐	☐
2. ผลตอบแทนที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี	☐	☐
3. เงินค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด	☐	☐
4. สัญญาประกันชีวิตสามารถยกเลิกก่อนกำหนดและได้รับเงินคืนครบตามจำนวนเงินที่ลงทุนไว้	☐	☐
5. หากต้องการเงินออมที่เท่ากันภายในระยะเวลาเดียวกัน ผู้ลงทุนที่อายุน้อยจะต้องชำระค่าเบี้ยประกันด้วยจำนวนเงินที่มากกว่าผู้ที่อายุมาก	☐	☐

หน้า 4

แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารประเภท
กองทุนรวม การประกันชีวิต และตัวแลกเปลี่ยน (ต่อ)

3.3 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท ตัวแลกเปลี่ยน	ใช่	ไม่ใช่
1. ตัวแลกเปลี่ยนคือตัวที่ธนาคารออกเพื่อกู้ยืมเงินจากนักลงทุนในระยะสั้น ประมาณ 1-3 เดือน	☐	☐
2. ผลตอบแทนที่ได้รับมี 2 แบบคือดอกเบี้ย หรือรับเป็นส่วนลด	☐	☐
3. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยจะได้รับทันที ณ วันลงทุน	☐	☐
4. ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยต้องเสียภาษี แต่ถ้ารับเป็นส่วนลดไม่ต้องเสียภาษี	☐	☐
5. ตัวแลกเปลี่ยนที่ยังไม่ครบกำหนด ไม่สามารถนำไปขายต่อหรือเปลี่ยนมือได้	☐	☐

หน้า 5

**ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางเลือก
เพื่อกระจายการลงทุน**

คำถามส่วนนี้มี 3 หัวข้อ เพื่อต้องการทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่าน
เพื่อที่ท่านจะได้ใช้ประกอบการพิจารณาการลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการ

4.1 ปัจจัยด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์ทางการเงินแต่ละประเภท

ท่านคิดว่าปัจจัยทั้ง 10 ข้อด้านล่างมีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนของท่านอย่างไร กรุณาจัด
เรียงลำดับ โดยให้ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับ 1 จนถึงสำคัญน้อยที่สุดเป็นลำดับ 10

- _____ อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ
- _____ ความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก
- _____ จำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการลงทุน
- _____ สภาพคล่องที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อท่านต้องการ
- _____ ความน่าเชื่อถือขององค์กรที่จะเลือกลงทุน
- _____ ผู้บริหารและทีมงานขององค์กรที่จะเลือกลงทุน
- _____ ระยะเวลาที่จะได้ผลตอบแทนตามต้องการ
- _____ สิทธิพิเศษที่จะได้จากการลงทุน เช่น ไม่เสียภาษี
- _____ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุน
- _____ ความสะดวกในการลงทุน เช่น ใช้บริการผ่านอินเทอร์เน็ตได้

4.2 ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากการลงทุนที่ผ่านมา ท่านได้ข่าวสารจากช่องทางใดมากที่สุดจาก 5 ช่องทางดังต่อไปนี้ กรุณา
จัดลำดับช่องทางที่ใช้มากที่สุดเป็นลำดับ 1 จนถึงน้อยที่สุดเป็นลำดับ 5

- _____ แผ่นพับแนะนำ
- _____ ติดต่อเจ้าหน้าที่
- _____ ญาติ พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน
- _____ ประกาศในหนังสือพิมพ์
- _____ โฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์

4.3 ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม

ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมทั้ง 5 ข้อมีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนของท่านอย่างไร กรุณาจัดเรียงลำดับ โดยให้ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับ 1 จนถึงสำคัญน้อยที่สุดเป็นลำดับ 5

- _____ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและพันธบัตรรัฐบาลในปัจจุบัน
- _____ นโยบายและการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น ผลประโยชน์ทางภาษี
- _____ สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
- _____ สถานการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
- _____ ภาวะการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล

หน้า 7

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนที่ผู้ฝากเงินต้องการในภาวะที่

ผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และสภาพคล่องแตกต่างกัน

คำถามส่วนนี้มี 4 ข้อ เพื่อต้องการทราบว่าท่านมีความชอบในรูปแบบการลงทุนแบบใด เพื่อที่ธนาคารจะได้จัดรูปแบบการลงทุนและพัฒนาให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าในแต่ละข้อกรุณาเลือกเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมายกากบาทในช่องสี่เหลี่ยม

- 5.1 ท่านชอบการลงทุนรูปแบบใด ถ้าเจือใจผลตอบแทนเป็นไปตามระยะเวลาของการลงทุน
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% สามารถถอนได้ตลอดเวลา
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% สามารถถอนได้เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือน
- 5.2 ภายในระยะเวลาการลงทุนที่เท่ากัน ถ้าเจือใจการตอบแทนเป็นไปตามความเสี่ยงของเงินที่นำไปลงทุนตามตัวอย่างด้านล่าง ท่านจะเลือกลงทุนรูปแบบใด
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทพันธบัตรรัฐบาล
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 0.75% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ประเภทหุ้นกู้ของบริษัทมหาชนหรือของรัฐวิสาหกิจ
- ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก 1.50% เมื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารทุนประเภทหุ้นสามัญของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
- 5.3 ถ้าการลงทุนของท่านมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บออมไว้ใช้หลังจากเกษียณอายุการทำงาน ท่านมีเป้าหมายการลงทุนภายในระยะเวลาที่ปี
- 1-5 ปี 6-10 ปี
- 11-15 ปี 16-20 ปี
- 5.4 หากท่านต้องการลงทุนแบบที่ต้องมีแผนสำรองไว้กรณีที่จะต้องใช้จ่ายเงินก่อนจะครบกำหนดการลงทุน ท่านจะเลือกรูปแบบใด
- สามารถโอนเปลี่ยนมือขายให้กับผู้อื่นได้
- สามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้

ภาคผนวก ข
ธุรกิจของธนาคารที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

ประวัติธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)

ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เกิดจากการควบรวมกิจการของธนาคาร สหธนาคาร จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน 12 บริษัทที่ถูกทางการเข้าแทรกแซง ได้แก่ บริษัท เงินทุน นวชนกิจ จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) บริษัท เงินทุนมหาชน จำกัด บริษัทเงินทุน บางกอกเอเชีย จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เคสทิ จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุน เอราวิธทรัพย์ จำกัด บริษัทเงินทุน เศรษฐกิจการ จำกัด บริษัทเงินทุนชนสยาม จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุน เฟิสท์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุน วชิระชนทุน จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยซัมมิท จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไอเอฟซีที ไฟแนนซ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ จำกัด (มหาชน) ตามคำสั่งของทางการ เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2541 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2541 และประกาศของ กระทรวงการคลังลงวันที่ 22 ธันวาคม 2541

จากการควบรวมกิจการระหว่าง 14 สถาบันการเงินดังกล่าวเกิดเป็นธนาคารพาณิชย์ แห่งใหม่ และได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อจากธนาคารสหธนาคาร เป็น ธนาคาร ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ชื่อภาษาอังกฤษ “BANKTHAI PUBLIC COMPANY LIMITED” เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2541 ภายใต้การกำกับดูแลของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

ปัจจุบันกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ได้จำหน่ายหุ้นสามัญของธนาคารบางส่วนให้แก่ ประชาชนทั่วไป 17.87% นักลงทุนกลุ่ม TPG Newbridge ประเทศสหรัฐอเมริกา 42.13% และ ธนาคารเพื่อการลงทุน CIMB Group ประเทศมาเลเซีย 40% ทำให้โครงสร้าง ผู้ถือหุ้นของธนาคาร เปลี่ยนแปลง ไม่มีกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ถือหุ้นอีกต่อไป ส่งผลให้ธนาคารเปลี่ยนแปลงสถานะจาก เดิมที่เป็นรัฐวิสาหกิจ โดยผลของการควบรวมกิจการที่มีกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เป็นผู้ถือหุ้นหลัก เปลี่ยนแปลงสถานะมิได้เป็นรัฐวิสาหกิจเช่นเดิม

จากการจำแนกขนาดของธนาคารพาณิชย์ตามปริมาณสินทรัพย์ ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551 ดังรายละเอียดตารางที่ 1 ธนาคารไทยธนาคารมีสินทรัพย์ 182,900 ล้านบาท จัดเป็น ธนาคารขนาดเล็กเมื่อจัดกลุ่มธนาคารแบ่งตามสัดส่วนของสินทรัพย์ปี 2551 รายละเอียดตามตาราง ที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนขนาดของธนาคารพาณิชย์ ตามปริมาณสินทรัพย์ ณ 30 กันยายน 2551

(หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร	จำนวนเงิน
ธนาคารกรุงเทพ	1,647,523
ธนาคารกรุงไทย	1,318,146
ธนาคารกสิกรไทย	1,131,947
ธนาคารไทยพาณิชย์	1,185,119
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	700,485
ธนาคารทหารไทย	593,545
ธนาคารนครหลวงไทย	414,935
ธนาคารชนชาติ	339,138
ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ นครชน	222,216
ธนาคารยูโอบี	211,216
ธนาคารไทยธนาคาร	182,900
ธนาคารทีสโก้	113,890
ธนาคารเกียรตินาคิน	60,178
ธนาคารสินเอเชีย	6,157

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 2 ขนาดของกลุ่มธนาคารแบ่งตามสัดส่วนของสินทรัพย์ ปี 2551

ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ธนาคารกรุงเทพ	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	ธนาคารยูโอบี
ธนาคารกรุงไทย	ธนาคารนครหลวงไทย	ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ นครชน
ธนาคารกสิกรไทย	ธนาคารชนชาติ	ธนาคารไทยธนาคาร
ธนาคารไทยพาณิชย์		ธนาคารเกียรตินาคิน
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา		ธนาคารสินเอเชีย
ธนาคารทหารไทย		ธนาคารทีสโก้

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธุรกิจของสถาบันการเงินที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม

ในปี พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมพัฒนาธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจจัดการลงทุน และตลาดทุนของประเทศ มีผลให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย ปัจจุบันมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 21 บริษัท ดังนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด
3. บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด
4. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทีเอสโก้ จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด
6. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด
7. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน นครหลวงไทย จำกัด
8. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บีที จำกัด
9. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด
10. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด
11. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด
12. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อยูรยา จำกัด
13. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
14. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แอสเซท พลัส จำกัด
15. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แมงูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด
16. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด
17. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ซีมิโก้ จำกัด
18. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด
19. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด
20. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด
21. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท กองทุนรวม ของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บิที จำกัด เนื่องจากเป็นบริษัทในเครือของธนาคาร ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ผู้ลงทุนสามารถติดต่อซื้อขายผ่านสาขาของธนาคารได้ทั่วประเทศ

ประวัติของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บิที จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการ กองทุน บิที จำกัด ได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2547 มีธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ในสัดส่วนร้อยละ 99.99 ในปัจจุบันบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บิที จำกัด ได้ดำเนินธุรกิจการจัดการกองทุนเต็มรูปแบบ ตลอดจนให้บริการครบวงจรทั้งด้านธุรกิจการจัดการ กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และที่ปรึกษาการลงทุน มีทรัพย์สินภายใต้ การจัดการประมาณ 41,000 ล้านบาท

กองทุนรวมที่มีให้บริการในปัจจุบัน แบ่งตามนโยบายการลงทุนเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. กองทุนรวมตราสารแห่งทุน
 - 1.1 กองทุนเปิดบิที หุ้น ทาร์เก็ต 15/1
2. กองทุนรวมตราสารแห่งนี้
 - 2.1 กองทุนเปิดไทยทวิตราสารหนี้
 - 2.2 กองทุนเปิดบิที ตราสารหนี้ 3M3
 - 2.3 กองทุนเปิดไทยตราสารหนี้
 - 2.4 กองทุนเปิดบิที ตราสารหนี้ 3M2
 - 2.5 กองทุนเปิดบิที ตราสารหนี้ 3M1
 - 2.6 กองทุนเปิดบิที ตราสารหนี้ 6M5
 - 2.7 กองทุนเปิดไทยเดลิ่ตราสารหนี้
3. กองทุนรวมผสม
 - 3.1 กองทุนเปิดไทยมิกซ์-โฟกัส
4. กองทุนรวมพิเศษ
 - 4.1 กองทุนเปิดบิที โลฟี่ 70 หุ้นระยะยาวปันผล (LTF) – กองทุนรวมผสม
 - 4.2 กองทุนเปิดบิที โลฟี่ หุ้นระยะยาว (LTF) - ตราสารทุน
 - 4.3 กองทุนเปิดบิที โลฟี่ ตราสารหนี้เพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) - ตราสารหนี้
 - 4.4 กองทุนเปิดบิที โลฟี่ กลุ่มครองเงินต้นเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) - ตราสารหนี้
 - 4.5 กองทุนเปิดบิที โลฟี่ หุ้นทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) - ตราสารทุน

- 4.6 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 3M1 - ตราสารหนี้
- 4.7 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 6M3 - ตราสารหนี้
- 4.8 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 12M11 - ตราสารหนี้
- 4.9 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 6M6 - ตราสารหนี้
- 4.10 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 3M2 - ตราสารหนี้
- 4.11 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 3M3 - ตราสารหนี้
- 4.12 กองทุนเปิดบีที คุ่มครองเงินต้น 6M4 - ตราสารหนี้
- 4.13 กองทุนปิด GOLD LINK 2 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ อิงราคาทองคำ
- 4.14 กองทุนปิด GOLD LINK 3 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ อิงราคาทองคำ
- 4.15 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 12/1 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ สกุลเงินออสเตรเลีย
- 4.16 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 12/2 - พันธบัตรเกาหลีใต้
- 4.17 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 12/3 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ สกุลเงินออสเตรเลีย
- 4.18 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 9/1 - พันธบัตรเกาหลีใต้
- 4.19 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 9/2 - พันธบัตรเกาหลีใต้
- 4.20 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 9/3 - พันธบัตรเกาหลีใต้
- 4.21 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 6/2 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ สกุลเงินนิวซีแลนด์
- 4.22 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 6/3 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ สกุลเงินนิวซีแลนด์และ
ออสเตรเลีย
- 4.23 กองทุนปิด BT-FIF-FIX 6/4 - ตราสารหนี้ต่างประเทศ สกุลเงินนิวซีแลนด์และ
ออสเตรเลีย

ธุรกิจของสถาบันการเงินที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท การประกันชีวิต

ธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ปัจจุบันมีบริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 25 บริษัท มีรายชื่อดังนี้

1. บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด
2. บริษัท กรุงไทย-แอกซ่าประกันชีวิต จำกัด
3. บริษัท ออยุธยา อลิอันซ์ ซีพี ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
4. บริษัท บางกอก สหประกันชีวิต จำกัด
5. บริษัท มิลเลียมไลฟ์ อินชัวร์รันส์ ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

6. บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด
7. บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด
8. บริษัทไทยพาณิชย์วินยอร์ดไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
9. บริษัท ไทยคาร์ดิฟ ประกันชีวิต จำกัด
10. บริษัท ไทยริประกันชีวิต จำกัด
11. บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด
12. บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด
13. บริษัท เจเนอราลี่ ประกันชีวิต (ไทยแลนด์) จำกัด
14. บริษัท พรูเด็นเชียล ทีเอสไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
15. บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด
16. บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นส์ จำกัด
17. บริษัท แม็กซ์ประกันชีวิต จำกัด
18. บริษัท สยามซัมซุงประกันชีวิต จำกัด
19. บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด
20. บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด
21. บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นส์ จำกัด
22. บริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด
23. บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด
24. บริษัท แอ็ควานซ์ เอ็ม แอล ซี แอสซัวร์นส์ จำกัด
25. บริษัท ไอเอ็นจีประกันชีวิต จำกัด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภท ประกันชีวิตของบริษัท มิลเลียไลฟ์ อินชัวร์นส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทประกันชีวิตที่อยู่ในเครือของ ธนาคาร ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)

ประวัติของบริษัทมิลเลียไลฟ์อินชัวร์นส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

บมจ.มิลเลียไลฟ์อินชัวร์นส์ (ประเทศไทย) เป็นบริษัทในเครือของ บริษัท โดเกียวมารีนแอนด์ไฟร์ อินชัวร์นส์ จำกัด และ บริษัท นิชิโดไฟร์ แอนด์มารีน จำกัด ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจประกันขนาดใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น บริษัทฯ ก่อตั้งในประเทศไทยปี 2541 และร่วมมือเป็นพันธมิตร

ทางธุรกิจกับธนาคารไทยธนาคารเมื่อปี 2546 ผู้ถือหุ้นปัจจุบัน โตเกียว มารีน กรุ๊ป และ ธนาคาร
ไทยธนาคาร เงินทุนจดทะเบียน 900 ล้านบาท เงินทุนสำรองตามกฎหมาย 1,200 ล้านบาท

แบบของกรมธรรม์ที่มีให้บริการในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบชั่วระยะเวลา
และแบบสะสมทรัพย์ รายละเอียดมีดังนี้

1. การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

1.1 แบบประกันภัย Term Life Package เป็นการคุ้มครองการเสียชีวิตของ
ผู้เอาประกันภัยภายในกำหนดเวลาของสัญญา 4 แบบคือ 5 ปี / 10 ปี / 15 ปี / 20 ปี หาก
ผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่ครบกำหนดอายุสัญญาจะถือว่าสิ้นสุดสัญญาลงโดยไม่มีการจ่ายเงินคืน
แต่ระหว่างอายุสัญญามีความคุ้มครองเพิ่มเติมในกรณี

- อุบัติเหตุ/มาตรการ
- ทูพพลภาพชั่วคราว/ถาวร
- เงินชดเชยรายได้
- ค่ารักษาพยาบาล

การชำระค่าเบี้ยประกันเพียงครั้งเดียวเมื่อเริ่มสัญญา ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิต
ในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เท่ากันตลอดระยะเวลาของสัญญา วัตถุประสงค์ในการซื้อประกันเพื่อ
คุ้มครองชีวิตและประกันสุขภาพ กลุ่มเป้าหมายเหมาะสำหรับผู้ที่มีการะมากร ๆ ค่าเบี้ยประกัน
ค่อนข้างถูก

1.2 แบบประกันภัย MRTA เป็นการคุ้มครองการเสียชีวิตของผู้เอาประกันที่มี
ภาระสินเชื่อกับธนาคาร ขอบเขตความคุ้มครองภายในกำหนดเวลาของสัญญา หากผู้เอาประกันมี
ชีวิตอยู่ครบกำหนดอายุสัญญาจะถือว่าสิ้นสุดสัญญาลงโดยไม่มีการจ่ายเงินคืน การชำระ
ค่าเบี้ยประกันเพียงครั้งเดียวเมื่อเริ่มสัญญา เป็นแบบประกันที่ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตใน
จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นช่วง ๆ (เท่ากับภาระหนี้สินคงเหลือหลังจากทยอยผ่อนชำระ
ลดลงไป) ตลอดระยะเวลาของสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อคุ้มครองภาระหนี้สิน
กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่มีภาระสินเชื่อกับธนาคาร

1.3 แบบประกันภัย B-Happy PA เป็นการคุ้มครองการเสียชีวิตของ
ผู้เอาประกันภัยจากอุบัติเหตุภายในกำหนดระยะเวลาสัญญา 1 ปี หากผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่ครบ
กำหนดอายุสัญญาจะถือว่าสิ้นสุดสัญญาลงโดยไม่มีการจ่ายเงินคืน แต่ระหว่างอายุสัญญามีความ
คุ้มครองเพิ่มเติมในกรณี

- อุบัติเหตุ/มาตรการ
- เงินชดเชยรายสัปดาห์กรณีทุพพลภาพสิ้นเชิง/ถาวร
- ค่ารักษาพยาบาลต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

การชำระค่าเบี้ยประกันเพียงครั้งเดียวเมื่อเริ่มสัญญา ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เท่ากันตลอดระยะเวลาของสัญญา วัตถุประสงค์ในการซื้อประกันเพื่อคุ้มครองชีวิตและประกันสุขภาพ กลุ่มเป้าหมายเหมาะสำหรับผู้ที่มีการะมาค ๆ ค่าเบี้ยประกันค่อนข้างถูก

2. การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ (เป็นแบบที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้)

2.1 แบบประกันภัย Happy Saving 10/5 ขอบเขตความคุ้มครองการเสียชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือบริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญามีผลบังคับภายในระยะเวลา 10 ปี ระยะเวลาการชำระค่าเบี้ยประกัน 5 ปี ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เพิ่มขึ้นเป็นช่วง ๆ ตลอดระยะเวลาของสัญญา มีเงินคืนระหว่างสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อสะสมทรัพย์ระยะปานกลางพร้อมรับความคุ้มครองชีวิต และเพื่อลดหย่อนภาษี

2.2 แบบประกันภัย Happy Saving 15/7 ขอบเขตความคุ้มครองการเสียชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือบริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญามีผลบังคับภายในระยะเวลา 15 ปี ระยะเวลาการชำระค่าเบี้ยประกัน 7 ปี ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เพิ่มขึ้นเป็นช่วง ๆ ตลอดระยะเวลาของสัญญา มีเงินคืนระหว่างสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อสะสมทรัพย์ระยะปานกลางพร้อมรับความคุ้มครองชีวิต และเพื่อลดหย่อนภาษี

2.3 แบบประกันภัย AE 365 ขอบเขตความคุ้มครองการเสียชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือบริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญามีผลบังคับภายในระยะเวลา 25 ปี ระยะเวลาการชำระค่าเบี้ยประกัน 20 ปี ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เพิ่มขึ้นเป็นช่วง ๆ ตลอดระยะเวลาของสัญญา มีเงินคืนระหว่างสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อสะสมทรัพย์ระยะยาวพร้อมรับความคุ้มครองชีวิต และเพื่อลดหย่อนภาษี

2.4 แบบประกันภัย Millea Gold Life ขอบเขตความคุ้มครองการเสียชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือบริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญามีผลบังคับภายในระยะเวลา 90 ปี ระยะเวลาการชำระค่าเบี้ยประกัน 20 ปี ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เพิ่มขึ้นเป็นช่วง ๆ ตลอดระยะเวลาของสัญญา มีเงินคืน

ระหว่างสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อสะสมทรัพย์ระยะยาวพร้อมรับความคุ้มครองชีวิต เพื่อเป็นกองทุนมรดกและเพื่อลดหย่อนภาษี

2.5 แบบประกันภัย เกษียณสำราญ ขอบเขตความคุ้มครองการเสียชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือบริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญามีผลบังคับเมื่ออายุครบ 60 ปี ระยะเวลาการชำระค่าเบี้ยประกันทุกปีจนกว่าจะครบ 55 ปี ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เท่ากันตลอดระยะเวลาของสัญญา มีเงินคืนระหว่างสัญญา วัตถุประสงค์การทำประกันเพื่อสะสมทรัพย์ระยะยาวยามเกษียณพร้อมรับความคุ้มครองชีวิต และเพื่อลดหย่อนภาษี

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางพรทิพา ไตวิชัย
วัน เดือน ปี	20 กรกฎาคม 2513
สถานที่เกิด	เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บชบ.(วิทยาการจัดการ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2534
สถานที่ทำงาน	ธนาคารไทยธนาคาร สาขาหัวหิน
ตำแหน่ง	ผู้จัดการสาขา